

AVUI

Any 1 — Número 2

Preu: 10 pessetes.

Sobrepreu d'1 pesseta per transport urgent a Balears, Madrid, Saragossa i València.

Edita: Premsa Catalana, S.A. Barcelona.
Director: Josep Faulí i Olivella.

Redacció i Administració:

Diputació, 284. Barcelona-9.

Telèf. 301 00 54 (10 línies)

Telex: - - - -

Tallers: Editorial Mencheta S.A.

Roger de Llúria, 35. Barcelona-9.

D.L.: B. 20.249-1976

Dissabte, 24 d'abril del 1976

CONSELL DE MINISTRES

Guàrdies i bombers, desmilitaritzats

El Consell de Ministres, en la reunió celebrada ahir a Madrid, a proposta del Ministeri de la Governació, acordà deixar sense efectes el decret 21/1976 del pasat 14 de febrer i deixar sense efecte la militarització dels cosos de Policia municipal i de Bombers de Barcelona. Igualment, i a proposta de la Presidència del Govern, es transfereixen al delegat provincial d'Educació i Ciència de Barcelona la competència del òrgans centrals del departament.

Entre els principals nomenaments acordats en aquest Consell, destaquen el del nou batlle de Madrid, Juan de

Arespacochaga i Felipe, que substitueix l'anterior, Miguel Angel Garcia Lomas; nou governador civil de Madrid, Jesús Garcia Siso; capità general de l'octava regió militar, general de divisió Angel Suances de Viñas, i de la tercera regió militar, tinent general Antonio Taix Planas; director general d'Universitats, Eduardo Zorita Tomillo; i nous embaixadors d'Espanya a Suècia, Irak, Pakistan i Singapur.

El Consell de Ministres prengué nota també d'un informe del ministeri de Comerç sobre una propra negociació entre el Govern espanyol i la Comunitat Econòmica Europea, i sobre un acord d'urbanització del Polígon Industrial de Vic.

També, a proposta del Ministeri de Marina, es nomena comandant general de la zona marítima de Canàries al vicealmirant José Ramón Caamaño.

El Consell adoptà l'acord de remetre a les «Cortes» un projecte de Llei per el que es fixen les plantilles del cosos de professorat d'escoles universitàries.

A proposta del Ministeri d'Educació i Ciència, es nomena Gabriel Antonio Ferraté, director general de política científica; Javier Rubio, president del Institut Nacional d'Assistència i Promoció als Estudiants.

Finalment l'assistència a subnormals en la Seguretat Social es farà també extensiva als fills no legítims.

● Conferència de premsa: Pàgina 2

Projecte d'estatut per a les Illes

El Col.legi d'Advocats nomena una comissió per elaborar-lo

La Junta de Govern del Col.legi d'Advocats va acordar el passat dia dotze el nomenament d'una comissió per elaborar un projecte d'estatut d'Autonomia de les Balears.

En el text d'aquest acord, que ja es podria qualificar d'històric, la Junta del Col.legi exposa els criteris que considera bàsics per a la redacció de l'estatut. «Si es persegueix la consecució d'un instrument eficaç —es diu en el text aprovat—, la tasca a realitzar no pot limitar-se a una simple descentralització administrativa, en l'obtenció d'un règim econòmic especial, així com tampoc el reconeixement d'una personalitat diferenciada de la nostra regió en el seu aspecte històric i cultural.» A continuació

es fixen sis punts principals a tenir en compte a l'hora de redactar l'estatut. En els primers apartats es fa referència a l'autonomia entesa com a element essencial del fenomen regional; es recalca la necessitat de protegir i desenvolupar tots els valors culturals propis; «que per motius principalment polítics van sofrir i sofreixen un degradant abandonament i àdhuc persecució»; i assolir una autèntica participació ciutadana en les tasques públiques.

En el punt quart s'assenyala que l'estatut hauria «d'actuar d'instrument de solidaritat entre les comunitats de les distintes illes, totes en un pla d'absoluta igualtat, i sense oblidar que una història, una llengua i una cultura comunes uneixen la regió de les Illes amb les regions de Catalunya i València». En els apartats següents es parla de promocionar la industrialització del territori mitjançant una planificació de possibilitats per fomentar el més eficaç desenvolupament socio-econòmic i de disposar plenament dels recursos propis en l'ordre econòmic i social.

Respecte a la comissió que elabora l'estatut i que es formarà en el curs d'una pròxima junta general extraordinària, el Col.legi d'Advocats pensa de-

manar la col·laboració de les corporacions professionals i entitats de les Illes. Ara cal esperar les reaccions a aquesta notícia important que a Mallorca ha estat de primera plana.

Ha estat constituïda, dins el Congrés de Cultura Catalana, la comissió per a la oficialitat de la llengua catalana, segons informa la secretaria del Congrés a Mallorca. Aquesta nova comissió ve a significar una escissió en la campanya de cooficialitat del català a les Illes. A la nota distribuïda a la premsa local per l'esmentada secretaria es reconeix que darrerament es perfilaven dues tendències a l'assemblea de la campanya de la cooficialitat. «Una d'elles —explica el comunicat—, la d'aquells que consideraven que la campanya transigia amb el bilingüisme i no assolía una pràctica congruent en front de diglossia, proposa que la campanya adopti el nom de «Campanya per l'oficialitat del català», per tal de, primerament, donar entrada dins l'assemblea a aquells que, ja de bon principi, volien l'oficialitat, i, segonament, intentar retardar la línia ambigua de l'assemblea. Fracassat aquest propòsit i accentuada la divergència, el dia tres d'abril es consumava l'escissió.»

Una primera tasca de la nova comissió, contrària a la continuació i institucionalització del bilingüisme, ha estat el llançament, ahir, Dia del Llibre, d'un fulletó d'orientació popular i d'un adhesiu amb el lema «català idioma oficial».

BOSCO MARQUES

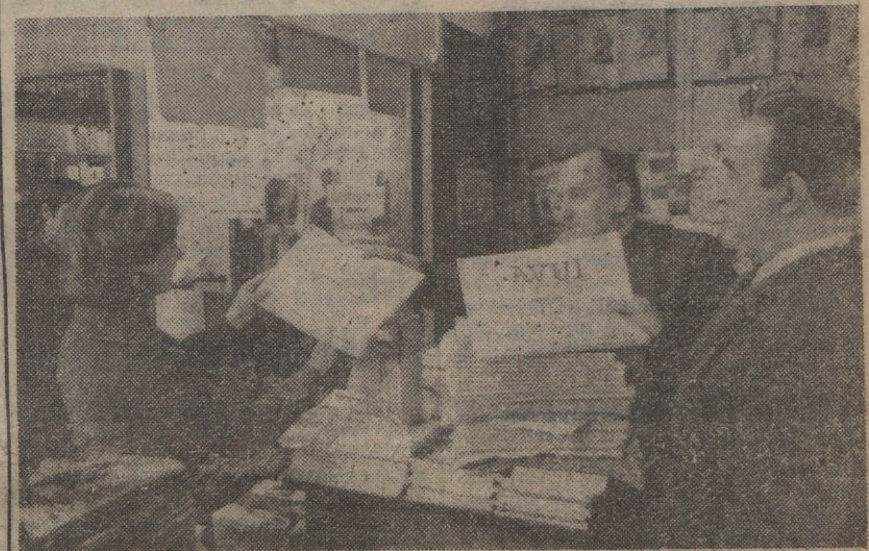
El Saló de l'automòbil en marxa

El ministre d'Indústria, Carlos Pérez de Bricio, presidirà avui la cerimònia inaugural del Saló de l'Automòbil de Barcelona, al Palau de Congressos de Montjuïc. El certamen, que romandrà obert fins al proper dia 4 de maig, ocupa una extensió total de 250.000 metres quadrats, dels quals 50.000 corresponen a una superfície d'exhibició. Hi participen un total de mig miler d'expositors, espanyols i estrangers, que representen un total de dues mil marques o firmes industrials i comercials, tant del ram de l'automòbil i indústries subsidiàries com motocicletes i vehicles industrials.

Durant la celebració del Saló se celebrarà el Symposium de la Indústria de l'Automòbil que aquest any assoleix la seva onzena edició. Serà inaugurat dimarts, dia 26, pel ministre d'Indústria. El tema central és «La indústria automotriu espanyola davant la Comunitat Econòmica Europea». Serà presidit per Claudi Boada i hi participaran representants de les principals empreses constructores d'automòbils i motocicletes de l'estat espanyol.

● Informació: Pàgina 7

Ahir, l'AVUI

Ahir, diada de Sant Jordi i, per tant, jornada plena d'esdeveniments, fórem notícia a casa nostra, la notícia del dia. Per això diem, que fou el dia de l'AVUI, un dia que va començar en forma de festa

pública al davant de l'edifici d'«El Noticiero Universal», on, amb tota mena de facilitats, s'imprimeix el nostre diari. (Foto Jordi Soteras)

● Informació: pàgina 9

Nota de disculpa

Les previsions de tiratge del diari «AVUI» són de 80.000 exemplars en un sol quadern de 32 pàgines. Per al primer número i forçats per l'allau de firmes publicitàries que volien ésser presents a la sortida del diari —la publicitat ens és un suport econòmic absolutament necessari— s'ha fet la proesa de tirar 123.066 exemplars en dos quaderns de 28 pàgines. Això només ha estat possible gràcies a un esforç extraordinari de tot el personal d'Editorial Mencheta S.A., que abocat amb una donació excepcional a la seva feina, sense dormir, empalmant quasi el darrer exemplar d'AVUI amb el primer del seu tiratge habitual de l'estimat col·lega «EL NOTICIERO UNIVERSAL». Gràcies a cadascun de tots ells.

Malgrat això no n'hi ha hagut per tots. Per les ordres i reclamacions tot just rebudes avui, l'expectativa depassava els 200.000 exemplars. Això comporta un descontentament per als qui s'han quedat sense. Demanem disculpa als afectats, però el fet ha depassat les possibilitats. Tants anys de set de premsa diària en català, no els ha pogut satisfer el primer exemplar del diari «AVUI». Però tot continua, ens anirem adaptant a la demanda i —afany de col·leccionisme apart— tan important és que d'aquí un mes, continuï sortint el diari «AVUI» com el fet que ahir va començar.

EL LLENGUATGE

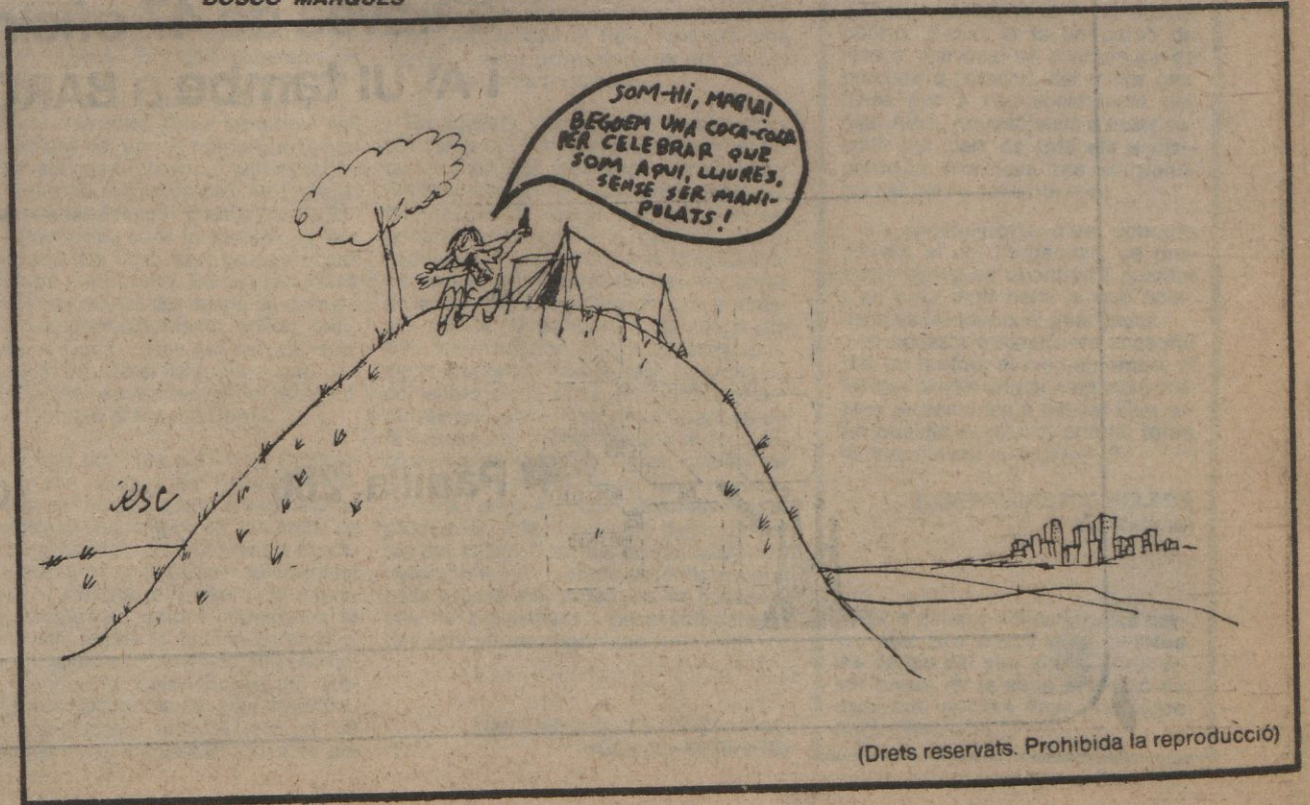
Per coses que romanen

er a substituir el barbarisme «permanèixer» se sol indicar el verb **romandre**, que sembla que és el que hi equival d'una manera més exacta, encara que el seu ús no acaba d'agradar a tothom, perquè hom el considera una mica de tonant. De fet, en la majoria de casos, en lloc de **romandre**, es poden usar altres formes, com ara **restar** o **estar-se**.

Romandre, però, ha estat un verb productiu. En primer lloc ens ha donat **romanalla**, que vol dir «allò que d'alguna cosa roman en algun lloc després d'haver-ne tret una gran part». El mot **romanalla** ha estat molt usat (en plural) en guies i enciclopèdies per a designar les ruïnes o restes sense importància d'algun castell o edificació antiga en una determinada localitat. Això potser fa fet creure a algú que el mot **romanalla** s'emparentava amb **romà**. És cert que al nostre país hi ha moltes romanalles romanes, però no hi ha cap relació etimològica entre els dos mots.

Després tenim el **romanent**, és a dir, la resta, el residu, el saldo. **Romanent** és un mot propi de la terminologia de la comptabilitat (de la tenidoria de llibres, que se'n deia abans). En lloc de **romanent** és força corrent de dir-ne «**remanent**». Tenir en compte que prové de **romandre** (per substantivació del seu participi present) pot ajudar a fer-ne recordar la forma correcta.

ALBERT JANE

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)

Enderrocament del mercat d'Eivissa

Enèrgica protesta dels pagesos per l'actuació de l'Ajuntament

Un gran esvalot van produir ahir al matí els pagesos de l'illa en veure que hom els havia enderrocat el mercat que, a la ciutat d'Eivissa, aixoplugava els camperols que hi venien directament llurs productes del camp i de l'horta.

L'Ajuntament de la ciutat va enderrocar el mercat a la matinada de divendres. Aquesta actitud autoritària per part del consistori eivissenc ha caigut molt malament dins el món pagès.

El matí de divendres, quan els pagesos anaven a mercat, van trobar-se amb la desagradable sorpresa que l'Ajuntament havia fet realitat l'últimatum que els havia adreçat dijous referent a l'enderrocament del mercat. A dos quarts de nou del matí, tres persones eren conduïdes per la policia governativa a una

comissaria per tal de prendre'ls declaració. La detenció va durar algunes hores. Una d'aquestes tres persones era Antoni Malalt, president de la cooperativa agrícola «Es nostro camp».

Els pagesos han convocat per dilluns vinent una assemblea general de camperols, a la qual també es pensa convidar al batlle d'Eivissa, senyor Carona, per discutir-hi aquest fet del mercat dels pagesos. A la mateixa hora en què el mercat era enderrocat, un grup de pagesos i de dirigents de l'oposició democràtica redactaren un comunicat d'urgència en el qual manifestaven llur enèrgica protesta per aquesta decisió municipal, qualificada pels signants del manifest d'arbitraria i rebutiable.

R. P.

BARCELONA

Manifestació convocada pel Consell

La policia armada va intervenir per dissoldre-la

Davant la crida feta pel Consell de Forces Polítiques de Catalunya per a celebrar una «jornada d'afirmació popular», a Barcelona es va observar, cap a les vuit del vespre, una circulació important de manifestants des del capdamunt de la Rambla fins a la plaça de Sant Jaume. Aquests deixaren penjada una pancarta, amb bandera catalana estel·lada i frases subversives, en un dels arbres de Canaletes i una altra prop del Pla de la Boqueria. En arribar a la plaça de Sant Jaume, aquesta quedà plena de gom a gom fins que els manifestants foren durament dispersats per les nombroses forces de policia armada que hi havia estacionades. Hom cridava: «Viola, dimissió!» i «Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia».

Alguns dels manifestants portaven samarretes amb l'emblema de la projectada Marxa de la Llibertat i la inscripció «Poble català, posa't a caminar».

PERIODISTA MALTRACTAT A LA DIPUTACIÓ

El periodista Antoni Cano, redactor de l'agència «Europa Press», va comunicar-nos que ahir al vespre va cursar una carta a Llorenç Gomis, president de l'Associació de la Premsa i de la Comissió de Defensa d'aquesta entitat, i a J. A. Samaranch, president de la Dipu-

tació de Barcelona, en la qual els exposava el lamentable fet de què en vespre havia estat víctima a la Diputació.

Aproximadament a les vuit del vespre, Antoni Cano s'adreçava al Club de Premsa de la Diputació per tal d'informar dels fets que s'esdevenien aleshores a la plaça de Sant Jaume, quan un mossos d'esquadra —que li demanà la documentació per quarta vegada— l'escribassà i el retingué en una habitació on va maltractar-lo juntament amb altres dos mossos d'esquadra. Finalment, després de tres quarts d'hora i de parlar amb un sargent i el capità dels mossos d'esquadra, el deixaren en llibertat.

Triomfa a Madrid la candidatura democràtica

En les eleccions de l'Associació de la Premsa de Madrid ha sortit triomfant l'anomenada «candidatura democràtica», encapçalada per Luis Alfonso Blanco Vila. Han participat en aquesta votació un total de 901 periodistes, sobre un cens de 1.451. El nombre de vots emesos suposa la xifra més alta de tots els sufragis celebrats fins ara. Luis Alfonso Blanco Vila, vice-president primer, ha sortit elegit amb un total de 539 vots.

CONFERENCIA DE PREMSA

Confirmat el discurs d'Arias pel dia 28

El rei no hi és contrari a legalitzar al PC en una estructura democràtica

Poques preguntes, poca enigmàtic a la referència del Consell de Ministres que ha tingut lloc aquest matí. Al marge dels habituals decrets, acords, informes i expedients pertocants a la burocràcia dels diversos departaments, el ministre d'Informació s'ha limitat a un parell de temes de l'actualitat política oficial.

El primer ha estat una afirmació: el discurs televisat del president Arias Navarro serà el dia 28 d'abril.

El segon ha estat una negativa: no hi hagué cap conversa entre un altíssim representant del govern i el periodista Armand de Bochrare que garanteixi la certesa dels conceptes emesos per aquest periodista en un article del darrer número de la revista nord-ameri-

cana «Newsweek». Aquest article recollia les actituds polítiques de l'oposició («Platajunta») i feia referència a divergències al si de l'equip governamental. Potser les frases més punyents del treball eren les que parlaven de la «preocupació» del rei davant la polarització creixent dels polítics espanyols, polarització que «girava l'esquerra i la dreta contra el govern».

Si ens atenim a la negativa del ministre en aquesta conferència de premsa, l'article de «Newsweek» seria pura ciència-ficció.

Un altre tema que també tocava l'article esmentat era el de la legalització a Espanya del Partit Comunista, i precisava que el rei no hi era contrari en el moment que el país tingués una sòlida estructura democràtica. Després constata la «inquietud» de Joan Carles pels

«grups d'exiliats comunistes refugiats a Portugal i ben armats». Per cert que aquesta qüestió suscita una menció a la notícia del diari «Ya» d'aquest matí sobre una estranya invasió d'Espanya des de Portugal a càrrec de 10.000 persones i amb motiu del primer de maig. El ministre d'Informació també s'ha referit a aquest assumpte i ha tret importància a la possibilitat d'un fet com aquest.

Josep M. PUIGJANER

Satisfacció per la desmilitarització

Posats en contacte a les onze de la nit d'ahir la caserna central del cos de bombers i amb el 092, de la policia municipal, per a conèixer l'ambient respecte a la notícia de que havien estat desmilitaritzats, van assegurar que no ho sabien encara. «No foti», contestà el bomber que contestà la nostra trucada. La notícia va produir una gran satisfacció i ens van dir que ja emà prendran tots junts una copa de xampany perquè fins ara no podien fer-ho. Les patrulles municipals van contestar-nos també que nosaltres erem als primers en donar-los la notícia. «Ho comunicarem als caps», ens van contestar per telèfon.

Firmat el conveni d'hoteleria

Ahir, a les deu de la nit, va signar-se el conveni col·lectiu del ram d'Hosteleria i Turisme, que afecta 37.000 treballadors. Hi van estar presents el magistrat de Treball Odon Marzal i el delegat provincial de Sindicats, El Conveni pactat suposa un augment de cinc a sis mil pessetes, segons les categories laborals, a més de diversos plusos no absorbibles. La representació patronal va fer constar que davant l'actual situació del sector cal que l'Administració prengui mesures perquè puguin ser satisfetes les millores pactades.

La firma del conveni, ahir nit, deixa pràcticament en suspens la convocatòria de vaga en el sector de l'Hoteleria; però no obstant cal veure com els treballadors jutjaran els acords a que s'ha arribat a Barcelona.

MANRESA

«Mones»: podia evitar-se la intoxicació

Estafilococs, causa de la infecció registrada

La Direcció Provincial de Sanitat de Barcelona ha fet públic un comunicat sobre l'afer de l'intoxicació massiva per haver menjat «mones». Entre altres coses, diu:

«Per les anàlisis realitzades s'ha pogut comprovar tots els residus de les mones causants de la intoxicació i en algunes intakes que pogueren ser retirades abans de la venda, l'existència d'estafilococs patògens, la toxina dels qual ha estat la responsable dels quadres clínics. La investigació entre els operaris de l'esmentada indústria ha revelat que tres d'ells eren portadors d'estafilococs patògens del mateix tipus i així s'ha pogut deduir que són els responsables de la contaminació de les mones. La inspecció del local, de l'utilitatge i del procés de fabricació i distribució han permès de comprovar deficiències sanitàries per bé que aquests no han estat responsables de la toxinfeció. Tots els casos, tant els ambulatoris com els qui han exigint hospitalització, s'han recuperat totalment.

Una vegada enllestit l'expedient serà elevat a l'autoritat governativa per a l'aplicació de les sancions corresponents per la via administrativa. També es donarà part a l'autoritat judicial, que ha començat ja el sumari, a fi d'establir les

responsabilitats que puguin correspondre a la seva jurisdicció».

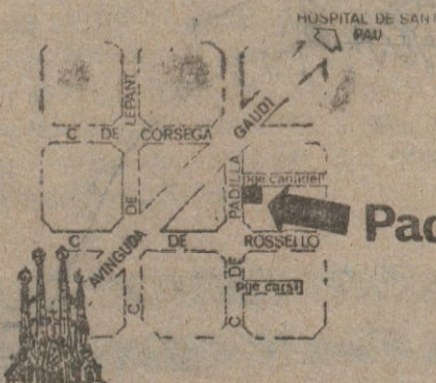
Diu per altra banda, sembla que la intoxicació s'hauria pogut evitar ja que els primers símptomes es varen presentar el Dijous Sant quan una família de la localitat de Serós, i resident al grup sindical de colonització, va restar intoxicada. El Divendres Sant tres directius de l'esmentat grup es van traslladar a Lleida amb restes de la «mona», buscant infructuosament algun responsable de la Direcció de Sanitat. El Dissabte Sant de nou van insistir prop de la Direcció, però aquesta va manifestar que els resultats de les anàlisis no se sabrien fins al dimecres de la setmana següent. Així, dons en no donar-se llum pública sobre l'afer va propagar-se una intoxicació massiva que, potser, s'hauria pogut evitar. Hom pensa que no calien els resultats de les anàlisis per a prevenir —sense almar in justificadament— la població. Tanmateix, ara la Direcció Local de Sanitat diu que s'exigiran les corresponents responsabilitats. Prop d'una setmana ha trigat a fer una anàlisi. L'opinió pública lleidatana es pregunta quan es trigarà a aclarir aquestes responsabilitats i es demana que hauria passat si la intoxicació hagués revestit característiques més fortes.

CAIXA D'ESTALVIS LAIETANA

fundada a Mataró l'any 1863

al servei del MARESME, VALLÈS i BARCELONÈS
a través de 47 oficines...
i AVUI també a BARCELONA

Padilla, 286

CAIXA CONFEDERADA

Avui és el que ens interessa

«Ahir», «avui», «demà»: tres mots amb els quals s'ha fet, i probablement es farà encara, molta filosofia, generalment barata. Tanmateix, la filosofia barata pot ser perfectament raonable. Ben sovint ho és més que la filosofia caríssima, la que fan els filòsofs professionals quan no tenen cap altra cosa a mà i es posen a especular a tort i a dret, tallant en setze el cabell que acabaven justament de tallar en quatre.

Complicacions de l'alta física teòrica apart, és obvi que tots vivim en un present ben encaixat entre un passat i un futur. Tan ben encaixat que resulta ser un present sense gaire «presència». Una pila de pensadors il·lustres ha tractat de posar en clar aquesta cosa tan poc clara com ho és el que no hi ha cap present cap moment absolutament present, cap «ara» absolut. El sospitós present, a menys que encara no hagi arribat i segueixi sent un futur, se l'acaba d'engolir el passat. Ara mateix, en aquest precís moment, aquest precís moment acaba de passar a la Història.

Aquesta veritat monumental, disfressada de paradoxa, costa d'empassar. De fet, no ens l'empassem. És massa abstracta.

La veritat, o la realitat, és que el present té una mena de gruixària, que s'allarga més o menys vagament, i més o menys arbitràriament, cap al «davant» —el futur— i cap al «darrera» —el passat—. Segons i com, pot «durar» uns minuts, una hora, un dia, unes quantes setmanes. Però té límits. Una mil·lèsima de segon pot ser important per a un campió d'esquí. No és, però, un present que compta molt en la majoria d'afers humans. Una quinzena pot ser un present. Tanmateix, un present que duri anys i plans no és un present, sinó, com la quarentena tot just escolada, un malson. A un present plausible, com diria Josep Pla (i altres), li donem un nom vague, però ben entenedor: «avui».

Avui és el que ens interessa. El que ens interessa realment. En tot: en la política, en l'economia, en la ciència. Ahir —vull dir, no la natural extensió cap al darrera d'a-

vui, sinó el passat— ens interessa també, però més aviat com una lliçó. Generalment, amarga. Naturalment, demà ens interessa. No solament com una prolongació mesurada de l'avui, sinó també, i sobre tot, com un projecte, que pot ser a termini força llarg. De fet en el món en el qual vivim, i penso que no n'hi ha d'altre, el demà, i àdhuc el demà passat, són fonamentals. Estem malbaratant els recursos naturals; creixem i ens multipliquem d'una manera absolutament follia —fa no molt més de trenta anys érem dos mil milions d'animes; ara hem arribat als quatre mil milions i seguim la multiplicació—; les diferències entre rics i pobres, gent o països, s'accentuen d'una manera alarmant. Etcètera. Si no pensem seriosament en demà, correm el risc que no hi hagi demà. Però el demà es fa des d'avui, des dels problemes plantejats avui, aquí i ara. Algun filòsof subtil dirà que, després de tot, l'avui el va fer l'ahir i, que, per consegüent, l'ahir compta molt —s'entén: ha de comptar molt— encara. Però crec que aquí hi ha una fallàcia. Si l'ahir hagués estat realment un avui —si, per exemple, s'hagués pogut publicar ahir, entre altres coses, un diari titulat «Avui»—, passa. Però pel que fa a nosaltres, l'ahir va ser un ahir i poca cosa més. Algunes vegades l'ahir deixava una mica de ser un ahir per a esdevenir una mena d'avui, però era sempre **malgrat** l'ahir i a despit de la voluntat de l'empresa.

Potser m'entrebancó i estic caient en el vici suau d'entendre de tallar cabells en quatre, setze o trenta-dos, i en sentit longitudinal per a més finura. Però espero que haurà resultat l'avui, el que passa avui, el que se sap avui, el que es pot fer avui. Avui, no d'aquí quaranta-cinc anys o un parell de segles.

Es evident que el títol del diari català on es publiquen aquestes pàgines meves m'ha suggerit el tema. Però prefereixo creure una cosa totalment inversemblant: que aquestes pàgines estaven ja escrites, esperant la sortida d'un diari en català que pogués publicar-les. Em pregunto si ambdues coses no seran certes.

JOSÉP FERRATER MORA

BUSTIA

IMATGES A DIGNIFICAR

Amb motiu dels fets iniciats el 19 de juliol del 1936, de la catedral de Barcelona va desaparèixer una imatge de Sant Jordi. Era en el lloc on actualment s'hi troba una reproducció de la Mare de Déu del Pilar. Es prop de la sortida cap al claustre, a la dreta d'un altar. No se sap on pot trobar-se aquesta imatge desapareguda, que era molt bonica, i se suposa que pot estar encara amagada darrera d'algun altar. Seria bo que, de no trobar-se, una altra ocupés el seu lloc en honor del nostre Patró.

En canvi, si que se sap on hi ha una altra imatge de Sant Jordi, també desplaçada del seu lloc. Havia estat a l'esquerra del lloc que correspon al batlle en el Saló de Cent de l'ajuntament barceloní, allí on acaba l'arcada. A l'altra banda hi havia Santa Eulàlia.

Les dues imatges són a les drassanes, entrant a mà esquerra, adossades a la paret que dona al carrer. Aquestes imatges gòtiques, que es donaven per perdudes, haurien de tornar al seu lloc d'origen, per dignitat de la Ciutat Comtal.

LOLA SANTS, Vidua Rogés

(Barcelona)

LA LLENGUA VERNACULA

«Vernaculus», mot llatí, significa «esclau». Així, doncs, la «llengua vernacula» és la llengua de l'esclau; o dit d'una manera més dolça, la llengua del domèstic, al qual es permet que, en família, la utilitzi, però mai davant el Senyor.

Es imcomprensible la facilitat amb què es cau a denominar, àdhuc entre gent de carrera, la llengua pròpia, la llengua materna o nativa, de llengua vernacula.

ALEXANDRE FORCADES I RIERA

(Barcelona)

EMOCIO

Amb els meus 89 i tants anys que tinc i havent recorregut amb la meua Companyia Teatral tots els racons d'Espanya, sempre m'he sentit català i, amb joia, fill de Papiol.

Em causa una emoció indescriptible de veure reparar-se un diari completament en català. Per circumstàncies familiars, que ara no vénen al cas, resideixo fa anys a Madrid, però sempre que he pogut, he fet una escapada a la meua estimada Catalunya.

JOAN SANTACANA ARMENGOL

(Madrid)

LA CAPÇALERA

Prensa Catalana S. A. va creure oportú, d'això ja fa un parell de mesos, convocar un concurs a fi de procedir a l'elecció del millor grafisme per a l'encapçalament del diari AVUI. Aquest havia d'ésser escollit per part de tots els socis-participants. S'invitava tots els grafistes del país a col·laborar-hi.

La convocatòria d'un concurs ofereix, al qui l'organitza, un producte elevat en quantitat i qualitat a un preu molt baix, ja que solament es retribueix el guanyador.

Si aquesta intenció era acceptable, no ho fou, al meu entendre, el fet que existís una pre-selecció d'obres presentades a càrrec d'un jurat qualificat! Quins criteris foren els seguits per aquest jurat?

JOSEPFUSES I COMALADA

(Barcelona)

Per a ésser publicades, les cartes ens han d'arribar amb totes les dades del seu autor, i han de ser breus. Si la seva extensió és excessiva, podran ésser reduïdes per la Redacció.

En reprendre la crònica pública

Sembla un gran dia, aquest 23 d'abril. Vinc del Registre Civil, on un amic aviat podrà canviar un nom castellanitzat per la seva forma nostrada, em trobo amb banderes catalanes, amb llibres catalans que vessen de les parades, amb el bust d'en Prat de la Ribera que torna a ocupar un lloc a l'angle del «pati dels tarongers» de la Generalitat i, per postres, novetat de novetats, amb un diari català, el primer al cap de trenta-set anys que una ordre esborrava la nostra premsa del mapa, junt amb l'Estatut i tantes altres coses. La gent porta roses pels pétals de les quals encara s'escorren les darreres gotes d'aigua...

Es el dia de Sant Jordi, el patró obstinat d'una Catalunya que no el confondrà pas amb un baró frívol, tot i que els anglesos es possessin sota la seva advocació el mateix any que el rei Eduard III creava l'ordre solemne de la Lligacama; de vegades hi ha coincidències comprometedores. I no priven pas que Sant Jordi es porti tan bé com els temps li permeten. Si, de dragons, no en mata gaires, sempre en malfereix algun. No és pas culpa seva que n'hi hagi tants; és natural que no hi doni l'abast.

Si, ja podem inscriure els nostres noms com cal, desempolsar les senyeres entaforades en un racó de calaix i llegir premsa catalana. Afegim-hi les imatges dels nostres dos primers presidents difunts. Déu n'hi do, dirà algú. Ben cert, Déu n'hi do, si es compara amb el no-res del desert pel qual cada dia transitàvem, segurs, és clar, que sota la sorra corrien fonts vives, però perfectament conscients, també, que no hi apavagariem la set mentre no sortíssin a la superfície. Ara podem tastar ja l'aigua, el primer broil que raja encara sense força, lleugerament tèrbol, potser perquè ve de molt endins i ha hagut de travessar, per un conducte massa estret, terres encara no amarrades.

Que aquest rajolí ens sembli deliciós al cap d'una espera tan llarga, no ens ha de fer oblidar que aspirem a l'aigua clara, abundant; que, de fet, volem que afori tota la deu. Una deu que va més enllà de les cançons i els llaços barrats, perquè no s'hi identifica el folklore fàcil de les manifestacions sentimentals ni els triomfalismes del pobre que obté una almoïna després d'haver passat fams viscerals, sinó tot allò que és un poble i les seves aspiracions, ara potser no ben bé les mateixes que tenia quan se'l silencià. La vida subterrània és vida, malgrat tot, i, com totes les vides, és feta d'experiències que deixen el seu solatge, més fecund, de vegades, com més traumatitzades han estat.

Haver sofert els rigors d'una història adversa pot haver-nos sensibilitzat, cal que ens hagi sensibilitzat, davant d'altres injustícies que ara ens importa, en la nostra condició d'homes i de catalans, d'esmenar. Tindria ben poca gràcia pretendre renéixer a un passat que, per ser així, el passat, ja només es pot reviuir en el record. És important, en canvi, renéixer i instal·lar-se en un ara i aquí que planteja la necessitat d'una renovació radical. Mentre nosaltres «no hi érem», o fèiem el paper obligat d'espectadors, el món seguia el seu camí.

No veig futur en cap poble que vulgui repetir jugades que com hem comprovat dolorosament, ja eren maldrestes al moment que es feien; tampoc no en té, diria jo, cap poble que accepta, sense sotmetre-les a una consideració crítica aprofundida, les jugades dels altres, sobretot si aquests altres han donat proves reiterades d'incompetència. Em sembla fins i tot que una comunitat submergida com la nostra només pot prosperar a plena llum si proposa alternatives prou avançades per revigorir la seva personalitat i crear, sense trampes, la imatge d'un poble que converteix les seves nostàlgies en estímuls de superació.

Es pròpia de l'home la coherència, i no ens ha

d'estranyar, doncs, si un dia descobrim que la pàtria, que té símbols, no és un símbol; és la realitat vivent dels homes i de les dones que l'han feta, que la fan dia darrera dia; és la comunitat de tots els membres que afaïonen una cultura i volen participar-hi sense exclusions, perquè és obra d'un esforç solidari. I si algú no hi ha contribuït, o no hi ha contribuït prou, pensem que potser és perquè no l'hi hem deixat ser.

Es elemental que vulguem tenir les mans lliures no tan sols per inscriure un nom de fonts al registre civil o per compondre un diari en català, però també ho és que nosaltres, els marginats, no marginem ningú. Tots els que vivim en aquesta terra tenim els mateixos drets, no uns més i d'altres no tants; exactament els mateixos. Després de tantes pàgines en blanc, puix que com a poble no hem comptat, ni cap dels nostres ciutadans no ha estat ningú sense renúncies lamentables, ara, en reprendre la crònica pública, caldria que no fos una relació de pugnes entre l'egoisme diuns quants i les necessitats de la majoria, sinó el testimoni d'un combat responsable contra l'explotació i a favor, sense estalviar-hi res, de l'home i de la seva dignitat.

Els problemes són immensos i de mal conjumir si els enfoquem amb ulls entelats pels prejudicis, però les solucions poden ser senzilles si decidim de debò de servir-nos d'un seny que se'n suposa, del qual molts s'enorgulleixen i que, de fet, no tenim. Que siguem pactistes no demostrarà mai res de positiu mentre els pactes que fem siguin de comerciant. Catalunya no és, no ha d'ésser, una botiga on es regategen descomptes i marges de benefici; en aquesta mena de negocis, sempre hi ha algú que hi surt perdent. Cal que sigui ben a l'inrevés, una assemblea a la qual cadascú aporti tot allò que té amb l'esperit de compartir-ho; un indret on sentim que res no és nostre si no és de tots.

MANUEL DE PEDROLO

Els treballadors del camp davant la crisi agrària

La caiguda dels preus de les exportacions de cítrics, allà pels anys seixanta, fou una de les causes que convertiren el tema de la crisi de l'agricultura d'exportació del País Valencià en tema central de la premsa provincial, en boca i ploma de personalitats de l'administració i altres patums. Era una crisi interpretada i instrumentada per tot un tipus de gent, on hi havia buròcrates, comerciants, propietaris urbans i rurals, etc.

La solució a la crisi venia de la mà d'una industrialització ferotge, per a la qual calia portar al territori del País grans empreses, així vingueren en poc temps Esso, IV-Planta i la Ford, a més d'altres com Aluminió d'Alacant. Aquest èmfasi industrialitzador venia a coincidir amb una manca de sensibilitat per les transformacions que anaven donant-se a tot arreu del País Valencià, tant a les comarques de l'interior i sud, com a les del litoral i nord: la consolidació de l'actual estructura industrial, que quedaria fora de les seues reivindicacions i plantejaments industrialistes.

Els exportadors i comerciants, per la seua part, cercaven llurs pròpies solucions i així els era donat el «Comité de Gestión»; l'instrument més escaient per a garantir llur nivell d'ingressos, malgrat la caiguda dels preus de l'exportació de cítrics. Llavors les conseqüències d'aquesta davallada foren i són sofertes majoritàriament pels petits i mitjans propietaris, que veuen reduir-se els guanys de llurs explotacions.

En la conjuntura econòmica i política en què es troba el País Valencià i l'Estat Espanyol, cal plantejar el veritable abast de la crisi econòmica a l'agricultura, per a poder donar pas que de bell nou la

faça productiva, però ara al servei dels que treballen i viuen de la terra; tanmateix no podem deixar de banda els interessos de la gent, de les classes populars, que viuen a les ciutats i que sofreixen de qualsevol manera els efectes de la manca d'organització i distribució de les produccions del camp, patint els efectes de les especulacions sobre els productes del camp. En aquest sentit hem d'arrancar d'un breu repàs que analitze els trets fonamentals de l'agricultura valenciana.

En primer lloc devem entendre l'agricultura valenciana en termes de dualitat estructural. Una cosa són els conreus de regadiu i altra els de secà. Aquests darrers participen també de la crisi agrària general amb menys rebombori. La seua ve de lluny i d'acord amb models força estesos per la península. Abandó real del factor treball i dificultat de mecanització.

A tot açò passem per ésser una zona important en termes de producció de certs sectors, per exemple la vinya, màxims productors peninsulars després de La Mancha. L'armela veu augmentar la seua cotització darrerament i es destinen al seu conreu zones guanyades pels cítrics. El garrofer, és un altre dels conreus de secà bastant estesos del País, no tindrà solució mentre no s'hi trobe un destí com a bé intermig. La producció olivarera és un altre conreu de regressió, el seu destí més freqüent era el mercat local, sense possibilitat de competir amb produccions més qualificades i competitives d'altres indrets de la península.

El cítric, l'arròs i els productes hortícoles, per aquest ordre, ocupen majoritàriament les planes litorals del regadiu valencià. Comarques d'alts rendi-

ments que vénen a contrastar amb la resta del País de secà, de què ja hem parlat. Com apuntàvem abans, en aquesta agricultura, el manteniment dels preus agrícoles i l'augment continuat de jornals i costos de producció, en augmentar indiscriminadament els preus d'adobs, insecticides, maquinària i altres productes industrials, ha fet cada vegada més estrets els marges de guany, reduint la rendibilitat de l'activitat agrícola a les zones abans considerades «vergeles». Els vells excedents de mà d'obra en el camp han anat cap a altres sectors, ja des que començà la dècada dels seixanta; l'atur temporer segueix essent llei en les comarques amb tendència al monoconreu, i aquest fenomen produeix la migració temporera cap al sud de França. D'altra banda alguns productes, com la tomata de les comarques del Sud, han protagonitzat guerres de temporada. En aquest sentit cal parlar de manca de canals de comercialització, proteccionisme polític creixent de la C.E.E. —mercat natural dels productes del camp valencià— que desapareixerien segurament en el moment de la integració al Mercat Comú.

En segon lloc, cal parlar de l'estructura agrària. Deixant de banda les diferències comarcals quant a extensió de les explotacions, règim de tenència de la terra (propietat, arrendament o parcel·laria), —sobretot al regadiu— predomina la petita i mitjana propietat amb explotació directa; en certes comarques té importància també la mitjana i gran propietat absentista. Sobre aquesta estructura, l'augment dels costos de producció (combustibles, adobs, insecticides, productes industrials...) ha repercutit majoritàriament sobre la pe-

tità propietat, convertint els antics propietaris en jornaleros durant gran part de l'any, que treballaran per altres a més de treballar la seua terra; no tan accentuada és la situació dels mitjans propietaris, però s'agreuja a mesura que es degrada la situació. La resta de població treballadora al camp està constituïda pels estrictament assalariats, cada vegada més migrants; aquests han de recórrer a l'emigració de temporada —la qual cosa fa que el País Valencià siga un dels grans proveïdors de mà d'obra per a la verema francesa—.

En aquests moments els treballadors del camp del País Valencià estan intentant donar una resposta organitzada i unitària a aquestes qüestions; plantejant alternatives al marge de les que espontàniament donen la gran propietat capitalista i absentista i el capitalisme comercial. Les solucions han de sortir de la defensa immediata de llurs interessos com a treballadors i ciutadans del País Valencià; han de ser aquelles solucions que tenen com a base l'explotació col·lectiva de la terra, mitjançant cooperatives que comencen preocupant-se de la producció, a més de la distribució i comercialització. Cal, doncs, que en tot moment on es plantegen llurs reivindicacions, plantejar llur alternativa a la producció i a la distribució dels productes del camp, front als comerciants, intermediaris i propietaris absentistes, que cada vegada més afegeuen les possibilitats de creixement i desenvolupament de l'agricultura valenciana.

(Miquel-Angel Fabra i Sánchez, «Canigó» 44/10-4-76)

PER UNA VIDA MES GRATA

CLUB DE GOURMET'S

La nova revista li ofereix "assaborir" una bonna manduca, "paladejar" l'adequada beguda i "coneixer" els camins de la bonna taula. 108 pàgines. Color i blanc i negre. Aparició mensual. Preu: 100 ptas.

EXTRA: En el n.º 1-Guia turístico-gastronómica de Bilbao

ADQUIRIULA A LA VOSTRA LLIBRERIA
O KIOSK HABITUAL

La Diputació, una festa

Distincions a Martín Villa i Joan A. Maragall

Com ja és tradicional, la Diputació de Barcelona va celebrar ahir amb gran brillantor la Diada del Patró de Catalunya i de la Corporació, Sant Jordi, amb una sèrie d'actes que van començar a primera hora del matí. Malgrat el provisqueig de les primeres hores, després del sol va sortir i una diada esplèndida va acompanyar la popular jornada dels llibres i les roses.

Els actes de la Diputació es van iniciar a les 9 amb la missa solemne oficiada pel bisbe auxiliar, Josep M. Guix, a la Reial Capella, a la qual van assistir el ministre de Relacions Sindicals, Rodolfo Martín Villa; el governador civil, senyor Sánchez Terán; el president de la Diputació i d'altres autoritats. Acabada la cerimònia, monsenyor Guix va dur a terme la tradicional benedicció de les roses des de la galeria gòtica. Al mateix temps, es va fer ofrena d'una corona de llorer davant la làpida dels Caiguts del Pati dels Tarongers, per part del ministre Martín Villa, ajudat pel capità general accidental, general Vega Franco, i el president de la Diputació.

Després del tradicional àpat celebrat al Saló de Sant Jordi, va tenir lloc la inauguració de l'Exposició d'Art Floral "Les Roses", en la qual va obtenir el primer premi l'estand d'Enric Peris.

INAUGURACIONS ARTÍSTIQUES

Al Saló Mare de Déu de Montserrat va tenir lloc, després, el lliurament del premi del concurs literari "Adelina Giménez de Colet", que ha estat atorgat a l'obra "Siluetes femenines de la Catalunya Medieval", d'Eufèmia Fort i Cogul, concedit per un jurat format per Roser Matheu, Rosalia Guilleumas, Miquel Coll i Alentorn, Octavi Saltor i Antoni Comas. Al mateix saló es va inaugurar l'exposició d'olis amb el tema "Sant Jordi".

Dins el programa de les inauguracions artístiques, va ser presentada l'escultura "Sant Jordi", original d'Eulàlia Fàbregas de Sentmenat; l'Abecedari de Llotja, de l'artista Artigas, i el mural "Sant Jordi-Teseu", de Josep M. Subirachs. També va ser inaugurada una escultura de Sant Jordi realitzada per Frederic Marés.

Després, el president de la Diputació, acompanyat pel seyor Martín Villa i d'altres autoritats i convidats, va visitar l'exposició de llibres de la Biblioteca de Catalunya "L'art de la religió" i l'exposició "Sant Jordi i Catalunya en la Filatèlia i la Numismàtica".

LLIURAMENT DE DISTINCIONS

Finalment, va tenir lloc al Saló Daurat l'acte solemne de lliurament de les distincions concedides el passat mes de març per la Diputació amb motiu de la festa de Sant Jordi. El secretari va llegir els acords i la llista de personalitats distingides. A continuació, Joan Antoni Samaranch va imposar la Medalla d'Or de la Província als senyors Joan Antoni Maragall i Noble i Rodolfo Martín Villa. Després de la imposició, el president de la Corporació va pronunciar un parlament en el qual, després de fer referència al significat de la diada, va glossar els mèrits dels guardonats amb diversos diplomes i plaques.

De Joan Antoni Maragall, va des-

9 dies de vaga de fam

Des de Dijous Sant fa vaga de fam el jesuïta de 44 anys, bibliotecari del col·legi del carrer Casp de Barcelona, Agustí Vall i Fortuny.

Segons explicava en una lletra adreçada als ministres de Justícia i Governació el mateix dia 15 d'abril la durada de la vaga serà indefinida i "per tal de demanar a les autoritats, d'una manera pacífica però compromesa, aquestes dues coses concretes:

"La llibertat per en Ricard Gamundi i per als ser objectors de consciència detinguts el dia 8 de febrer a Barcelona; i una investigació sèria, completa i no manipulada dels 'afets' de Vitòria."

A aquest document s'hi han adherit 47 companys de treball del pare Agustí Vall al col·legi del carrer Casp.

taçar la importància de la seva tasca desenvolupada en el camp de l'art, especialment a través de la Sala Parés, així com la seva activitat com a conferenciant, autor de publicacions i articles periodístics, etc.

En parlar de Rodolfo Martín Villa, va destacar Samaranch la seva "enorme capacitat de treball, la seva il·lusió al servei de la col·lectivitat i la seva visió de futur, així com la seva capacitat de percebre, més enllà de la conjuntura del moment, els ritmes de fons que marquen la història dels pobles i la seva sensibilitat per a sintonitzar-hi".

"Gràcies al talent polític de Martín Villa —va dir després Samaranch—, a la seva convicció, a la seva fermesa, vam poder veure onjar novament en el pinacle d'aquest Palau i en els pals dels nostres ajuntaments, la bandera catalana".

Finalment, i en llengua catalana, Samaranch va fer esment de la darrera visita del Rei a Catalunya i a la decisió del Govern de posar les bases d'una veritable institucionalització de Catalunya: "Situats en aquesta perspectiva, és possible de comprendre i valorar la transcendència del pas que significa l'establiment del règim especial per a Catalunya".

Joan Antoni Maragall va pronunciar seguidament unes breus paraules d'agraïment per la distinció rebuda. Va recordar el suport prestat per la Diputació a l'Institut d'Estudis Catalans, recordant amb aquest motiu la figura de Prat de la Riba i la del seu pare, Joan Maragall, que va aprovar decididament la iniciativa de la fundació de l'Institut.

DISCURS DE MARTÍN VILLA

Va tancar l'acte el senyor Martín Villa, qui, en el seu discurs, va recordar les seves etapes com a delegat de Sindicats i després governador civil, afirmant que, després d'aquests contactes amb Catalunya, se sent un més dels "altres catalans". Va fer referència després al canvi social que vivim, assenyalant que "la idea de la cosa social és una tendència dels homes, com la democràcia és la forma de vida de les societats adultes".

"A l'hora actual ens correspon de plantejar-nos la reforma de les nostres institucions socials, adequant-les a les necessitats d'una convivència organitzada... Hem superat afortunadament les etapes on hom cridava "o pa o mort" i el nostre poble demana avui un benestar més gran i un accés a les llibertats. Davant d'això, crec que el nostre deure és de clarificar el marc de relacions entre el poble, els òrgans socials mitjancers i el Govern, per conèixer de la forma més directa allò que avui exigeix el país."

"Davant el futur —va continuar—, suggestiu i esperançador, amb tots els seus riscos, tinc l'absoluta confiança en la inexcusable presència d'una acció política de la gent de Catalunya en l'horitzó polític espanyol."

"Volem una societat oberta i pluralista —va dir finalment—, respectuosa dels valors essencials de l'home i sotmesa per igual a l'imperi de la Llei. Tinc la convicció que, això, ho vol també la majoria del nostre poble".

A la tarda, al Saló de Sant Jordi, va tenir lloc l'estrena del ballet "La Legenda de Sant Jordi", interpretat per un grup de l'Escola Superior de Dansa i Coreografia de l'Institut del Teatre de la Diputació.

Durant tot el dia, el Palau Provincial fou objecte d'una massiva desfílada de barcelonins que van acudir-hi per admirar-ne les distintes novetats inaugurades en aquesta data, mentre que el carilló del Palau interpretava tonades populars catalanes.

LA COMITIVA OFICIAL VISITA LES PARADES

El director general de Cultura Popular, Cruz Hernández, acompanyat pel governador civil, Sánchez Terán, va presidir a la tarda el cercavila de Sant Jordi que es fa cada any entre les parades de roses i llibres dels carrers avelnats al Passeig de Gràcia. Els senyors Cruz i Sánchez van visitar tot seguit algunes parades, acompanyats d'una comitativa oficial en què figuraven el delegat del ministeri d'Informació i Turisme, Fernández Madrid, representats de l'ajuntament i la Diputació, i persones vinculades al gremi de llibreters.

R. F.

Sant Jordi, al centre

L'animació popular en la jornada d'ahir va centrar-se, a les Rambles, on durant tot el dia l'atapeïment de gent era tan gran que era difícil donar un pas.

Només de tant en tant la gent havia d'obrir pas a les manifestacions que anaven amunt i avall cantant "Els segadors", i portant banderes catalanes, amb crits de "Llibertat, amnistia i estatut d'autonomia" i amb pancartes demanant ensenyament gratuït. La mobilització dels mestres va ser ahir massiva, i van utilitzar tota mena de mitjans —cartells, barrets, pancartes etiquetes...— per a exposar a la pública consideració els seus problemes. També va circular per les Rambles un nombrós grup de jovent contracultural amb ganes de broma que portaven a terme una manifestació bufada, rifant-se de les lluites populars i obreres i d'altres qüestions. En arribar al Liceu, algun jove van pixar a la façana. La policia no va intervenir en cap moment, ni en aquesta ni en cap altra manifestació de les Rambles.

De les parades de llibres, la més concorreguda fou, com d'habitud, la coneguda popularment com de l'«Obra del Diccionari». N'hi havia però de totes menes i colors. Les religions no catòliques van aprofitar la diada per a fer saber el seu pensament religiós amb parades de llibres adients. Les parades de subscripcions del nostre diari es van veure també molt concorregudes. Hi havia també parades en tots els graus de l'extravagància.

A darrera hora del matí, les Rambles van convertir-se en lloc de trobada de bona part dels escriptors i dels editors que han tret algun llibre en aquestes dades, i que es concentraven per a dirigir-se als tradicionals dinars de germanor.

També van poder-se veure per les parades, al llarg del dia, dirigents

polítics catalans, alguns amb la dona i els fills.

A última hora de la tarda van aparèixer pancartes —una d'elles de

quatre metres de llarg— i banderes catalanes. Una situada davant del restaurant "La Poma" va ser despenjada per la policia.

La diada, als barris

Amb motiu de la diada de Sant Jordi diverses Associacions de Veïns van celebrar actes al carrer aprofitant l'avinentesa de les parades de llibres i roses que elles mateixes havien instal·lat en els punts més cèntrics de cada barri.

La representació de les Associacions de Veïns de Torí —Comitat de Quarteri—, que va arribar ahir a Barcelona, invitada per la Federació d'Associacions de Veïns, va visitar a la tarda els barris del Port, Sants, Sant Andreu, Sagrada Família i Sant Gervasi.

Sabem que a primera hora del matí va encarregar un lot d'exemplars del llibre "Tots els barris de Barcelona" a l'editorial que l'ha publicat.

A Sant Gervasi es van fer un acte reivindicatiu en relació amb l'amenaçada escola "República Argentina".

El barri del Guinardó va organitzar una lectura poètica a càrrec de Miquel Desclot, una cantada per la Coral Gatzara, una sessió de titelles, i va inaugurar una exposició de fotografia. En d'altres barris, a més de les parades, es van ber ballades de sardanes i actes populars de participació. En alguns, com Les Corts i Gràcia van aparèixer pancartes signades per el FNC i banderes catalanes.

Una petita enquesta, feta entre els llibreters de Sants, Hortafranchs, Sant Andreu i Poble Nou ens ha donat aquest resultat:

Han empatat en els primers llocs tres llibres: "Cuáles son los partidos políticos de Catalunya?" de Josep Maria Castellet i Lluís Maria Bonet, "L'espectacle obsessiu" de Lluís Maria Xirinachs i "Tots els barris de Barcelona" de Josep Maria Pobleu, "Sintesi d'Història dels Països Catalans" de Jordi Moners, "La Barcelona Tendra" de Cirici Pellicer, "Història del Parlament de Catalunya" de Camps i Arboix, obres diverses de Francisco Umbral, "La Gangrena" de Mercedes Salisachs.

Xirinachs, i Tots els barris de Barcelona —dos volums— de Jaume Fabre i Josep Maria Huertas.

A Sants i Sant Andreu s'ha venut molt el llibre de Manuel Gerena titulat Cantando a la llibertat. A Sant Andreu, d'on es fill Ignasi Puja-des, el seu llibre Xile al Cor, i al Poble Nou, on viu en Josep Maria Huertas, Tots els barris.

Altres llibres molt demanats són: Gent del meu exili de Teresa Pàmies, El diccionari de Coll, La Gangrena de Mercedes Salisachs, Las Ninfas de Francisco Umbral.

ELS LLIBRES MES VENUTS

Una ràpida enquesta feta entre els llibreters i grans magatzems del centre de la ciutat ens ha donat aquest resultat:

"¿Cuáles son los partidos políticos de Catalunya?" de Josep Maria Castellet i Lluís Maria Bonet, i "L'espectacle obsessiu" de Lluís Maria Xirinachs s'han esgotat de diferents llocs de venda. També s'han exhaurit els posters de Francesc Macià i Lluís Companys, i els darrers números de les revistes infantils.

S'han venut molt: "Tots els barris" de Jaume Fabre i Josep Maria Huertas, obres diverses de Teresa Pàmies, Manuel Pedrol, Terenci Moix, i Andrés Estelles "Història de l'Esquerra Republicana de Catalunya" de Josep Maria Pobleu, "Sintesi d'Història dels Països Catalans" de Jordi Moners, "La Barcelona Tendra" de Cirici Pellicer, "Història del Parlament de Catalunya" de Camps i Arboix, obres diverses de Francisco Umbral, "La Gangrena" de Mercedes Salisachs.

Ha continuat la vaga del metall

Durant la jornada d'ahir continuà a Barcelona o d'altres poblacions catalanes la vaga dels petits tallers metal·lúrgics. Durant la tarda, un gran nombre d'obriers del metall es concentraren davant el Palau de Justícia de Barcelona. Demanaven la llibertat dels companys detinguts els dies anteriors. Posteriorment es dirigiren cap a la Rambla, i d'allí cap a la plaça de Catalunya i al passeig de Gràcia.

No hi hagué pas assemblea de metal·lúrgics a Sindicats, tal com es pre-

veia i s'havia anunciat a l'assemblea d'ahir. Només un grup d'alguns centenars d'obriers es concentrà durant la tarda a la Via Laietana, prop de la casa sindical, fins que aparegueren tres jeeps de la força pública. Fora de Barcelona la vaga s'ha estès per influència d'alguns "piquets" que anaven als tallers metal·lúrgics urgint els treballadors a unir-se a l'atur laboral.

També es produïren manifestacions d'obriers del metall en alguns barris barcelonins. Per exemple, al Poble Nou, al migdia, uns quatre mil obrers s'han dirigit cap a la pla-

ça de Lope de Vega. Allí han estat dissolts per l'acció de la força antidisurbis. Alguns obrers han intentat refugiar-se a les esglésies del barri. A la plaça d'Espanya es van manifestar els obrers de Lámparas Z.

A Granollers, els obrers vaguistes tornaren a ocupar l'església parroquial de Sant Esteve per fer-hi assemblea. També s'hi afegiren estudiants i altres persones no relacionades amb el conflicte. De les set a dos quart de nou del vespre expressaren llurs opinions i decidiren continuar la vaga.

READMISSIO DE 500 OBRERS DE SEAT

Ahir es decidí, per part de l'empresa SEAT, la readmissió dels cinc-cents treballadors acomiadats pel gener de l'any passat. Es reintegraran amb la mateixa categoria i nivell salarial que tenien al moment de la sanció. Aquesta decisió de l'empresa ha sorprès agradablement els obrers. La readmissió era un dels cavalls de batalla de les negociacions per al conveni col·lectiu. També es pot considerar aquesta decisió com una victòria de la candidatura sindical unitària i democràtica que obtingué el 80 % del vots a les passades eleccions.

LA CNT ES MANIFESTARÀ AMB SENYERES I PANCARTES

La Federació Regional de Catalunya de la CNT ens ha enviat una nota per aclarir unes informacions aparegudes sobre la seva negativa a participar en la manifestació de l'1 de maig. Diu que acordà concórrer-hi "en solidaritat amb tots els treballadors, però amb personalitat pròpia, pancartes pròpies i banderes pròpies". Defensa la seva independència respecte a l'estat i als partits polítics, fins al punt de no admetre que cap afiliat a partits polítics tingui càrrecs o delegacions dintre la seva organització.

"Per això —diu la nota— si la CNT no s'adherí a la sol·licitud de manifestació per al primer de maig, fou a causa del planteig unitari que s'hi feia. S'exigia que només es portessin les pancartes proposades pels sol·licitants. Això ens fa suposar l'existència de maniobres d'intencionalitat política partidista".

Cinquè congrés de l'UDC

La UDC (Unió Democràtica de Catalunya) acaba d'anunciar que té prevista la realització del seu cinquè congrés nacional durant els propers dies 11 i 15 de juny, si les circumstàncies no ho impedeixen.

Es proporcionarà una amplia informació sobre l'activitat del partit des de la celebració del quart congrés, el 1936, i s'hi durà a terme l'aprovació dels acords adoptats en aquell temps així com l'elecció del Consell Nacional i del Comitè Polític.

EL POUM NO S'INTEGRA A CSC

S'ha pogut saber que el novament aparegut Partit Obrer d'Unificació Marxista (POUM), en una conferència celebrada aquests darrers dies, ha resolt no integrar-se a la Convergència Socialista de Catalunya, al contrari del que havien manifestat alguns dels seus components destacats, poc després de la seva reaparició a l'àmbit de les forces d'oposició catalanes.

Hem parlat amb el professor Isidre Molas, persona molt vinculada als alts organismes de Convergència Socialista, i ens ha manifestat que "en el si de la CSC no se sap, ni oficial ni oficiosament, cap altra cosa que el que circula pels diaris en aquest sentit". "Tampoc no han transcendit les causes per les quals el POUM ha decidit no integrar-se corporativament a la Convergència, això no vol dir que algunes de les personalitats d'aquell partit, que ha-

viat manifestat la seva simpatia per la CSC, no s'integrin a títol personal en aquesta organització. Aquests no han manifestat res en contra d'aquesta possibilitat."

COMUNICAT DE L'EXECUTIU DEL PSUC

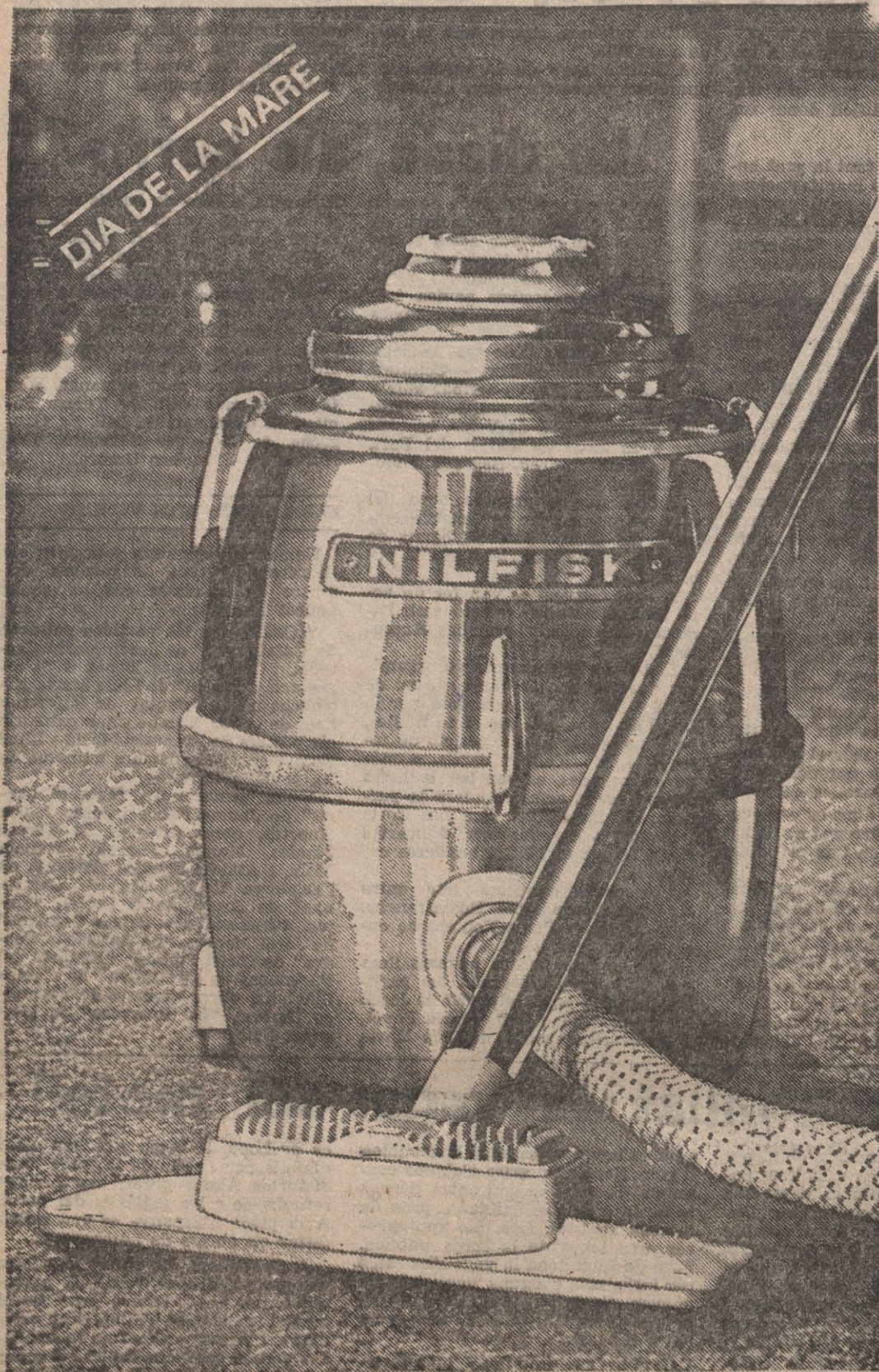
El Comitè Executiu del Partit Socialista Unificat de Catalunya s'ha reunit per estudiar la situació política i ha acordat saludar el resultat de la reunió del Consell de Forces Polítiques de Catalunya amb el president de la Generalitat a l'exili, Josep Terradellas, celebrada a París els dies 10 i 11 d'abril, en què, entre d'altres acords, han estat ratificats els punts programàtics del Consell en relació amb la reivindicació de l'Estatut de 1932 i del govern provisional de la Generalitat.

Ha acordat també fer una crida per donar suport a la preparació de les "Jornades Catalanes de la dona", anunciades pel mes que ve; a la lluita dels treballadors del Metall, la Fusta, la Construcció, la Telefònica i d'altres rams, i a la decisió adoptada pels grups sindicals CC.OO., UGT i SOC de celebrar una manifestació el primer de maig a Barcelona en el contexte de la diada internacional dels treballadors.

Finalment ha acordat saludar que el Congrés de la UGT hagi pogut celebrar-se, i posar en evidència que, mentre la televisió informava d'aquest fet, eren detinguts set persones a Madrid. El comunicat fa referència també a la mort, prop de Vera de Bidasoa, del jove basc Manuel Maria Garmendia.

Doble aspiració i... no fà soroll

Conegui les 8 raons de "pes" per triar **NILFISK**

1 NILFISK: Força d'aspiració.
Mitjançant el tipus de motor, silenciós i doble potent, el filtre gegant, d'un teixit especial de cotó, el gran sac de paper i el principi ciclònic de funcionament, s'aconsegueix una aspiració constant, fins que la bossa s'omple del tot. La potència d'aspiració, que es pot ajustar, es manté sempre constant.

3 NILFISK: Qualitat i disseny.
Els acurats detalls de fabricació fan que NILFISK, sigui diferent:
- Dipòsit d'alumini amb paracops de goma, que protegeix mobles i parets.
- Tubs d'acer molt ben polits i brillants, amb la llargària exacte. L'esquena mai es fatiga.

La mànega de goma, de gran durada i flexibilitat, està proveïda de ròtules que fan més còmode el treball.
- Fil elèctric de 7 metres.

2 NILFISK: Sac de paper gegant.
Amb ell, s'estalvien els canvis freqüents i per tant, les despeses. Les bosses NILFISK originals, estan fetes en paper groc, amb instruccions de col·locació impreses a cada una d'elles.

4 NILFISK: Sempre a punt.
La vida del motor es pot dir que és indefinida, doncs està fet perquè aguanti treballs durs, dia a dia, any rera any, amb un mínim de manteniment.

5 NILFISK: Accessoris.
L'equip "standard" d'accessoris està pensat per a resoldre qualsevol problema de neteja. El poder d'aspiració està en funció de la construcció de cada accessori. Amb NILFISK es pot arribar a qualsevol racó on hi hagi encastada la pols. NILFISK és fàcil de passejar per sota els mobles i serveix per la neteja de matallsos i cortines.

6 NILFISK: El "famos" accessori 3 en 1.
1.- Superfície llisa per a netejar estores.
2.- Pressionant amb el peu surt el respall per a netejar rajoles, parquet i altres superfícies dures.
3.- Girant el una micà es posa en marxa un fort xuclador de fils i pèl.
Així és NILFISK: En tots els seus detalls s'hi veu la qualitat.

7 NILFISK-ELECTRO: Raspall rotatiu.
Com a accessori extra s'hi pot afegir NILFISK-ELECTRO, un accessori especial per la neteja d'estores i moquetes, amb motor propi, que donada la seva gran força d'aspiració s'empeasa de segur, borrar, fils, pèls de gos, etc., arribant fins i tot a la mateixa trama de l'estora.

8 NILFISK: Servei.
Quan es necessita qualsevol tipus de manteniment, els nostres vult serveis de reparació NILFISK estan a la seva disposició. NILFISK és molt fàcil de compondre i això és bo de saber-ho, ja que un aparell tan útil i necessari com NILFISK, no és substituïble per l'escombra. Si el tracta normalment no s'estrany de passar més de 10 anys sense saber què es una reparació.

NILFISK

el seu segur aspirador

Ompli i enviï aquest cupó a: NILFISK ASPIRADORS, S.A., Camí del Mig, s/n. Cabrera de Mar (Barcelona) Tels. 398.44.32/371.16.54, i rebrà una informació molt més ampla, sobre aquesta magnífica novetat per la seva llar o indústria.

Nom _____
Adreça _____
Població _____ Tel _____

El Saló de l'Automòbil torna a rodar

Cabrè: «Cal anar a una llibertat de preus»

«La crisi econòmica ha disminuït la rendibilitat de la indústria»

Malgrat la crisi econòmica en què, indubtablement, encara es troba immers el nostre país, el Saló de l'Automòbil obre novament les portes, a partir d'avui, i fins el proper dia 4 de maig, al públic de Barcelona. I no obstant, és evident que la situació actual ha incidit, darrerament, sobre diversos aspectes relacionats amb aquest sector de la nostra indústria: a la puja del preu del petroli i dels carburants s'ha ajuntat la greu recessió econòmica i la conflictivitat laboral registrada últimament en algunes empreses del ram. Si, a despit de tot això, el Saló torna a inaugurar-se enguany, caldrà preguntar-se si és que realment els seus organitzadors, i en general els industrials del ram, veuen unes perspectives més falagueres per a aquest important sector.

Miguel Cabrè i Llistosella, president del certamen, ens aclareix alguns d'aquests aspectes

aconseguir transaccions comercials. El Saló ha de procurar ser un far d'atracció dels compradors. I aquest és un punt de vista que procurem accentuar cada any: portar compradors estrangers a veure què els poden subministrar els nostres fabricants.

El Saló de Barcelona, però, té un segon aspecte: l'aspecte pensant que es realitza a través del Simpòsium, en el qual els homes de la indústria tenen ocasió de reunir-se amb els homes de l'Administració per discutir els problemes més vius que en cada moment afecten la indústria de l'automòbil.

INCIDENCIA DE LA CRISI EN EL SECTOR

—Quines mesures ha adoptat o pensa adoptar el Govern per potenciar la indústria automobilística?

—Jo, les mesures que pensa adoptar, les desconec. El que sí són les mesures que interessarien a la indústria de l'automòbil per a poder fer front als problemes que en aquest moment l'afecten més, i que són, indubtablement, els derivats de la situació econòmica de depressió i de la inflació constant que estem vivint. D'un costat, moltes fàbriques treballen amb un coeficient d'utilització inferior al 100% i algunes que treballen a ritme màxim no obtenen rendibilitat perquè el règim de preus autoritzats a què està sotmesa la indústria va moltes vegades al darrera dels augments que sofreixen els productes complementats de l'automòbil. En aquest moment l'Administració hauria de trobar un sistema més àgil d'adequació a les circumstàncies de cada moment, tenint com a horitzó final la llibertat de preus que existeix ja a França des de 1974 i que, donada la majoria d'edat —recent, però majoria d'edat a la fi que ja té la indústria de l'automòbil, no produiria segurament els efectes d'encariment que en un primer examen de la qüestió es podria témer.

—L'actual crisi, un dels factors de la qual ha estat l'augment de preus dels productes siderúrgics, zen quina mesura afecta als preus dels cotxes i a la indústria automobilística en general?

—Els augments de preu dels productes siderúrgics, de la mà diobra, no han estat compensats pels augments oficials de preu de venda de l'automòbil. I aquesta situació ha vingut agreu-

jada pel fet que la recessió ha provocat una disminució de vendes que ha hagut de traduir-se en una reducció dels programes de producció, que per ell mateix ja representa també un encariment. És a dir, que s'han produït circumstàncies de diferent caràcter, però conduents totes a disminuir la rendibilitat de la indústria. Problema que ha de preocupar molt l'Administració, donada la importància que té avui dia la indústria de l'automòbil, de què, directament o indirecta, viuen a Espanya un milió de famílies.

LA VAGA DELS TRANSPORTS I ELS CONFLICTES LABORALS

—Quines han estat les conseqüències de la recent vaga de transports, així com de la conflictiva situació laboral que ha afectat algunes empreses?

—En una indústria de tanta complexitat com és la de l'automòbil, qualsevol alteració del complicat engranatge produeix afectes perjudicials per a la fluïdesa de la producció i, per tant, per al seu cost. No sols els conflictes laborals i les vagues de la indústria principal tenen aquestes conseqüències, sinó que es dona el cas de que moltes vegades a la fàbrica hi ha, inacabats, una sèrie de vehicles en nombre important, perquè en una indústria auxiliar que fabrica una determinada peça o accessori, s'ha produït una vaga i, per tant, la impossibilitat de tenir a disposició el que aquella indústria subministra i acabar el vehicle.

—En quina mesura l'encariment dels carburants ha frenat l'adquisició d'automòbils?

—Es absolutament impossible de distingir amb quina proporció l'encariment de la benzina ha influït en la disminució de vendes de l'any anterior, ja que, juntament amb aquesta circumstància, que no afavoreix expressament la indústria, s'han produït d'altres fenòmens econòmics, també causants de disminució de vendes, com són la falta d'hores extraordinàries, la disminució de crèdits i tota la panoràmica d'un moment econòmic de recessió.

Els accidents: plaga moderna

El doctor Trueta analitza el fenomen

«L'accident a la carretera avui és la causa més elevada de mort i d'incapacitació existent entre els joves de 18 a 25 anys a tots els pobles industrialitzats». Aquesta afirmació era feta pel professor Josep Trueta en el seu discurs inaugural del curs 1972-1973 de la Societat Catalana de Biologia. El doctor Trueta titulava la seva dissertació «Reflexions entorn de la pesta moderna: l'accident a la carretera».

Cada setmana podem llegir a la premsa les xifres esgarrifoses —i sempre creixents— de morts que es produeixen a les carreteres. L'última Setmana Santa, malgrat els insistents advertiments de prudència, ha tornat a donar una xifra massa elevada d'accidents. El tema és, doncs, ho vulguem o no de trista i constant actualitat.

El doctor Trueta, en l'esmentat estudi, va repassant, un a un, tots els elements que condicionen l'accident. Compara la mortalitat a les guerres amb la que té lloc a la carretera constantment, per exemple, que a la guerra del Vietnam, el 30 de desembre de 1967, en un període de cinc anys, les forces dels Estats Units havien sofert 9.353 morts i 32.355 ferits greus: doncs bé, un nombre de víctimes gairebé igual van morir a les carreteres dels Estats Units només en dos mesos de l'any 1966.

Agressivitat humana. — A mesura que la propietat de l'automòbil s'ha generalitzat, el nombre d'accidents greus ha augmentat. Una persona normal es torna agressiva quan s'asseu darrera un volant.

Influència de l'alcohol. — A mesura que els anys passen i l'experiència augmenta, la causa que ha estat trobada com a més important dels accidents a l'edat de la maduresa és precisament l'absorció d'alcohol. Hom ha notat també que els conductors que sofreixen accidents repetits són gent amb alteracions emocionals i a vegades persones inclinades a la delinqüència.

Prevenió dels accidents. — Per a evitar les víctimes, naturalment, cal prevenir els accidents. El mal domini del volant, degut a un pobre aprenentatge, és un factor important en la causa d'accidents. L'actitud dels pares mentre

conduïen en presència dels fills té una gran influència sobre els nens quan els arriba l'hora de conduir.

L'estat dels automòbils. — Del punt de vista de l'enginyer, l'estat dels vehicles té molta responsabilitat com a causant de l'accident. El disseny del cotxe, visibilitat interior, control, frens, estat dels pneumàtics, la claredat dels avisos de perill i de direcció, són factors contrbuents a la freqüència i gravetat dels accidents. Els llums de nit i la mala il·luminació dels carrers són factors que tendeixen a augmentar la irritabilitat del conductor en moltes ocasions. És important la inspecció regular de l'estat dels vehicles per a reduir els accidents.

Resistència de l'automòbil a col·lapsar-se. — La mortalitat té relació amb dos factors d'ordre mecànic: la velocitat de l'impacte i la forma com l'impacte és aguantat per l'automòbil. Avui de la majoria d'automòbils, per fer-los més lleugers i barats, hom n'ha anat suprimint el que en deien el xassis o bigues de resistència interiors, i per tant l'automòbil es plega fàcilment. Fora important de tornar als automòbils que portin un sistema central inarrugable o solament arrugable a les més grans velocitats i que no permetin, amb això i amb l'ús del cinyell de seguretat, que l'individu sigui aixafat a llur interior.

El cinyell de seguretat. — L'ús del cinyell de seguretat ha eliminat la mort per aixafament del crani, que constituïx el 40% de les causes de mortalitat en l'accident. També ha acabat amb les grans lesions de la pelvis i de la regi cervical i el fèmur causades pel desplaçament anterior del cos en el moment de l'impacte. El millorament obtingut amb l'ús dels cinyells de seguretat ha permès observar un nou tipus de lesió degut a la fixació del cos al seient mentre el cap pot ésser violentament desplaçat cap enrera. Per aquest motiu els suports per a evitar el desplaçament posterior del cap han de ser part integral de tots els autos i hauran de ser obligatoris.

Converses sobre la integració a la CEE

Com és tradicional, al costat de l'exposició popular hi ha al Saló un «simposium» que aplega els professionals d'aquest sector i els permet de bescanviar idees sobre l'evolució i les perspectives de la indústria de l'automòbil.

El tema d'aquest «simposium» és enguany la integració europea. Cada empresa hi fa una aportació i és força interessant de veure les qüestions que s'hi han de tractar. Així mentre ENASA s'interessa òbviament per «les repercussions de la integració d'Espanya a la CEE en el sector dels vehicles industrials», Chrysler estudiarà els problemes de la «contractació laboral a la CEE i a Espanya» i Metalúrgica Santa Ana, que fabrica els Land-Rover, farà un estudi de futurologia a partir del supòsit que Espanya, ja integrada a la comunitat europea, exportés vehicles a tercers països. Pel que fa a SEAT, que enguany ha vist minvar les seves vendes al mercat interior, ha anunciat un treball «sobre els condicionants, les possibilitats i els problemes que planteja al mercat interior la integració a la comunitat». D'altres empreses —FASA Renault, FEMSA, Faessa, Permanyer i Cemoto—, oferiran un treball sobre el tema de les fiscalitats comparades d'Espanya i de la Comunitat. La mateixa cosa farà el Director General de Tràfic en el seu camp.

DUES NOVETATS FORA DE SERIE

Al sector de vehicles industrials hi ha una novetat que pot interessar els tècnics i una altra que sens dubte ha d'interessar els profans. La firma polaca Melfex presenta, en efecte, un vehicle industrial elèctric que supera àmpliament les realitzacions fetes fins ara en aquest aspecte de la tecnologia. D'altra banda, per als profans hi ha el Range-Rover, que és un vehicle de tracció a les quatre rodes, és a dir, apte a «tot terreny», però presenta la particularitat d'ésser tractat com un vehicle de luxe i, per tant, atreu un públic que ara comença a demanar automòbils esportius i alhora confortables. Una difícil síntesis que no més ha estat assolida per aquest Range Rover.

AVEL·LI ARTIS/ROSA MARIA PIÑOL

EL SALÓ, EN EL CONTEXT EUROPEU

—Recentment han tigit lloc els Salons de Ginebra i de Brussel·les. Quin lloc ocupa el Saló de Barcelona dins els que se celebren actualment a Europa?

—Marcar un rànking de Salons de l'Automòbil, dels 13 que se celebren a Europa amb periodicitat diferent, és molt difícil. Perquè per a valorar un Saló de l'Automòbil es poden prendre molts punts de vista: l'extensió del recinte, nombre de metres ocupats, nombre d'expositors, visitants, valors de les transaccions... I segons el punt de vista amb què es miri, el resultat és diferent. Però se es fa una cosa ponderada, prenent en compte tots els factors, podem dir que el Saló de Barcelona avui dia no és el primer del món, però tampoc és l'últim. I és dubtós si podem dir que és el tercer o el quart dels que se celebren a Europa. Els de Brussel·les i Ginebra són Salons que, des del punt de vista de la seva presentació, superen encara el de Barcelona, perquè potser els llocs de què disposen es més adequats per a fer un Saló d'aquests tipus. Però en volum i extensió són inferiors.

—Quines finalitats fonamentals es proposa el Saló?

—Aquest i tots, tenen principalment la finalitat que tenen tots els mercats:

Turull: «La sortida de la Ford serà un boom»

Per a conèixer aspectes més tècnics del Saló d'aquest any hem mantingut una conversa amb Josep Lluís Turull, director general del Certamen, el qual ens ha parlat d'algunes de les novetats que s'hi presentaran: el Seat 131 en versió familiar, probablement el prototip del Citroen CX, la Montesa 340 de trial...

—Quants països i quin nombre de marques concorren aquest any a la mostra?

—Divuit països. Quant a marques, són unes dues mil. I els expositors passen de cinc-cents, amb els mateixos metres quadrats, aproximadament, que l'any passat: 50.000.

—Què hi predomina més, enguany: una evolució en la línia o un avenç important en la mecànica?

—La preocupació dels fabricants ha estat que el cotxe sigui econòmic en benzina. És a dir, economitzar carburant. S'han adonat, els fabricants, que el cotxe no pot ser barat: ha de tenir més qualitat i seguretat, però no es pot canviar de cotxe cada any.

—Quant a seguretat dels ocupants del vehicle, es presenten algun avenç concret?

—Aquesta és una altra de les preocupacions dels fabricants: fer un cotxe més segur. Quant a això, hi ha alguna cosa sobre doble circuit de fre. L'economia del combustible, la seguretat passiva i activa i la duració són preocupacions importants, amb sacrifici del preu.

—Ha estat nombrosa la presència de vehicles industrials?

—De la indústria, els més afectats per la crisi, han estat els vehicles industrials: per la vaga dels transportistes, la competència de la Renfe, l'augment del cànon de transport... Hi ha,

potser, menys camions. Però hi han vingut tots els fabricants.

EFFECTES DE LA DEVALUACIÓ

—La recent devaluació, ha afavorit les exportacions de vehicles industrials?

—Sí. I a algunes empreses, més que mal. Ara bé, la devaluació és negativa en d'altres aspectes, perquè les coses que s'importen del cotxe, en forma de matèria prima per exemple, són cares.

—La indústria auxiliar, també s'ha ressentit de la crisi, oi?

—La recessió ha arribat quan encara arrossegàvem la crisi del petroli. La indústria espanyola és la que més en pateix. La principal, constituïda per deu empreses potents, i auxiliar, formada per mitjana i petita empresa, que són en realitat les que han de fer l'esforç.

BONES PERSPECTIVES

—A quin nivell es troba la nostra indústria respecte del Mercat Comú?

—Alemanya, França i Bèlgica s'estan traient la crisi de sobre. A nosaltres la crisi ens va afectar amb retard. I la recuperació també ens ve amb retard. A partir de mitjan d'any no hi haurà la tristesa que hi ha ara. Hem de pensar que som el sisè país europeu constructor, en unitats. Per davant de Suècia i d'altres. I no hem d'oblidar que la sortida de la Ford, que s'incorporarà al Saló l'any que ve, serà un boom.

—Així, doncs, senyor Turull, com veu el futur immediat del sector?

—Després del gran xarpió, es pot començar a veure el futur amb una certa confiança que el curs d'aquest any tindrem una altra perspectiva. La sortida al mercat de la Ford farà canviar moltes coses.

Cotxes a cor què vols

Memoràndum per a una visió política del Saló

D'ençà que la política davalla dels cims filosòfics vuitcentistes i percaça arran de terra la vida quotidiana, l'automòbil a l'horitzó dels afers públics importants. Però ho fa de manera indirecta i negativa, diguem-ne «ralph-naderiana»: gran responsable de la pol·lució, factor de lesions corporals, malversador d'energia, màquina infernal que devora els cabals de la col·lectivitat (autopistes en lloc d'escoles, aparcaments en lloc de centres assistencials).

Parafrasejant Marx podríem dir que els polítics actuals propugnen un automòbil al servei de l'home i no un home al servei de l'automòbil; una restitució, doncs, de l'automòbil a la seva finalitat objectiva de mitja de transport. Henry Ford, el fundador de la dinastia, que s'obstinà tota la vida a produir un sol model espartà i funcional quan els altres fabricants ja oferien tota mena de variants superficials, seria potser el millor exemple d'aquesta exigència racionalista que ha inspirat sempre —encara que pugui semblar paradoxal— la política automobilística dels països socialistes.

Però el vell Ford va fracassar. Com d'altres puritans, Ford s'inclinava a considerar les dades de la història només pel costat de la producció i menyspreava totalment les que proveïen del consum empès d'«irracionalitat». No entenia, posem per cas, que una dona pogués dir-li la seva, en l'acte d'adquirir un cotxe: tampoc va entendre mai que la línia pot ésser un argument de venda més important que no la mecànica i la duració.

A hores d'ara Ford militaria de segur en un partit de centre-esquerra, potser hauria estat cridat a engregar la producció automobilística de l'URSS. Cal preguntar-se, però, si la història pot fer-se enrera, si és possible de restituir a l'automòbil aquella funció objectiva de mitja de transport que tingué en el pensament d'aquell peoner. N'hi hauria prou amb oferir al ciutadà una veritable alternativa, uns serveis de transport públic ràpids, confortables i puntuals. ¿Caldria, a més, salvaguardar el camí de l'automòbil que ara conspira per tal d'obstaculitzar el camí de l'alternativa? Els sociòlegs es disputen, oblidant tanmateix que la indústria de l'automòbil ja ha agafat les regnes, i que la crítica la nodreix en comptes d'afeblir-la: per als funcionalistes existeixen cotxes que són «més grans per dintre que per fora», per als maníacs de la netedat hi ha cotxes «anti-pollucionants», per als naturistes vehicles «tot terreny», per als obsessos de la integritat corporal automòbils que poden resistir gairebé qualsevol xoc, per als qui preveuen un esgotament dels pous petrolífers hi ha cotxes que no consumeixen, per als qui volen romandre a la ciutat es preparen vehicles urbans, etcètera.

Així la indústria de l'automòbil recupera i integra les motivacions abans que puguin transformar-se en política i per aquest biaix un hom pot satisfer-ne les inquietuds estalviant-se la tasca penosa i llarga, que altrament seria l'única sortida. Lamentable? No. Les forces contestatàries no són, per a la indústria, essencialment diferents de les forces conservadores: són, al capdavall, només «forces» i poden ésser aprofitades de la mateixa manera que s'aprofiten les necessitats de poder o de distinció. La ideologia és, doncs, per a l'automòbil el millor dels combustibles: dretes i esquerres trobaran al «Saló» el cotxe que els convé, un cotxe personalitzat que revestirà la forma de l'ideal. Des del «Dodge» fins al «Dos Cavalls».

Espardenya de set vetes per banda

VERONA TORRENS

Torrens

Av José Antonio 630

Ahir, l'AVUI

L'aparició de l'AVUI ha estat saludada pels catalans amb entusiasme. Amb una alegria que ja es respirava en l'expectació generalitzada que la notícia de la seva sortida havia provocat. L'acolliment dels barcelonins ha estat unànime. I la prova més evident és que des de primeres hores del matí d'ahir ja no es podien trobar diaris als quioscos més cèntrics de la ciutat. La tirada de 115.000 exemplars que se'n va fer, va resultar, evidentment, insuficient per a la nombrosa demanda.

MOLTA GENT A VEURE EL TIRATGE

Dijous a la nit, al voltant de les dotze, aproximadament una hora abans que la rotativa comencés el tiratge, van començar a arribar a la redacció del diari, i sobretot al carrer, davant les portes de l'edifici seu de l'AVUI, nombroses persones esperant la sortida del diari. Entre aquestes podem citar el diputat Font Altava; Josep M. de Porcioles, fill; Esteve Bassols, Llorenç Gomis, president de l'Associació de la Premsa; els directores de "Diario de Barcelona" i "Tele/eXprés", Josep Perna i Pere O. Costa, respectivament; Marc Taxonera, Xavier Casassas, Miquel Sellarés, així com representants de les redaccions d'altres diaris i mitjans informatius.

A un quart i cinc de dues sortien els primers números de la rotativa i minuts després tots els assistents ho celebraven brindant amb xampany, al carrer i a la redacció i fullejant exemplars del diari nou nat.

EL PRIMER EXEMPLAR

Per part del Consell d'Administració de "Premsa Catalana" hi eren presents el vice-president, Enric Cirici; els consellers Joan Amorós, Albert Conejos, Miquel Esquirol, Jaume Vilalta i Josep-Lluís Virós, així com el conseller delegat de Promoció, Josep Espar, i el conseller delegat d'Edició, Jordi Maluquer. Aquest darrer, va dur el primer exemplar que va sortir de les màquines a Josep Espar, qui el va abraçar emocionat; ahir al matí, J. Maluquer, va portar un altre exemplar al president del Consell d'Administració, Ramon Fuster, qui es troba malalt.

ADHESIIONS I RESSO A LA PRENSA

Nombroses cartes i telegrams d'adhesió i felicitació han estat adreçades al director d'AVUI: del subsecretari del Ministeri d'Informació i Turisme, dels directores dels diaris "Marca", "Menorca" i "Diario de Mallorca"; del director de Ràdio Barcelona; del director de la Caixa d'Estalvis de Sabadell; del director, subdirector i redactor en cap de "La Vanguardia", així com cartes del PSP i de SOC.

L'aparició de l'AVUI ha tingut també notable repercussió en tots els mitjans informatius. La ràdio va anar informant del fet i Televisió Espanyola hi va dedicar molta extensió, tant en l'informatiu "Miramar" com en el "Telediari" de les 3 de la tarda. Quant als diaris de Barcelona, tots han prestat notable atenció al tema. "La Vanguardia", en una informació a la primera plana local, assenyala que "amb l'aparició d'AVUI es reprèn una antiga i il·lustre tradició periodística que va tenir abans de la nostra guerra, exemples d'excel·lent valor professional", fent tot seguit una relació de les publicacions periòdiques catalanes aparegudes fins ara. "Mundo Diario", en un comentari titulat "AVUI", deia que "l'estimat col·lega que avui debuta, no podia haver trobat millor data per a exterioritzar-se, que la de Sant Jordi. Servir al poble la seva realitat en la llengua que li és pròpia ha suposat cauteles, incomprendiments i exabruptes. D'aquestes bardisses en va saber "Mundo Diario" quan es va proposar la primera pàgina diària en català després de la guerra civil". I acabava desitjant "la màxima fortuna en l'exercici periodístic a tots els qui s'han imposat d'omplir aquest important buit en la normalització del fet català".

"Solidaridad Nacional" dedicava a AVUI una salutació, en la qual li desitjava "la difícil perseverança diària, objectivitat informativa, respecte a la llibertat, tenacitat davant la possible manipulació i un cor gran i obert". Per la seva banda "Diario de Barcelona" va dedicar dijous un

extens reportatge a la sortida del diari.

Quant a la premsa vespertina d'ahir "La Prensa", a la secció "La almena" deia que "per arribar a aquest primer número d'AVUI s'han cobert variades i difícils etapes". El "Ciero" a més de la reproducció, a la seva primera pàgina, d'una part de la portada d'AVUI expressant que la sortida del diari va ser una festa, publicava un comentari firmat per Joan de Sagarra, que creu que l'AVUI "és el millor regal que ens podia portar Sant Jordi". Finalment, "Tele/eXprés" reproduïa tota la portada del primer número dins una informació titulada "25 de enero de 1939-23 de abril de 1976" i signada per Jaume Guillaumet, que expressa entre d'altres coses, que "quan el camí a la democràcia i l'autogovern està per fi obert AVUI obre també el camí de la recuperació de la premsa plenament catalana, en l'esperit i la lletra". "A partir d'avui —acaba— no hi haurà d'haver ja més dificultats per a fer premsa en català. Si AVUI té aviat companyia, serà senyal de que efectivament s'ha donat un pas endavant".

MOLTA GENT SENSE DIARI

"Premsa Catalana" vol demanar disculpes a les moltes persones que no han pogut tenir el número 1 del diari. Les previsions de tiratge són de 80.000 exemplars en un quadern de 32 pàgines. Aquest nombre, amb gairebé el doble de pàgines, va arribar als 115.000, gràcies al gran esforç realitzat pels treballadors d'Editorial Mencheta. La demanda, però, ha depassat llargament les possibilitats.

PRESENTACIONS A COMARQUES

El diari AVUI serà presentat aquest vespre, a les 8, a Tarragona, per part d'Enric Cirici. Diumenge, a dos quarts de nou i a la ciutat d'Eivissa, tindrà cura de la seva presentació Josep M. Figueres. El dia 27 serà presentat a Lleida per Jaume Vilalta, i el dia 30, Enric Cirici el presentarà a Andorra.

TRAMES A 100 DIARIS EUROPEUS

Cal assenyalar també que ha estat enviat un número 1 del diari AVUI als cent diaris europeus més impor-

tants, tant pel que fa a llur tiratge com a llur representativitat.

DIARIS REGALATS

Com a dada curiosa, diguem finalment que hi ha hagut iniciatives curioses com la d'un llibreter de la Plaça del Congrés Eucarístic que ha repartit exemplars del diari amb una sobre-impressió indicant que es tractava d'un obsequi amb motiu de la Diada del Llibre.

AGLOMERACIO A RADIO BARCELONA I AL ROMEA

L'anunci fet per Ràdio Barcelona que, a partir de les nou del matí d'ahir, regalarien un exemplar del diari AVUI i una rosa a les cent primeres persones que hi anessin, va provocar aglomeracions de gent davant l'emissora. Segons les nostres informacions, moltes persones ja feien cua des de dijous a la nit i, naturalment, hi va haver empentes per arribar els primers. El fet va ser emès en directe per la ràdio, que va reflectir l'eufòria dels afortunats.

També els voltants del teatre Romea des de primeres hores de la tarda bullien de gent que, provista del corresponent exemplar de l'AVUI, volia entrar per veure l'espectacle de La Trinca que, com vam anunciar, deixava entrada franca a qualsevol persona que portés el diari. Hi va haver empentes i, malauradament, molta gent es va quedar fora. La funció de tarda, no cal dir-ho, va comptar amb el teatre ple de gom a gom.

"AVUI" AL PAIS VALENCIA I A LES ILLES

L'arribada a València dels exemplars del primer número del nostre diari als quioscos s'ha produït a migdia. Hom ha pogut comprovar l'espectacle que ha suscitat l'entrada d'un diari escrit en la nostra llengua. Als pocs minuts d'arribar la distribució als venedors de premsa, els exemplars del diari se'ls hi escapaven de les mans.

Cosa semblant ha passat a les Illes. A Ciutat de Mallorca, concretament, ha semblat molt bé que a la portada d'aquest primer número es fessin ressò de l'atur de vessament de cendres calentes a l'Albufera d'Alcúdia.

Els premis de l'Institut

Ahir, festa de Sant Jordi, fou donat a conèixer el resultat dels concursos convocats per l'Institut d'Estudis Catalans i les seves filials per al 1976, que és com segueix:

- 1) "Premi Francesc Vives": atorgat a Ignasi Puigdomènech pel seu "Estudi potènciometric dels equilibris de complexació".
- 2) "Premi Isidre Bonsoms": no adjudicat.
- 3) "Premi Jaume L.": No adjudicat: atorgat un accésit a Angel-Manuel Hernández.
- 4) "Premi Alfons Bonay i Carner": atorgat a Josep Martí i Julià.
- 5) "Premi Doctor Martí i Julià": atorgat ex aequo a Luis Garcia i Pere Barbosa.
- 6) "Premi Josep Puig i Cadafalch": atorgat ex aequo a Rafael Bastardas i a Josep Guitart i Duran.
- 7) "Borsa d'estudi Jaume Carner i Romeu": atorgada a Agustí Segarra.
- 8) "Premi Pompeu Fabra": no adjudicat. Atorgats dos accésits, un a Osvald Cardona i un altre a Columba M. Batlle.
- 9) "Premi Antoni de Martí i Franquès": atorgat a Josep Pla i Carrera.
- 10) "Premi Nicolau d'Oliver": atorgat a Jaume Riera i Sans.
- 11) "Premi Constantí Llobart": atorgat a Ricard Blasco.
- 12) "Premi Leandre Cervera": atorgat a Emili Herrera. Atorgat també un accésit a Gabriel Palacios.
- 13) "Premi Antonio Fiter i Ros": atorgat a Joan-Ramon Laporte i Juan-Carlos Fontecilla. Un altre premi "Pi i Sunyer" atorgat a Frederic Sunyer.
- 14) "Premi Ramon d'Alòs-Moner": atorgat a Jordi Galofré.
- 15) "Premi Rafael Tasis": no adjudicat.
- 16) "Premi Catalònia": atorgat a Kenneth M. Setton.
- 17) "Premi Josep Carner": atorgat

comercial balmes
Balmes, 254-Barcelona (6)
Tels. 2281976-2282818-2282373

CENDRERS I LLUMS DE TAULA
EQUIPS D'ILLUMINACIÓ D'EMERGENCIA
FLEAPS

Als compteparticips suscriptors de Barcelona que no rebin el diari

El desbordament de les peticions de subscripció de darrera hora, tant per correu com en visites personals, han fet que el servei de distribució a Barcelona ciutat no pugui absorbir les que ens han arribat a partir del dia 20 (1). Calculem que són unes 3.000. Demanem excuses però els podem assegurar que rebran el diari des del dia 1 de maig.

(1) Ens referim tant a subscripcions com a talonaris de comptes de participació que bé que hagin estat subscrits fa temps, els caps de sèrie, caps de promoció o entitats bancaries no ens han fet arribar fins a darrera hora.

EDIFICI DE DESPATXOS

De luxe, al c./ Marià Cubi, 7 i 9, amb tots els serveis, calefacció, aire condicionat, sanitaris acabats, "terrazzo" 40x40, fil musical, TV, Parking. De 60 m2. a 300 m2. Informació al telèfon 317 78 62

DIRIGIT A

Persones amb seny. Negoci funcionant es garanteix guany diari. Atenció directa o indirecta. Mínim 300.000 Ptes. És indiferent sexe i edat. Escriviu a EGUZENZIA, Aragó 239, Barcelona-7

FESTIVAL DE MUSICA

Viola acusa a Poch de personalisme

L'alcalde de Barcelona, Joaquim Viola, s'ha adreçat al regidor Jacint Soler Padró per contestar-li una lletra que aquest li va enviar el dia 10 d'aquest mes sobre l'afar del Festival Internacional de Música de Barcelona que, com se sap, presentà un seriós problema sobre qui organitzava el proper festival es prescindir de J.J. MM., que havia tingut cura fins ara del certamen i que li havia donat embranzida.

L'afar ha provocat una presa de postura de Joventuts Musicals que ha posat en evidència l'actuació municipal. Joventuts Musicals, presidida per Jordi Poch, ha estat com l'entitat més progressiva de la música a Catalunya.

L'alcalde diu, en la seva lletra a Soler Padró, que "va trobar-se, als pocs dies de prendre possessió, amb el total fracàs del Festival; sense que em toqui d'analitzar-ne les causes endògenes i exògenes. L'Ajuntament hi participava amb una important subvenció, però no podia assumir un dèficit indefinit i d'una quantia molt més gran, al marge que no ho permet la legislació que ens regeix".

Després d'explicar els motius que van induir-lo a encarregar l'organització del Festival a Fòrum Musical i no a Joventuts Musicals, en Viola diu que "després de conèixer la gestió i encarrec a Fòrum Musical, s'han produït les reaccions del senyor president de Joventuts Musicals i d'altres molt respectables persones. Però tampoc cap d'ells no ha intentat tan sols de visitar-me o parlar-me'n, cosa que semblava lògica, abans de sortir amb la divergència al carrer. Cap d'ells no m'ha demanat audiència, encara a hores d'ara".

"Tots podem cometre errors i jo el primer —afegeix Viola en la seva lletra en castellà que traduïm— però la bona voluntat, sempre és possible de demostrar-la, en especial quan hom abandona postures personalistes i només pensa en la música i Barcelona. Ja serà un contrasentit que, els qui no van poder portar a terme un festival amb l'ajut de l'Ajuntament, ho aconseguixin sense aquesta ajuda i davant d'un altre d'organitzat per l'Ajuntament mateix."

FARMACIES

CENTRO ESPECIFICOS

PL. ROVIRA
FARM. DURANY SUC. GASSIOT
Plaça Rovira, 11. Tels. 231-30-12 i 213-19-30

CENTRO ESPECIFICOS PROVENZA
FARM. DR. SUNER. T. 257-53-73
Passeig de Gràcia, 59. T. 215-11-05
FARM. DR. SERRA. T. 227-01-71
Av. Generalíssim, 478, cantonada Via Augusta

FARMACIA FERRER
Muntaner, 393. T. 211-29-83

FARMACIA M. C. PI FIGUERAS
Casp, 151, cantonada Marina
T. 225-42-95

FARM. R. BONET PUNCERNAU
Aribau, 36, cantonada C. de Cent
T. 254-09-05

FARMACIA M. J. CAMPS
T. 227-27-60
Planeta, 39 (M. Pelai-Plaça Sal)

FARMACIA REIG LOPEZ
Major de Gràcia, 58. T. 227-35-42

FARMACIA A. FERRAN RUVIRA
Escocia, 71 i 73. T. 251-45-23

FARMACIA R. SANTAMANS
T. 225-09-58
València, 440 (Sardenya-Marina)

CENTRO ESPECIFICOS
BONANOVA

FARM. P. SOLER VILARET
T. 247-80-32
Plaça Bonanova, 6 (final Montaner)

FARM. CARMEN ARRANZ BAYOD
Còrsega, 526. T. 235-82-99

FARMACIA PELAYO RUBIO
Plaça Reial, 13. T. 318-33-48

FARM. MARGARITA CARDONA
Ballester, 31. Tels. 212-30-23 i 212-08-09

FARM. SASTRE COSTA
T. 247-04-37
Gral. Mitre, 121 (Muntaner-Mandri)

FARM. C. ESP. MONTSERRAT
M. I. ESPINOSA GIMENEZ
Rambles, 118 (cant. Portaferriera, 1
Tels. 302-10-19 i 302-43-45)

FARMACIA CASALS. T. 203-94-15
Via Augusta, 276 (Tres Torres)

MEDICOS URGENCIA 321-21-21
Centro Av. Sarrià, 30 321-21-21

Ambulancias 321-21-21

MEDICOS DE URGENCIA 212-85-85

AMBULANCIAS 212-84-84

AMBULANCIAS 212-84-84

AMBULANCIAS 212-84-84

AMICS DE LA CIUTAT

Diumenge no hi ha visita crítica

D'Amics de la Ciutat hem rebut la següent nota, en relació a les visites crítiques a Barcelona que organitzava l'entitat:

"Es ajornada l'assenyalada per al diumenge vinent dia 25 d'abril, perquè volem una organització millor i un interès més gran per als assistents.

Per nota a la premsa diària s'avisarà la nova data i recorregut definitiu.

Als socis se'ls avisarà per correu. Igual es farà aquelles altres persones que donin el seu nom i adreça per escrit o per telèfon a AMICS DE LA CIUTAT (P. de Gràcia, 62, 2on. Tel. 215 59 97)."

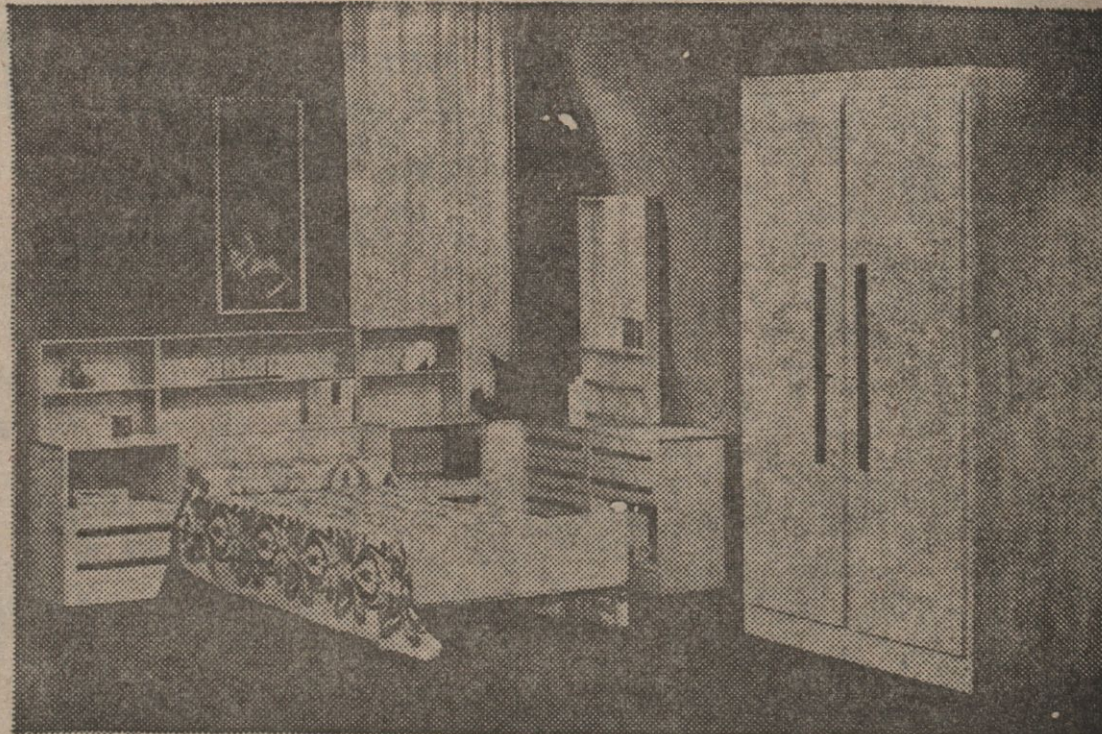
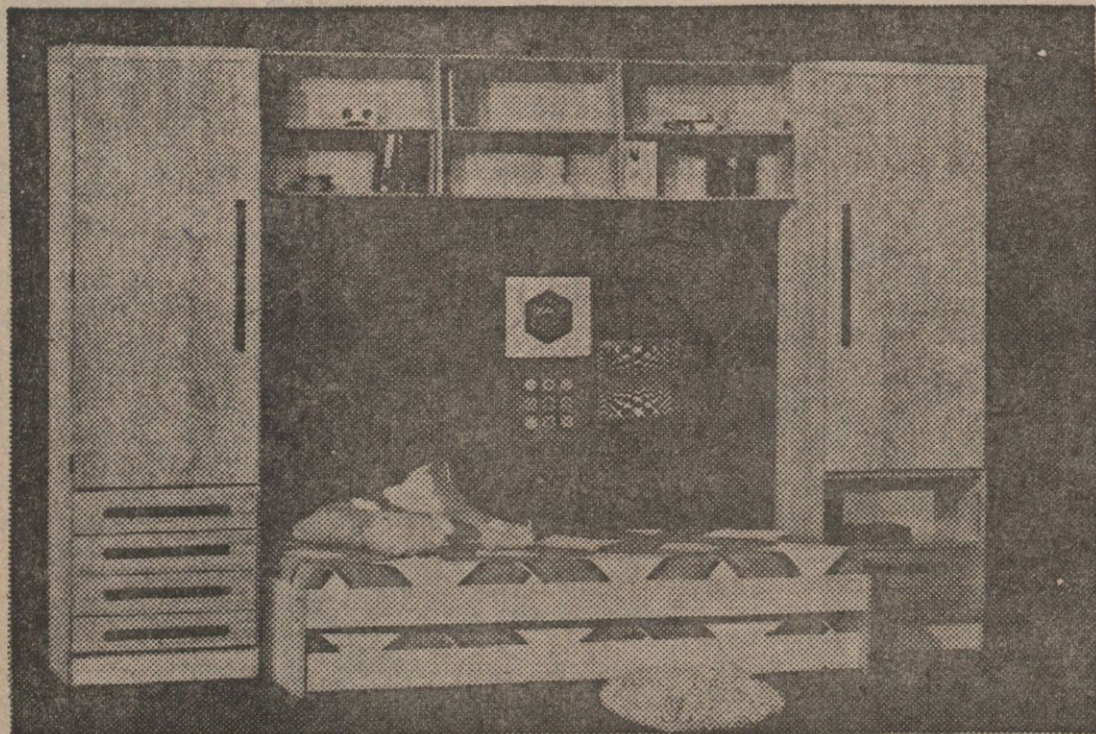

ATENCIO ALS PARES

MOBLES VALLES ofereix pels seus fills la millor oportunitat d'adquirir dormitoris juvenils, dormitoris sales-estar, sofàs-llit, sofàs-niu... tot de gran qualitat i a preus convincents.

Més de cent models per escollir. Visiteu-nos i ens ho agraireu, i després direu: "MOBLES VALLES, val la pena veure's per dintre"

Mobles VALLES

AV. SANT ANTONI MARIA CLARET, 71 al 75, BARCELONA

Prop de l'Aliança. Autobusos línies: 15 i 20

Aparcament: Parking Renacimiento, Av. Sant Antoni Maria Claret, 110 (davant del nostre edifici) i al Garatge Rotllan, Sardenya, 383 i 385

GIRONA

El regidor Paredes per l'Estatut

Ha presentat una moció per incloure en el pròxim ple

El regidor Joan Paredes, membre de Reagrupament Socialista i Democràtic de Catalunya, ha presentat, a fi que sigui inclosa en l'ordre del dia del pròxim ple de l'Ajuntament de Girona, una moció a favor del restabliment de l'Estatut del 1932 a Catalunya.

El regidor demana a la moció que, en virtut dels antecedents històrics que demostren la voluntat inequívoca del poble català a favor de l'autonomia política, econòmica, cultural i social, siguin restablertes "les institucions i els principis configurats

en l'Estatut d'autonomia aprovat per les Corts espanyoles el quinze de setembre del 1932 i que té, com a expressió principal, la Generalitat de Catalunya, institució tradicional que d'enguà del segle XIII, i durant molts segles, ha regulat la vida política catalana sota monarquia o república".

Demana igualment que la petició per al restabliment de l'Estatut —que segons el senyor Paredes ha de ser el pas previ per a l'autèntica realització col·lectiva del poble català— sigui comunicada a la Diputació de Girona a fi que ho faci arribar a la comissió per l'estudi del règim especial per a les quatre províncies catalanes, la qual dies enrerà ja va rebre un acord de la Cambra de Comerç i Indústria de Girona on aquesta es manifestava també a favor de l'Estatut.

Suposem que l'alcalde de Girona, senyor Ribot, que sovint ha manifestat el seu entroncament familiar amb aquests segles d'història catalana als quals es refereix el senyor Paredes, veurà amb molts bons ulls aquesta moció.

bla ser la principal beneficiària d'aquesta explotació.

El dia cinc d'abril, el consistori d'Olot premia un acord en el qual manifestava a la Diputació el seu desacord amb el procediment seguit per a nomenar la comissió d'estudi del règim especial i afirmava que, si no es canviava, no s'hi consideraria representat. D'altra banda manifestava el desacord amb l'actuació del diputat olotí Ferrusola entorn dels temes d'aquesta comissió i de l'eix.

PROTESTA UNANIME

Al ple ordinari de la Diputació que va tenir lloc el prop-passat dimecres dia 21, es va acordar per unanimitat de protestar del contingut de l'acord de l'Ajuntament olotí en termes d'una duresa extraordinària; a la sala de sessions, de la qual s'havia absentat el senyor Ferrusola, hi havia alguns regidors d'Olot que, en contra del que diu la premsa local, no anaven a donar suport a l'acord davant la Diputació, ja que són dels qui van votar a favor de la moció de censura.

Respecte a la comissió, la Diputació recorda que és lògic que sigui ella la que n'elegeixi els membres, que són "persones que, almenys dins la legalitat en vigor, ostenten una representativitat més àmplia". D'altra banda, manifesta que "pretendre ampliar la consulta amb la creació de subcomissions dintre els Ajuntaments, com fa l'Ajuntament d'Olot, és, si més no, desafortunat". Pel que es veu, la Diputació no creu que la comissió creada en principi per descentralitzar, hagi de funcionar d'una manera descentralitzada; el que nosaltres no entenem és com es pretén arribar a uns resultats operatius oposant-se a aquest intent d'aproximació a la realitat, sobretot si tenim en compte que després de la renovació del municipi del proper novembre la feina que es fa ara pot haver estat en va si no es parteix d'un suport el més ampli possible.

RAFAEL NADAL

LA DIPUTACIO. ENTRE DIVERSOS FOCES

La Diputació de Girona que fins ara, sense cap mena d'oposició interna i externa, havia actuat sense cap problema, sense haver de donar comptes de la seva actuació a ningú, s'ha vist envoltada tot de cop en una sèrie de conflictes dels quals fa la impressió de no saber-se sortir massa bé, i són molt els qui pensen darrerament que actua precipitadament i nerviosament: es tracta de l'eix transversal de Catalunya i de la comissió d'estudis del règim administratiu especial, que han estat les causes immediates de l'enfrontament obert entre l'Ajuntament d'Olot i la Corporació provincial; d'altra banda, una nota del departament de biologia del Col·legi universitari de Girona ha desenterrat novament el tema de la campanya de la Diputació a favor de les plantacions d'eucaliptus i les vinculacions del senyor Xicla, president de la Diputació, amb una indústria paperera gironina que sem-

TARRAGONA

No a la suspensió del suport a l'Assemblea
Recurs de l'oposició contra l'ofici del Govern Civil

Les forces democràtiques de Tarragona ja han reaccionat davant l'acord oficial de suspendre l'aprovació de l'Ajuntament demanant l'amnistia, l'Estatut del 1932, la coordinació del moviment democràtic i les llibertats polítiques, d'acord amb els punts programàtics de l'Assemblea de Catalunya. Diversos tarragonins han interposat recurs contra l'ofici del Govern Civil.

D'altra banda un grup d'advocats estudia l'oportunitat de comparèixer al judici contenciós-administratiu promogut pel mateix governador civil, relacionat amb la implantació, una altra vegada, de forma provisional, de l'Estatut del 1932.

S'espera que la unificació de forces envers aquesta presa de posició serà nombrosa, principalment de part de membres de l'oposició, integrada dins l'Assemblea de Catalunya.

Concessió dels Premis "Ciudad de Olot"

Avui tindrà lloc a l'Hotel Montsacopa l'acte de concessió dels premis "Ciudad de Olot" en la seva desena convocatòria. Tots els assistents a la festa seran obsequiats pels organitzadors amb dos llibres corresponents a les obres guanyadores de l'any passat. Després del sopar i un cop celebrades les votacions, s'hi oferirà una audició d'havaneres a càrrec de la colla "Jacomet" de Sant Feliu de Guixols.

Els premis olotins han estat notícia remarcable enguany arran d'unes vicissituds que n'han fet trontollar la celebració. Primer, cridat per presidir el jurat l'escriptor català Pere Calders, aquest renuncià per raó del caire oficios que envoltava als premis i també pel bilingüisme, considerat absurd, tractant-se d'un cartell de guardons convocat a la capital de la Garrotxa. Més tard, una altra component del jurat, l'actriu olotina Montserrat Mendoza, presentava també la seva dimissió per idèntics motius. Davant d'ai-

xò, la comissió organitzadora, entre els membres de la qual figuren representants de l'ajuntament, ha hagut de modificar substancialment el jurat, tot nomenant com a president el senyor De Balle, Marquès de Vallgornera.

Amb motiu d'aquestes renúncies, hom recorda que ja fa uns anys també el catedràtic barceloní, senyor Badia i Margarit, presentà igualment la seva dimissió de president del jurat davant el trist espectacle ofert per l'ajuntament local, de suspendre l'homenatge al doctor Danés. Cal afegir, a més, que el setmanari "Olot-Missió" es retirà també de l'organització del certamen literari, fent públic el seu desacord amb aqueix bilingüisme i amb l'oficiositat que presidia els premis.

Tot plegat fa que l'interès ciutadà sigui considerablement reduït, i es lamenten que sigui desaprovechada una magnífica ocasió per afavorir la nostra cultura, especialment en aquest temps, lluny com és encara d'una normalització absoluta en tots els àmbits de la vida.

JOSEP BONET

AGENDA

BARCELONA. — 19.30 h: Jacint Ros i Hombravella parlarà, a l'Ateneu Barcelonès, sobre "Catalunya 1940-1976".

— 22.30 h: representació de "Els justos" d'Albert Camus, a la Sala Poble Nou del C.M.C. (Pujades, 176), a càrrec de la Secció de Teatre de l'entitat i sota la direcció d'Antoni Roig. Demà, diumenge, nova representació a dos quarts de set de la tarda.

— 20 h: assemblea convocada per l'Associació de veïns "Ramon Albó, Vilapiscina i Turó de la Peira" al col·legi "Ramiro de Maetzu" per a tractar sobre 1) l'afectació de les Cases Barates de Ramon Albó pel Pla Comarcal, i 2) formació d'un Centre Social.

— 22.30 h: conferència de Joan Raventós sobre "Una opció socialista" als locals de la cooperativa Pau i Justícia (Pere IV, 228).

CASSA DE LA SELVA. — 21.30 h: Desena Festa Literària organitzada per la Colla Excursionista Cassanenca, amb sopar de germanor al restaurant "El Bon Acull" i, a la sobretaula, lectura del veredictes del VII Concurs de Contes Infantils i del Xè Concurs Literari.

CORNELLA. — 18 h: taula rodona sobre la situació de les guarderies i parvularis, al Casal de Cultura.

SANT CUGAT. — 22 h: Acte sobre Ensenyament, organitzat per la Coordinadora d'Entitats. Local: La Unió.

IGUALADA: 22 de la nit, a l'Ateneu, una taula rodona sobre el tema "Premsa catalana, premsa popular?" amb la participació dels nostres companys de redacció Antoni Reig i Jaume Fabre, així com la directora de "Canigó" Isabel Clara Simó i l'escriptor Xavier Romeu.

SANT FELIU DE LLOBREGAT. — 19 h: taula rodona sobre "La joventut i el temps lliure", al centre parroquial; 22 h: concert a càrrec de la coral "Carmina" al mateix local.

SANT JUST DESVERN. — 22.30 h: recital de Lluís Llach a la sala d'actes de l'Ateneu.

RIPOLL. — Recital de cançó catalana per Ramon Muntaner a l'INEM, organitzat per l'Agrupació Sardanista.

BORRIANA. — 22.30 h: conferència de l'advocat Vicent Alvarez dins el cicle "Tribuna sobre problemàtica dels pobles valencians", a la Casa Sindical.

TARRAGONA. — 20 h: presentació del diari AVUI per Enric Círidi, vicepresident de Premsa Catalana, a la llibreria La Rambla.

TERRASSA. — 19.30 h: conferència de Manuel Valls sobre "Problemàtica del fet musical, avui i aquí", a la sala d'Amics de les Arts.

— 20 h: presentació del "Llibre Blanc de la Natura" a càrrec de Ramon Folch i Guillén, al Centre Excursionista.

— 22.30 h: taula rodona en homenatge a Pere Bosch i Gimpera amb la participació de Jordi Maragall i Noble, Josep M. Laporte i Josep Andreu i Abelló, a la sala d'actes del Casino del Comerç.

— 22.30 h: presentació d'"El petit Príncep" al Centre social catòlic pel Grup de l'entitat.

Rallye d'automòbils antics Barcelona-Montserrat

El programa del Rallye d'automòbils Barcelona-Montserrat va començar el dia 22 amb un cóctel organitzat per l'Antic Car Club de Catalunya amb la col·laboració de l'Ajuntament i la Diputació. Avui l'ajuntament ofereix un esmorzar als participants després del qual es donarà la sortida. La primera etapa passa per Terrassa on al migdia, a les oficines del Banc Comercial de Catalunya, s'hi oferirà un aperitiu.

Cap a les 3 d'avui els participants empraran la cursa cap a Montserrat. Prèviament, l'esmentat Banc Comercial de Catalunya haurà ofert flors a les senyores i nens participants, les quals, junt amb el ram de roses ofert per la Diputació, seran ofertes a la Moreneta en arribar a Montserrat.

PROVA DE REGULARITAT

A Olesa se celebrarà la prova de regularitat que determinarà els guanyadors del rallye. Serà cronometrada per la Federació Catalana d'Automobilisme.

A les 17.45 és prevista l'arribada a Montserrat. A les 18 sortirà l'escolania per donar-los la benvinguda; i, finalment, els participants seran rebuts per l'Abat.

Al vespre hi haurà un sopar de gala i el lliurament de premis. El diumenge a les 10 se n'anirà a les Caves Segura Viudas que seran visitades i on hi haurà un dinar fred. Devers les 16.30 es reprendrà la marxa cap a Vilafranca del Penedès, Vallirana, Cervelló, i s'acabarà el rallye a l'entrada de Barcelona a la Diagonal-Palau de Pedralbes.

CASA BAGUÉS

Sant Pau, 6

JOIERIA BAGUÉS

Passeig de Gràcia, 41

EL REGULADOR BAGUÉS

Rambla de les Flors, 105

JOIERIA, PLATERIA, ESMALTS, PORCELLANES, MARFILS, OBJECTES PER A REGAL.
RELOTGERIA: EXTENS ASSORTIT DE LES MILLORS MARQUES. LES DARRERES NOVETATS EN RELLOTGES SUBMARINS ELECTRONICS, COMPTADORS, CRONOGRAFS, DESPERTADORS DE TOTA MENA.
RELOTGES DE PEU, SOBRETAULA I PARET ALS MILLORS PREUS.

cavall de cartró

botigués de joguines,
material didàctic i manualitats

amplia la cadena als països catalans

interessats en posar una botiga **cavall de cartró**

en poblacions amb més de 50.000 habitants

escriure a:

cavall de cartró

Rda. Gral Mitre, 138
Barcelona, 6

Aviat sortirà

UNA NOVA REVISTA JOVENIL EN CATALA

Encara no té nom. Però ben aviat en tindrà, gràcies al bon acolliment que està trobant el projecte. Les quasi 2.000 propostes que hem rebut per al "CONCURS del NOM" que varem convocar, són una prova de l'interès que ha desvetllat la iniciativa.

VOLEM QUE SIGUI DE TOTS

- Que cobreixi tot l'àmbit de la nostra llengua. Amb coscos de redacció al Principat, al País Valencià i a les Illes.
- Que dugui a les seves pàgines tot allò que interessa la gent jove: la música i l'esport, el treball i l'estudi, l'esplai, la cultura, els fets socials i polítics...
- Que es faci ressò del paper actiu i protagonista que el jovent juga, i va jugar cada cop més, en la nostra societat.
- Que sigui oberta i plural. Acollidora i dialogant.

DEMANEU-NOS el N° ZERO, de propera aparició a:

Edinform - Portaferriusa, 20, 2on - Barcelona
Edinform - Espartero, 3, 3er - València
Edinform - Impremta, 1 - Ciutat de Mallorca

Nom ..... Edat .....

Carrer ..... Població .....

Sol·licito rebre gratuïtament el número zero de la revista
 Sol·licito informació més àmplia sobre la Revista

MALLORCA

Robles Piquer arriba avui

Esperança de cara a la universitat balear

Avui arriba a Ciutat de Mallorca el ministre d'Educació i Ciència, Carlos Robles Piquer, per fer una visita oficial de dos dies a les Illes.

En el programa de la volta del senyor Robles Piquer per Mallorca figura en primer terme la reunió que mantindrà amb professors i alumnes de la Facultat de Ciències. Després es traslladarà a la Casa de Cultura de Ciutat de Mallorca per visitar una exposició sobre les obres educatives fetes a l'arxipèlag. A la

una del migdia tindrà lloc la inauguració del museu de Mallorca. Al capvespre el titular d'Educació i Ciència anirà a les localitats de Porreres i Muro per inaugurar, respectivament, una escola i un museu.

La jornada del diumenge, el ministre la dedicarà a visitar les illes menors. A Menorca hi ha previstes inauguracions de centres escolars a Maó, Ciutadella i Villacarlos. Quant a Eivissa, després d'una reunió que se celebrarà amb autoritats i representacions de l'illa, hi ha anunciada l'obertura oficial d'una escola a Sant Joan Baptista.

Apart del programa oficial el senyor Robles Piquer convocarà una conferència de premsa amb els periodistes mallorquins i potser serà en aquesta reunió informativa on es plantejarà, una vegada més, el tema de la universitat balear, una vella aspiració per la qual han lluitat molt tots els estaments de les illes i a qualsevol nivell. L'opinió pública balear de segur que estarà prou alerta a les paraules que ens pugui dir el senyor Robles Piquer sobre aquesta universitat tan esperada.

BOSCO MARQUES

MENORCA

Una carta al ministre d'Educació

El Ministeri té molta feina a realitzar a la illa

Aprofitant l'avinentesa de l'estada del ministre d'Educació i Ciència a la nostra illa, li podriem adreçar una carta en els següents termes:

Sr. Ministre:
La vostra vinguda a Menorca ens sembla molt esperançadora per a tot el poble menorquí, oblidat massa vegades de l'administració central i provincial. Vós veniu a inaugurar unes escoles d'EGB que significaran la normalització de l'ensenyament primària a Castell, i veniu també a escoltar els problemes de tots els menorquins.

De tot això i d'altres realitzacions, senyor Ministre, n'estam agraïts, però voldriem també recordar-vos moltes de les altres necessitats que té la nostra illa i que, d'una manera o d'altra, estan relacionades amb el vostre Departament.

LA CASA DE LA CULTURA I EL MUSEU

La Casa de la Cultura i el Museu de Maó eren situats a un mateix edifici de la plaça d'Antòs III. Dic eren perquè hom no sap si encara hi són. Fa devers un any i mig, tot just aprovades les oposicions, hi vingue destinada una directora forastera que, basant-se en unes esletxes a la paret, va aconseguir que un arquitecte (supòs que del Ministeri d'Educació) dictaminés que l'edifici estava en ruïna i que, per tant, calia clausurar-lo. Així es va fer i la nova directora, una volta tancat i barrat, se'n va anar cap a ca seua. Fa un any i mig i tot segueix igual. Ni Museu, ni Biblioteca, ni Casa de la Cultura, ni Arxiu. Així estant, ¿on hem d'investigar, on hem d'estudiar, senyor Ministre?

No continuu més. Per altra part, aquests no són tots els problemes; tal volta les nostres autoritats en saben d'altres més importants. Els que jo vos he descrit són els que, tot escoltant les veus del poble, he sentit amb més insistència.

Aprofit per testimoniar-vos tota la meua consideració i respecte.

LA LLENGUA CATALANA

No cal dir-vos que aquí no parlem castellà. Els menorquins tenim una llengua pròpia que, tot i ésser romànica i germana de la castellana, constitueix una llengua diferent. Aquí tenim la llengua que importaren els repobladors catalans, tenim, és clar, la llengua de Ramon Llull, d'Eiximenis, de Rois de Corella, d'Ausiàs March, de Joanot Martorell, d'Aribau, de Maragall... tenim la llengua catalana. I la nostra llengua, senyor Ministre, no es mereix el tracte que rep de les lleis de l'estat espanyol. No pot ésser, senyor Ministre, que jo ara, tot escrivint-vos en català, contravengui les normes del Decret 2929/1975 de 31/10/75 sobre l'ús de les llengües regionals, que no em permet de dirigir-me a les autoritats en la meua pròpia llengua. No pot ésser que jo, per dirigir-me al meu batle —que segons la llei em representa a mi i a tot el meu po-

ble—, ho hagi de fer emprant una llengua, que també estim, però que no és la llengua de la meua comunitat.

No pot ésser tampoc, senyor Ministre, que els nostres fills no tinguin dret a rebre ensenyament en la llengua materna, i que ni tan sols tinguin l'oportunitat d'aprendre a escriure-la i a estudiar-la a fons a les escoles de l'estat. Aquesta discriminació que sofreix el nostre poble ens dol, senyor Ministre, i vós ho heu de comprendre.

ELS MONUMENTS MEGALITICS

Menorca és un museu a l'aire lliure. Navetes, taules, recintes prehistòrics, talaiots i altres monuments megalítics, s'estenen per tota la nostra geografia. Però el seu estat és lamentable. La Direcció General del Patrimoni Artístic gairebé no se n'ha preocupat; molts d'aquests monuments no tenen accés i el visitador intrèpid s'ha d'arriscar a travessar sembrats, marines i zones intransmissibles de bardissers. És deplorable, senyor Ministre, que hàgim hagut de sentir d'un conegut arqueòleg estranger que "per estar com estan (els monuments), més valdria que estassin en una altra banda".

L'ENSENYAMENT

La lògica polarització dels centres de formació professional i de batxillerat a Maó i Ciutadella no pot fer oblidar senyor ministre, que els joves d'Alaior, es Mercadal, Ferreries, es Castell, es Migjorn, Fornells, Sant Lluís, Sant Climent i Llucmessaes, tenen també dret a l'ensenyament gratuït fins als setze anys. Però ningú no s'ha preocupat de solucionar el problema del transport escolar que, segons això, hauria d'anar a càrrec de l'Estat.

Els cinquanta mil habitants no ens permeten de tenir Universitat pròpia, ho compremem, però creiem a la vegada, que amb el cens d'estudiants que tenim, les autoritats competents haurien pogut fer alguna cosa de cara a la disminució de les despeses de l'universitari menorquí. Pensau, senyor ministre, que no tan sols no s'ha pensat a crear un col·legi universitari subvencionat per l'Estat, ni s'han creat beques d'estudiants suficients, sinó que els estudiants menorquins no gaudeixen ni d'un petit descompte en els seus viatges en vapor o en avió de línies regulars. I nedant, senyor ministre, difícilment pot arribar-se a Barcelona.

JOSEP M. QUINTANA

VALENCIA

Al Psiquiàtric no cobren

Els enllaços sindicals del personal de diverses categories de l'Hospital Psiquiàtric "Pare Jofre" de Betera (a l'Horta) se dirigiren ahir al matí cap al palau de la Generalitat, seu de la Diputació Provincial, acompanyats per cinquanta treballadors d'aquest centre.

El personal del Psiquiàtric va dirigir un escrit al president de la Diputació, Ignasi Carrau, exigint el pagament dels ròssecs que encara no han cobrat. Aquesta petició és sostinguda per l'assemblea dels treballadors, que han decidit d'anar a la vaga si no s'atenen les seves reivindicacions i la Corporació Provincial no dóna una data concreta per a fer efectius els pagaments.

presidia aleshores el tribunal qualificador de l'oposició a director tècnic de l'Hospital Psiquiàtric Provincial. L'oficial major els va dir que encara no és aprovat el presupost i que tots els treballadors de la plantilla de la Diputació es troben en la mateixa situació que no es podrà solucionar fins que el delegat d'Hisenda faci els tràmits oportuns. Quinze dies després d'aquests premis el personal de l'Hospital cobrarà els endarreriments.

Encara que en cercles propers a la Diputació es deia que els endarreriments serien pagats a finals del mes, o a primers de maig, els representants sindicals han exigít que els donguin una data fixa perquè, sinó, aniran a la vaga.

NOU DELEGAT D'ECONOMIQUES

En el rectorat de la Universitat Llietèria de València del carrer La Nau se celebrà ahir l'acte de presa de possessió del degà de la Facultat de Ciències Econòmiques, Manuel Sánchez Ayuso, pel vice-degà de primer curs de la Facultat de Dret, Emili Valiño (catedràtic de dret romà) i del catedràtic de genètica de la Facultat de Ciències, Josep Lluís Mensia Fernández.

EMILI PIERA

SENSE DIALEG

Els representants sindicals volien parlar amb el president de la Diputació, però aquest no els ha pogut rebre perquè en aquell moment parlava amb el capità de la fragata llançamissils "Suffren" de la Marina francesa que ha arribat al port de la nostra ciutat. La comissió fou atesa per l'oficial major de la Corporació perquè el secretari general

CASTELLO

Sense conveni en el ram del metall

El conveni col·lectiu del ram del metall encara no ha estat negociat. Pareix que hi han interessos massa clars d'alguns. Hom ha demanat de poder realitzar una assemblea que reculli firmes en empreses de Castelló, Vila-real, Grau de Castelló i altres poblacions.

Aquesta petició d'assemblea va aplegar un total de vint-i-nou enllaços sindicals i tres-cents cinquanta-quatre treballadors. Però l'assemblea encara no s'ha celebrat. Ara com ara, continuen les xerrades i s'han donat a conèixer les reivindicacions dels treballadors.

PETICIONS DE LA PLATAFORMA

S'ha fet pública la taula reivindicativa dels treballadors. Entre al-

tres coses hom demana un jornal setmanal mínim de cinc mil pessetes per als obrers i de tres mil pessetes per als aprenents, revisables cada sis mesos; tres pagues extres a l'any de trenta dies de salari real; el cobrament de mil cinc-cents pessetes en concepte de plus familiar per a l'esposa i de mil per a cada fill; el repartiment del sis per cent dels beneficis anuals entre tots els treballadors; una antigüitat per biennis del deu per cent, computable en el ram i no a l'empresa; dietes de vuit-centes pessetes, les senceres, i de quatre-centes, les mitges. Així mateix hom demana un milió de pessetes en cas de mort per accident i cinc-centes mil per incapacitat permanent total.

XAVIER MANZANET

ASCENSORS APEL FUNCIONA

APEL, S. A. Avda. Enllaç Vicenç
Martorell, n°3 CORNELLÀ
Tel. 377 39 49

Especialistes en el manteniment
d'ascensors, i montecargues

CONFIEU ELS VOSTRES ENCARREGS I MERCADERIES A L'AGENCIA

«EL MENSAJERO DE MALLORCA»

SORTIDES DIARIES

CONSELL DE CENT, 255
Tel. 253 46 61 o 69

BARCELONA

CORRESPONSALS:

PALMA: SANTA CILIA, 7 — 22 50 64 - 21 36 55
MAHO: SAN MANUEL, 151. — 58 13 06
EIVISSA: ANDENES DEL PUERTO s/n — 30 14 04

CAPDEVILA
JOIERS i ARGENTERS

A LA CIUTAT DE BARCELONA

NOVETATS DE L'EDITORIAL MOLL

COLLECCIO "ELS TREBALLS I ELS DIES"

— Francesc de B. Moll: Els altres quaranta anys (1935-74)

BIBLIOTECA "RAIXA"

— Jaume Pomar: L'aventura de "Nova Palma". (Assaig)
— Salvador Galmés: La vida i altres narracions. Pròleg de Francesc de B. Moll.

BIBLIOTECA "LES ILLES D'OR"

— Joan Alcover: Cap al tard. (Reedició)
— Josep M. Llompart: Quinze poetes gallega. Pròleg de Basilio Losada.

COLLECCIO "BALENGUERA"

— B. Roselló-Pòrcoc: Obra pòblica (3ª ed. a cura de Salvador Espriu).
— Xavier Vicens-Folch: Ham marxat amb el temps (Dramà Joan Alcover). Pròleg de M. Vázquez Montalbán.

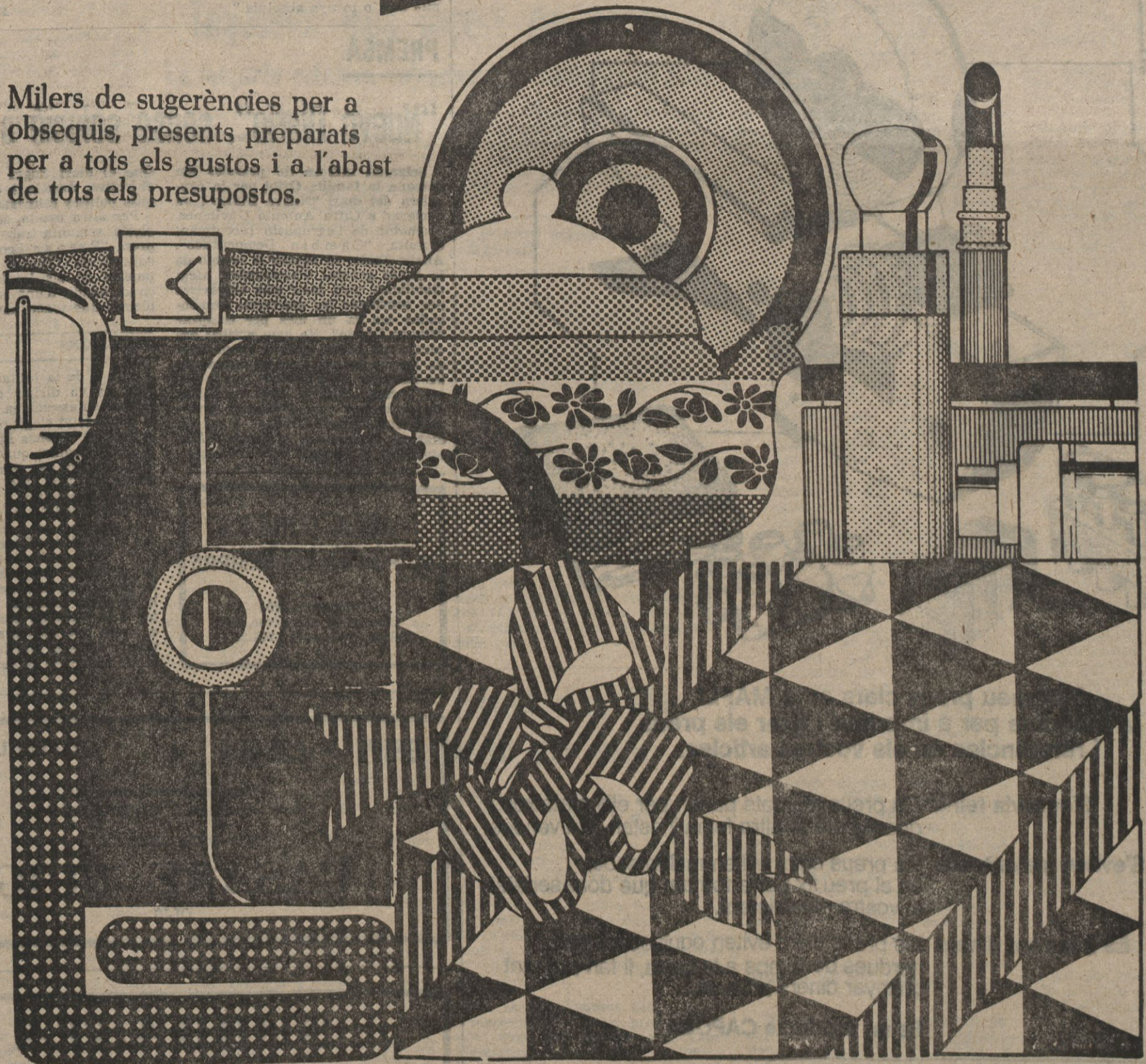
Diumenge 2 de maig.

Dia de la Mare.

Un petò i un present.

El Corte Inglés

Milers de suggerències per a obsequis, presents preparats per a tots els gustos i a l'abast de tots els presupostos.

PLAÇA DE CATALUNYA I DIAGONAL

MON DEL TREBALL

Estudi de la reforma sindical

Diverses peticions per a manifestar-se el proper primer de maig han estat cursades als governs civils en alguns indrets de l'estat espanyol, i és ja pública la prohibició d'una d'elles, concretament a Lugo. Mentrestant s'ha produït la reunió dels presidents dels consells nacionals de treballadors per tal d'analitzar la reforma sindical.

del sindicalisme obrer i les llibertats sindicals.

SOL·LICITUD DE MANIFESTACIO

Un grup de persones, entre les quals figuren els presidents de les UTT i representants laborals, han sol·licitat del Govern Civil, seguint el tràmit reglamentari, de dur a terme una marxa pacífica el migdia del primer de maig des de la plaça Numància fins Sindicats de Santander, informa Cifra. Els objectius que se n'assenyalen són: protestar per l'alça de preus en contrast amb la congelació salarial, la necessitat d'un congrés sindical democràtic, avantprojecte de conveni per a empreses del metall amb menys de cent treballadors i problemes de l'atur en aquella província.

DENEGAT EL PERMIS PER A UNA MANIFESTACIO A LUGO

El Govern Civil de Lugo ha denegat l'autorització per a celebrar una manifestació el primer de maig vinent.

La sol·licitud havia estat signada per seixanta persones de diverses professions, i en l'escrit es feia esment del sentit laboral de la manifestació, desproveïda de matis polític, i que s'hi exhibirien pancartes sobre la problemàtica laboral i l'amnistia.

Efectivament, segons informa Europa Press, els presidents i sub-presidents dels consells provincials de treballadors van celebrar una jornada de treball, la primera després de la constitució del nou Consell Nacional, en què s'estudiaren i analitzaren diversos aspectes de la realitat política i sindical en l'actualitat i molt especialment pel que fa al plantejament de la reforma sindical, analitzant-se'n les possibles opcions i viabilitat, així com la necessitat tocant a l'adequació de les estructures sindicals a la realitat del moviment obrer. El president del Consell Nacional de Treballadors, Noel Zapico, féu una breu síntesi del projecte de reforma que, des del punt de vista del Consell, presentà a la permanent del Consell Sindical; els assistents de l'esmentat informe, ja que es ratifiquen en les idees bàsiques que creuen que centren els objectius de garantir la independència.

PAIS BASC

La incongruència de la detenció d'un matrimoni

El Partit Nacionalista tracta d'irresponsable l'ETA

Paradoxes de la vida, ironies del destí. La "permissibilitat" del primer govern del rei, sense unes lleis àmplies que la recolzin, converteixen avui en delictes allò que ahir era permès i que potser demà esdevindrà un acudit, com aquells que ens conten dels anys quaranta els qui poden i encara són vivents.

Paradoxes, ironies, que de vegades no podem entendre còmicament, malgrat ésser grotesques, perquè també són una tragèdia.

Pregunteu-ho, si no, a Joan Josep Goitia Setien, de trenta-un anys d'edat, i a la seva dona, Rosario López, de trenta. Tots dos, separadament, havien fugit a França l'any 69. Ell, desertor de l'exèrcit. Ella, diuen que relacionada amb ETA.

A l'exili es van conèixer i es van casar. Després, l'enyorança de la terra els va somoure. Fa poc, sabedors de les noves disposicions espanyoles sobre l'admissió dels exiliats, van demanar llurs passaports. I així va ésser que el representant diplomàtic els va lliurar. El dia 13 —mala sort— van tornar a passar la frontera, ara de retorn.

Arribats a San Salvador del Valle, la Guàrdia Civil els va detenir i ara hauran de comparèixer davant dels tribunals militars que els reclamen. Hom es pregunta si els antecedents penals sol·licitats a l'hora de tramitar els passaports, no inclouen els de la jurisdicció militar.

Una altra ironia del destí. Ahir, diada de Sant Jordi, mentre els catalans regalen la rosa tridimensional, se celebrà a tot arreu el Dia del Llibre. Com és normal, es fa publicitat, perquè tothom compri aquests vehicles de cultura. Però més publicitat encara s'ha fet de la diada del llibreter damnificat, organitzada a Bilbao pel gremi d'aquests comerciants. Guardioles repartides per la capital biscaïna rebran els diners que hom vulgui donar per a la llibreria "Jakintza" d'Algorta, víctima d'un atemptat; una entre tantes d'altres.

Alguns potser trobaran contradictori que Jesús María de Leizaola, president del Partit Nacionalista Basc, hagi condemnat la mort de Berazadi. Leizaola diu a la "Gaceta Ilustrada": "El grup que va matar Berazadi, ningú no el pot defensar. Perquè un partit sigui considerat seriósament, cal que tingui uns homes que en siguin públicament responsables". Diguem que la contradicció és tan sols aparent. Qui coneix, només que una mica, aquest poble basc que "ens han amagat", sap que és pacífic, religiós i tanmateix conservador. Ben altra cosa és que vulgui l'autoadministració i potser una autonomia més o menys absoluta."

LES PROTESTES

Sembla que tenen raó en llur protesta les mestresses de casa del poble de Berango, a Biscaia. Fa cinc anys que no tenen aigua. Per això s'han manifestat pels carrers, amb una galleda a la mà, fins a l'Ajuntament, on han presentat llurs queixes a l'alcalde.

Tres mil persones, reunides a l'església de Santa Maria de Sestao, han redactat un escrit de protesta contra l'acció d'un policia municipal d'aquest poble que va disparar contra un jove que pintava eslogans polítics a les parets. Després de la reunió, una manifestació silenciosa es va adreçar a la Casa de la Vila, on una comissió dels manifestants va lliurar l'escrit. Tot seguit es disolgueren sense cap incident.

LA GRAN TRAVESSADA

En dir la gran travessada, no pensem en l'aventura editorial d'aquest diari nostre, favorablement comentada o solament anunciada a la premsa del País Basc, segons els diaris i llurs tendències. La gran travessada és la que fan els vaixells d'una nova línia establerta ahir entre Bilbao i la població peruana d'Iquitos. Amb una periodicitat mensual, un vaixell farà el viatge fins a la ciutat del Perú, situada a tres mil quilòmetres de la costa atlàntica, remuntant el riu Amazones.

ROBERT PETIT

PREMSA

"Nuevo Diario", sense solució a la vista

Seixanta milions de pessetes em demana la família Oriol per la capçalera del diari "Nuevo Diario", va declarar a Cifra Antonio Gavilanes, promotor de l'agrupació recentment dissolta, "Cambio Democrático". Abans d'ahir, en acabar la reunió de la junta general d'accionistes, afegí Gavilanes, vaig tenir una entrevista per continuar les converses començades ara fa un mes per comprar "Nuevo Diario". No hem arribat encara a un acord, perquè abans hem de fer un estudi en profunditat de les despeses econòmiques, rendibilitat i cost definitiu, des d'ara fins dintre de tres anys. Nosaltres pretenem que "Nuevo Diario" sigui un diari de tarda i que hi continuï Manuel Martín Ferrand com a director.

Que el diari tingui una informació objectiva, àmplia i dintre d'uns límits polítics centristes.

Per altra banda, segons fonts sindicals, seixanta treballadors de l'empresa "Prensa Económica, S.A.", editora de "Nuevo Diario", estan tancats en els locals de l'empresa en demanda d'una solució als problemes que tenen plantejats.

DIMISSIONS

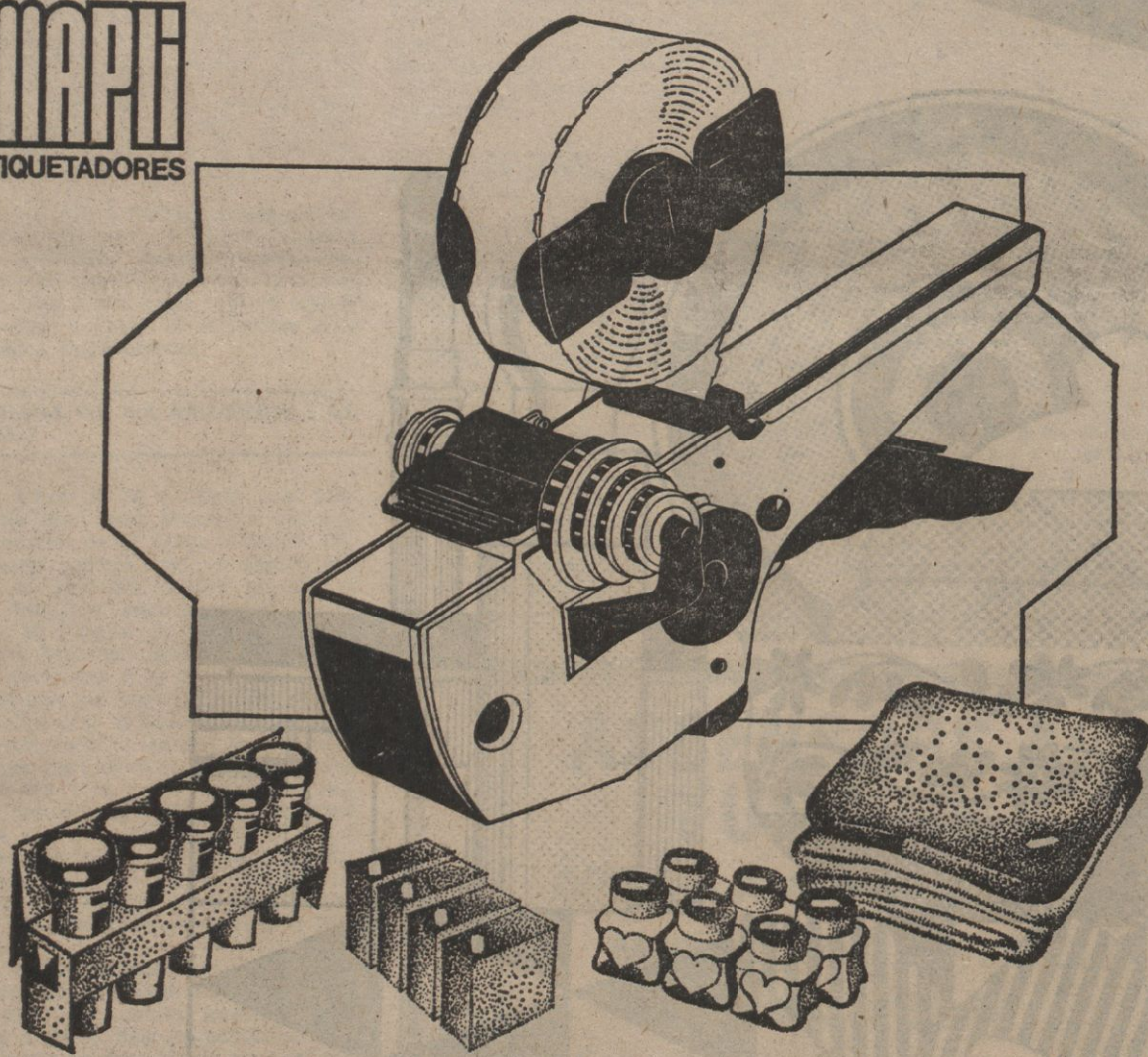
A la fi de la junta general del dijous, es va dirigir als treballadors reunits en assemblea permanent, qui hi havia estat elegit nou president de la societat "Prensa Económica, S.A.", Antonio Revilla, que ocupava la vacant deixada per dimissió de Lucas María de Oriol. Els treballadors no van voler escoltar a Revilla qui no els pogué dirigir la paraula per les protestes que va promoure, atès el seu estat físic. Lucas María Oriol accedí més tard a reunir-se amb els treballadors. "Després del que aquesta tarda hem vist, denigratori per a la condició humana, no puc executar una tasca de confiança en una empresa que no mereix la meua estima", declarà Martín Ferrand com a explicació de la seva dimissió.

JOAN CONDINS
EL PINTOR DE SEMPRES
Viladomat, 234
Clòs de St. Francesc, 25
Telefs.: 230 24 18 - 204 30 45

GRIFE & ESCODA GALERIA D'ART
Avinguda Generalíssim, 434
Assessor artístic B. XIFRE MORROS
EXPOSICIO
CASAÑE PUIG
OLIS

SUBHASTA
PINTORS CONTEMPORANIS
AVUI DISSABTE DIA 24 D'ABRIL, A LES 7 DE LA TARDA
SALA D'ART CANUDA
Canuda, 4

MAPLI
ETIQUETADORES

Marqueu preus clars amb MAPLI, la màquina per a imprimir i fixar els preus i referències en els vostres articles.

- Amb MAPLI:**
  - S'estalvia feina** Els preus marcats parlen per ells mateixos, quan vostè té altra feina li estan fent vendes.
  - S'eviten malentesos** Els preus clars eviten malentesos, és el preu fix per a tothom que dona serietat al vostre establiment.
  - Es guanyen diners** Els preus clars eviten equivocacions i pèrdues de temps a la caixa, li fan per tant guanyar diners i clients.

És un producte CAPOSA

CAPOSA

Apartat de Correus 2388
Barcelona - Espanya
Telèx: 58190 APLI-E
Cables: CAPOSA-Barcelona

Oficines i Fàbrica
Pinyol Fortany, 17
Polinyà (Barcelona)
Tel. (93) 280 18 00
Tel. (93) 280 14 95

Export Divisió
Diagona, 416
Barcelona 9
Tel. (93) 258 14 04

Delegació
Iruya, 37
Madrid 9
Tel. (91) 278 90 00
Telèx: 4204 APLI-E

MADRID

Les Corts s'agilitzen de cara al programa reformista

El primer de Maig preocupa els medis sindicals i de l'ordre públic

Ha causat sensació als medis polítics de Madrid la disposició de la Presidència de les Corts referent als projectes de llei qualificats d'urgents. Aquesta resolució va encaminada sens dubte, a agilitzar el programa reformista del govern fomentant entorpit per les institucions estatals vigents. Bàsicament, la disposició encomana al ple de les Corts la discussió dels projectes de llei que corren pressa, en lloc de fer-ho, com fins ara, a les Comissions. Això farà, segons els observadors, que les Corts s'assemblin una mica més als parlaments occidentals i es desprenguin un xic del feixue sistema de les comissions.

D'acord amb l'articulat, quan es convoqui sessió plenària de les Corts serà indicat el temps màxim que poden durar les deliberacions. Hi haurà deu dies feiners per presentar esmenes, i deu més a tot estirar a fi que la ponència redacti el seu informe. D'aquesta manera, un projecte de llei urgent podrà ser aprovat

en un termini de vint-i-cinc dies. Els autors d'esmenes a la totalitat del projecte, o observacions parcials, les podran defensar davant del ple; un cop acabat el debat, el president sotmetrà el projecte a votació, bé sobre la totalitat de la llei, bé sobre una part, o bé sobre certs punts concrets. Si la votació sortís negativa el projecte seria retornat al govern, i si fos aprovada tota la llei ja no caldrien més tràmits. Quan la votació es faci sobre articles concrets, aquests podran ser aprovats i la resta del projecte passaria a la comissió corresponent. Alguns dels projectes actuals pendents de les comissions podran ser declarats urgents i passar al ple. En tot cas, els ministres podran intervenir en qualsevol moment de la discussió parlamentària.

Es creu que el nou procediment no solament estalviarà debats llargs i entusos a les comissions, sinó que també ajudarà a clarificar les posicions dels procuradors i de les Corts en general de cara al programa governamental. Es a dir, que en aquest casos urgents sabrem qui és qui...

L'U DE MAIG NEGUEJA

Fa temps que l'u de maig preocupa les esferes oficials i en particular les encarregades de l'ordre públic i dels sindicats. Es temen manifestacions, vagues i noves reivindicacions per part dels treballadors aprofitant la data assenyalada; es tem també

una ofensiva de les agrupacions sindicals il·legals. Com una mostra d'aquest nerviosisme, el diari "Ya" publica una crònica del seu corresponent a Roma, Miguel Angel Velasco, en què, citant fonts italianes, denuncia un proper "maig roig" a Madrid. Segons aquestes fonts, hi hauria deu mil homes armats i preparats per a envair l'estat espanyol. Els invasors serien en contacte amb l'oposició interna que ja hauria adobat el camí a base de vagues, assalts d'edificis públics, marxades, peticions d'amnistia, etc. Aquestes forces serien ajudades per cubans, soviètics, alemanys orientals, txecs, etc. i llur origen serien unes milícies comunistes portugueses que volien ocupar el poder a Lisboa fa uns mesos. Ara ho volen intentar a Espanya.

Però, continua el corresponent, això no és tot. A França, hi hauria una força paral·lela d'uns tres mil homes, disposada a actuar com una tenalla en combinació amb els "portuguesos" en el moment convingut.

La crònica acaba dient que la vigilància de la Guàrdia Civil i les recents dissensions entre els partits de l'oposició, sobretot al País Basc han dificultat aquest pla d'invasió, però que les operacions internes de sabotatge continuen endavant.

EL TEMA REGIONAL

De tant en tant reneix per aquí el tema regional i, la veritat, de vega-

des sembla que es posin d'acord per parlar-ne. Avui mateix, l'esmentat diari "Ya" té un editorial titulat "Afrontar el problema regional" en què es pot llegir: "La realitat espanyola es basa en dos pols: el fet nacional i el fet regional. El pecat del centralisme és reconèixer solament el fet nacional: és el pecat dels qui podem anomenar separadors, perquè ells solen ser el pares dels separatistes que estiren les particularitats regionals fins a desfer l'adhesió... Hi ha tres qüestions sobre les quals fixar un criteri. En primer lloc, les fórmules han de ser generals. Com ha dit Fraga, no es tracta de privilegis sinó de donar un instrument al regionalisme com a modalitat peculiar de comparèixer dins l'esforç solidari de l'empresa nacional."

Per a acabar-ho d'adobar, el diari del Movimiento "Arriba" serveix una entrevista amb el president de la Diputació de Barcelona, Joan Antoni Samaranch, el qual veu així l'estructuració regional: "De moment, es va cap a un règim especial per a cada una de les quatre províncies catalanes. Un cop aquests règims estiguin estructurats es podrà parlar de mancomunitats. Efectivament, crec que cal una mancomunitat per dues raons: primera, per raons tècniques i econòmiques, i després, perquè constitueix una bona experiència i, per tant, un pas cap a l'estructuració regional, necessària també per raons socials i polítiques... Em sembla evident que la solució proposada no arriba a satisfer els desigs d'algún sector autonomista que voldria anar directament cap a una fórmula de tipus estatut; com ja hem declarat altres vegades a la premsa, crec més prudent i factible una línia d'actuació gradualista, partint de les institucions existents oportunament acceptades... En aquest aspecte i sense que potser pugui arribar-se a una incompatibilitat total, em sembla evident que amb les actuals lleis bàsiques de l'estat espanyol, és molt difícil parlar d'estatuts d'autonomia..." Però no cregueu, que el tema encara donarà per a molt més.

JOSEP M. SANMARTI

Arriba a Barajas Sánchez Albornoz

A les 11.40 del matí d'avui, en un avió DC-8 de nom "Claudio Coello" de la companyia Ibèria, procedent de Rio de Janeiro i que fa escala a Buenos Aires, ha arribat a l'aeroport de Madrid-Barajas Claudio Sánchez Albornoz, acompanyat del seu fill Nicolás i dos nets.

Prop de mig miler de persones esperaven a l'aeroport de Madrid-Barajas l'arribada de l'escriptor i ex-cap de govern de la República espanyola, Claudio Sánchez Albornoz.

Entre els qui l'esperaven es trobava també el sots-secretari d'Educació i Ciència, Olivencia, acadèmic de la Rea. Acadèmia de la Llengua, autoritats d'Avila (terra de naixença de l'escriptor), i familiars de, fins ara exiliats, inclosos nets i besnets, i altres personalitats.

Després d'arribar a l'aeroport, tots els qui s'esperaven van entrar a les pistes, tot i que en principi només havia estat concedit permís per fer-ho a dos familiars i als informadors grates. Un familiar del senyor Sánchez Albornoz va pujar l'escala de l'avió en obrir-se la porta i abraçà a don Claudio, moment en el qual la majoria dels assistents prorromperen en aplaudiments.

DECLARACIONS A L'ARRIBADA

"Jo, de roig no en tinc més que la corbata", ha declarat als periodistes Claudio Sánchez Albornoz després d'arribar a l'aeroport. "Són quaranta anys —afegeix— en sortir d'Espanya era jove i ara sóc vell; però Espanya ho ha representat tot per a mi a la vida. Jo he dit alguna vegada que no he sortit d'Espanya".

Més endavant va afirmar "només tinc una paraula: pau. Ja ens hem matat massa, entenguem-nos en un règim de llibertat, posant-hi tots de la nostra part tot el que calgui".

HEATH TORNA AHIR A LONDRES

Després que la tarda del dijous visités Salvador de Madariaga a la visitada residència de l'ex-premier britànic Edward Heath, assistit a un dinar en el seu honor organitzat pel ministre conseller de l'ambaixada anglesa a Madrid. Acabada la visita, Heath, que havia anat aquella tarda a El Prado, torna a Londres.

ACTIVITAT POLITICA

El PSOE, sector històric, a favor del referèndum

"Els socialistes històrics votarien positivament en un referèndum que organitzat per atorgar al rei Joan Carles poders suficients per tal d'esmenar l'ordre constitucional", declara a "Blanco y Negro" Manuel Murillo, secretari de relacions polítiques del Partit Socialista Obrer Espanyol, (PSOE) sector històric.

"La reunificació del PSOE és possible i necessària, però abans el sector felipista haurà de trencar els pactes amb el Partit Comunista", diu més endavant Murillo. Sobre el sector renovat del PSOE, afirma que no creu que en aquest grup predomini de moment els comunistes "però pel camí que van poden ésser, a poc a poc, absorbits per un PC molt més fort que ells en quadres i organització".

Comenta Murillo que el sector històric del PSOE no entrà en la "Platajunta" "perquè els nostres congressos ens prohibeixen de tenir relacions amb partits comunistes. D'altra banda ni la Plataforma ha servit per a res ni la Platajunta té gens ni mica de futur. Coordinació Democràtica és un organisme de lluita contra el règim, però no una alternativa democràtica".

DUBTES DE GIL ROBLES

"Dubto que l'actual Govern pugui aconseguir un futur democràtic", va declarar al diari "Sol de España" de Màlaga, José María Gil Robles i Quiñones, president de la Federació Popular Democràtica. Gil Robles, ex-ministre de la República i antic cap de la CEDA, hi afegeix, referint-se al referèndum: "La fórmula és molt senzilla, clara i realista. Després d'un temps de propaganda i organització de les

forces polítiques s'ha de sotmetre a referèndum una qüestió com aquesta: "¿S'autoritza al Cap de l'Estat a poder remoure, per mitjà de decrets-lleis, assistit per un govern de constitució independent, els obstacles-lleis, assistit per un govern de d'un ample període constituent?" Això i no res més".

L'EQUIP DEMOCRISTIA A BRUSELLES

Els dies 26 i 27 d'abril es desplaçaran a Brussel·les els dirigents dels cinc partits que inegren l'Equip Democràtic-Cristià de l'estat espanyol, invitats oficialment per les autoritats de les Comunitats Europees.

En formen la delegació, Yor Ajuerriera del Partit Nacionalista Basc; Antoni Canyellas, de la Unió Democràtica de Catalunya; José M. Gil Robles i Quiñones, de la Federació Popular Democràtica; Joaquín Ruiz Jiménez, d'Esquerra Democràtica i Vicente Ruiz Monrabal, de la Unió Democràtica del País Valencià.

En la seva reunió amb les autoritats de les comunitats, hi examinaran conjuntament la situació política d'Espanya i les perspectives de la seva integració a Europa.

FRAGA DENUNCIAT

Mariano Sánchez Covisa ha denunciat al jutjat de guàrdia el ministre de la governació, Manuel Fraga Iribarne i els organitzadors del XXX Congrés de la UGT per considerar que tant el sindicat com el partit socialista són il·legals.

Sánchez Covisa diu que en la reunió es va cantar "La Internacional" i creu que s'han comès delictes d'ultratge a la nació espanyola, actes encaminats a substituir el govern de la nació, actes contra els principis del Movimiento Nacional i associació il·lícita.

BREU

ANDALUSIA. — El Comitè de Presidents de la Cambra de Comerç i Indústria d'Andalusia s'ha reunit a Còrdova per planificar la seva acció immediata entorn al projecte de bases per a un programa territorial d'Andalusia, elaborat recentment.

Els reunits van ser assabentats dels acords de l'assemblea celebrada fa uns dies a Sevilla pels presidents de les diputacions andaluses, i van decidir d'intensificar els contactes, amb la temàtica plantejada, de cara al desenvolupament d'Andalusia.

CASTELLA-LIÓ. — El govern civil de Valladolid no ha autoritzat la celebració de la primera assemblea regional de l'Institut Castellano-leonès, que s'havia de celebrar diumenge vinent a la localitat de Villalar de los Comuneros (Valladolid). L'anunci ha estat fet a través d'una nota cursada a la premsa local d'aquesta capital. En la nota es oïu també, entre altres coses, que l'institut no té facultats per celebrar aquest tipus d'assemblea regional, car està inscrit com a societat anònima. Aquesta assemblea s'havia de coincidir amb el 455è aniversari de l'ajusticiament dels comuners després de llur derrota davant les tropes de l'emperador Carles V a Villalar.

DEPORTATS. — Els set refugiats polítics bascs deportats a l'illa de Yeu (França) van intentar d'evadir-se ahir al matí.

Tots ells (2 dones i 5 homes) van sortir de l'hotel i es van dirigir al moll de Port-Joinville amb la intenció de pujar a bord del vaixell que realitza la travessia regular fins al petit port de Fromentine a la costa continental de La Vendée.

La policia els va tallar el pas. Tanmateix, com que una de les dones deportades està en tractament per fractura de cama i va manifestar que desitjava que la visités el mateix metge que l'havia enguixat, li fou permès de viatjar per aquest motiu.

SEGURETAT SOCIAL. — Com a ampliació del decret- llei que prorroga la suspensió d'entrada en vigor de l'article 73 de la llei general de la Seguretat Social, que obliga a cotitzar segons salaris reals, el govern ha aprovat un decret pel qual estableix les bases de cotització a la Seguretat Social, els tipus de cotització i el sostre de la base complementària.

Ja que l'actua. conjuntura econòmica no ha estat considerada propícia per a la implantació de la cotització sobre bases reals, s'estableixen les noves bases tarifades que regiran fins el 31 de març de 1977 i que s'obtenen a base d'incrementar les actuals en la mateixa proporció que va augmentar el sou mínim, cosa en què es segueix la mateixa norma dels anys passats.

Pel que fa al nostre límit de les bases complementàries, es considera convenient de mantenir l'actual del 170 per cent de les bases tarifades, pels mateixos motius que van justificar l'aprovació del decret- llei.

Enquesta: més suport per al rei

La majoria relativa vol consultes directes al país

La majoria dels habitants de l'estat espanyol estan satisfets de l'actuació del rei Joan Carles durant aquest període de la Monarquia, segons una enquesta realitzada per Metra-Seis per al setmanari "Actualidad Española".

Segons l'enquesta, el 54,7 % dels consultats estan satisfets o bastant satisfets de l'actuació del sobirà durant el període expressat.

Per una altra banda, el 18,3 % opina que el rei s'ha guanyat "totalment o quasi totalment" la confiança del poble espanyol, el 42,2 % creu que se l'ha guanyada "en gran part", el 20,4 % que "només la té a mitges", i únicament el 7,8 % opina que se l'ha guanyada "poc o molt poc o gens".

Contrastant amb el 54,7 % de molt satisfets i bastant satisfets de l'actuació de Joan Carles, només l'11,3 % se senten un xic insatisfets o molt insatisfets, mentre que la resta (69 %) no contesta.

Referent a la forma d'intervenció real, la majoria relativa (32,1 %) opina que caldria concretar-la en consultes directes al país, mentre que el 10,5 % la limiten al "canvi d'alguns ministres".

LES VISITES DEL REI

Els consultats opinen que Joan Carles hauria de visitar en primer lloc França (44,1 %), seguida d'Alemanya (33,2 %), Anglaterra (35,1 %) i en quart lloc els Estats Units (30,2 %).

Finalment, el 44,6 % dels consultats se senten molt més optimistes o una mica més optimistes que fa quatre mesos, mentre que el 27,6 % se situen al pol contrari i el 29,5 % se senten igual.

Metra-Seis utilitzà una mostra de dos mil habitants a l'estat espanyol d'ambdós sexes i de tots els nivells socials, radicats a noranta municipis de la Península i de les Balears de més de dos mil habitants. La mostra, aclareix l'informe, es distribuï proporcionalment al pes de la població per regions i nivells de poblament.

MEMBRE DEL POLISARIO DETINGUT A MADRID

L'Associació d'amistat i solidaritat amb el poble saharí de Bar-

celona, ha tramès el següent telegrama dirigit als ministres de Governació i d'Afers Estrangers: "Exigim llibertat immediata d'Hamed Bachir, membre del Polisario detingut el 20 d'abril al vespre".

DELEGACIO MARROQUINA A MADRID

Avui arriba a Madrid una delegació marroquina presidida pel ministre de Comerç, Indústria i Marina Mercant d'aquell país, Guisassi, que mantindrà un seguit de negociacions amb el Govern de l'estat espanyol i diferents organismes.

Les converses es referiran a temes de col·laboració econòmica en general, entre l'estat espanyol i el Marroc, i especialment en matèria de pesca i de fosfats. L'estada de la delegació dependrà de la durada de les negociacions i de la signatura d'algun possible acord comercial en relació amb aquestes matèries.

La delegació que arribarà a Barajas és composta per set persones, als càrrecs de distints ministeris i el director general de pesca d'aquell país.

Segrest d'un llibre escrit per nens

Funcionaris del Cos General de la Policia van anar al matí del divendres a les oficines de l'Editorial Guadiana, per procedir al segrest del llibre "Querido Señor Rey, Cartas al Rey de los niños españoles", segons ha informat a Europa Press l'esmentada editorial. El llibre fou realitzat per Ignacio Carrión i recull una sèrie de cartes i dibuixos de milers de nens de diferents regions i classes socials amb edats incloses entre els sis i onze anys.

"El segrest d'aquest llibre és incomprendible i m'ha produït una gran extranyesa perquè estic completament convençut que no atempta ni contra la institució monàrquica ni contra la persona que l'encarna", va manifestar el director del grup Editorial Guadiana, Gabriel Camuñas. S'escau que aquest llibre, igual que "El Libro Negro de Vitoria", recentment segrestat, havia superat els tràmits del Ministeri d'Informació i Turisme.

PORTUGAL

Tensa etapa final de les eleccions

Condemna unànime de l'atemptat contra l'Ambaixada de Cuba

La campanya electoral portuguesa per a la constitució de l'Assemblea de la República (legislativa) va acabar ahir divendres amb un balanç tragic, cinc morts en els vint dies que va durar.

Fins ahir, el nombre de víctimes pujava a tres, enregistrades a la localitat de Vila Real de Santo Antonio i la tercera a la ciutat meridional de Beja. Anit, dues víctimes mortals més en varen incrementar la xifra, en explotar una bomba en la seu de la representació diplomàtica cubana a Lisboa.

La segona víctima mortal en aquest atemptat és un dels quatre ferits greus que la nit anterior foren internats en un hospital de Lisboa. Es tracta del funcionari de l'ambaixada cubana, Frei Monte Gudo. Una altra funcionària de l'ambaixada, Adriana Concho, que també va resultar amb ferides considerables està encara hospitalitzada, si bé ahir el seu estat no era massa delicat.

"A pocs dies vista de les eleccions, la bomba és el vot dels feixistes", escrivia ahir el setmanari esquerranista "O Jornal" comentant l'atemptat contra l'ambaixada de Cuba.

Partit Comunista Portugues va emetre ahir un comunicat en que, després de manifestar la seva profunda solidaritat i el seu condol per les víctimes que ha produït, va afirmar que "els atemptats, el terrorisme, no més són un exemple de clima de violència i d'instabilitat que les forces reaccionàries reservarien a Portugal, cas que poguessin accedir al poder".

El Consell de Ministres, que en el transcurs d'una reunió fou asabentat de l'atemptat contra l'ambaixada de Cuba "condemna amb veheència un tal acte d'inqualificable violència i ordena la realització d'una rigorosa investigació; també ha resolt que es faran les reparacions degudes pels danys morals i materials i es donarà el condol a les famílies de les víctimes".

"EL PROCES ESPANYOL"

El ministre de Comunicació Social, Almeida Santos, en un dinar amb representants de periodistes estrangers digué, referint-se a l'Estat espanyol, entre altres coses que "El procés espanyol és completament diferent (...), la situació econòmica permet una major dinamització i, a més, Espanya no ha hagut de fer front a una guerra colonial". Quant a les relacions amb l'Estat espanyol, digué que, si es pogueren superar els esdeveniments de les agressions a les representacions diplomàtiques espanyoles, més es poden enfortir ara que no hi ha cap mena de problemes.

FRANÇA

Diada d'acció estudiantina

Els estudiants francesos continuen la vaga general acordada dies enrera. Ahir se celebrà a tot el país la "Jornada nacional d'acció", organitzada per diverses associacions estudiantines. La "jornada" fou especialment important a París, on es reuniren nombrosos estudiants de la capital i delegacions de les diferents departaments al cenubi universitari de Jussieu, segons comunica Efe.

A primera hora de la tarda, es reuní al centre de Jussieu una coordinadora dels alumnes de batxillerat per fer un balanç de llur mobilització en suport del moviment de vaga de les universitats.

Els participants ressaltaren que sols a Marsella, fan vaga 15 instituts, i un nombre similar se'n podrien comptar a ciutats com Aix-de-Provença, Orléans, La Roche-sur-Yon, Le Mans, Lille i d'altres instituts de París, cada dia més nombrosos.

Encara que la "jornada d'acció" té una particular importància a la capital, agafa pràcticament tot França. A diverses ciutats se celebraren igualment assemblees i manifestacions pel carrer. Una de les manifestacions més importants fou la que tingué lloc ahir vespre a París, a la zona de la plaça de La Bastille.

Un dels temes més tractats en aquestes assemblees fou l'organització i participació dels estudiants —inclosos els alumnes dels instituts— en les manifestacions previstes per al vinent 1 de Maig.

Tot i la forta oposició estudiantina Giscard d'Estaing no sembla de-

cidit de cap manera a reformar el polèmic "plan Haby" que introdueix importants canvis en el segon cicle d'ensenyament universitari. En la conferència de premsa del dijous passat, contestant una pregunta que li havia estat formulada en relació amb la possible abolició del decret de reforma, Giscard manifestà que les disposicions d'aplicació podrien ésser modificades, però que el decret de reforma no seria substituït.

En un altre moment d'aquesta conferència de premsa, Giscard digué també que els estudiants són intel·ligents i tenen maduresa, rac per la qual decidí, ja fa temps, de proposar al Parlament l'aprovació de la majoria d'edat als divuit anys.

BOMBA A L'ESTACIO DE MARSELLA

Una bomba explotà ahir al jentat a l'estació de mercaderies de Marsella. La càrrega havia estat col·locada en un pilar del pont mòbil destinat a aixecar els contenidors. L'acció expansiva destruï el bloc de motor de la màquina i espallà sis contenidors. Una altra càrrega, amb divuit cartutjos de dinamita que no arribà a explotar, havia estat col·locada en un altre pilar del mateix pont.

L'explosió que dijous a la matinalda es produí en el primer pis de la torre Eiffel fou un acte provocat, creu la policia francesa després de les investigacions efectuades. En un principi, hom cregué que l'explosió era deguda a una fuga de gas, però ha estat comprovat que les conduccions eren intactes.

BRUSSEL·LES

El problema d'Escòcia arriba a la CEE

Les responsabilitats governamentals que el Regne Unit pensa acordar progressivament al Parlament Autònom d'Escòcia i les repercussions econòmiques que podria tenir aquesta "regionalització" han provocat una intervenció escrita de la diputada senyor. Ewing davant la Comissió Europea a Brusselles, organisme executiu i permanent del Mercat Comú.

En el terreny econòmic, el govern de Londres, ha decidit la creació d'una agència escocesa de desenvolupament, dotada de poders importants i de responsabilitats en matèria industrial. Actualment, els responsables escocesos es pregunten i pregunten a la Comissió Europea les limitacions que la reglamentació comercial del Mercat Comú podria imposar a la tasca d'aquest nou organisme.

La diputada Ewing sollicita a la Comissió europea que les estadístiques que facilita regularment siguin igualment elaborades d'ara endavant sobre base escocesa i no només del Regne Unit en general. I justifica aquesta iniciativa i la necessitat d'un organisme econòmic autònom per a Escòcia amb diversos fets: la proporció d'intercanvis comercials entre Escòcia i la Comunitat Econòmica Europea, ha disminuït des de l'entrada del Regne Unit al Mercat Comú. A més, el nivell d'atur forçós, a Escòcia, és netament superior a la mitjana del Regne Unit i ho seria encara més si la migració no "solucionés" —per dir-ho

així— una part del problema. Per acabar d'arrodonir el panorama, la publicació "The Indicators of Urban Deprivation" indica sobre el particular que el 97,5 per cent de les zones socialment desafavorides de la Gran Bretanya són situades a Escòcia.

AFERS INTERNS DELS ESTATS

La Comissió Europea, pel seu cantó no pren posició en l'assumpte. S'ha limitat a indicar que els canvis de disposicions administratives internes en els estats membres afecten únicament l'estat en qüestió i no són de la competència dels òrgans comunitaris de Brusselles, ciutat. El portaveu oficial ha afegit que la Comissió Europea és al corrent de l'existència de l'Agència Escocesa de Desenvolupament però que, de moment, cap del projecte d'activitat de l'Agència no està en contradicció amb les obligacions comunitàries. Sense deixar el terreny i els costums diplomàtics, gairabé a l'abast i categoria d'ofici, el portaveu ha indicat que "conscient de la necessitat d'adoptar mesures positives de cara a ajudar les regions de la comunitat, Escòcia inclosa, que pateixen greus problemes regionals, la Comissió celebra de poder cooperar amb l'Agència Escocesa de Desenvolupament, com sempre ha fet amb organismes de desenvolupament comparables d'altres regions de la Comunitat".

FRANCESC VERDU

BRETANYA, UN PAIS MARGINAT (2)

Boscors, menhirs i sopes de pa

Foragitat fa segles de les planures del Loira i refugiat a la península armoricana, o bé arribat de l'altre costat del Canal, on els anglesos i els saxons el feren fora, el bretó és un devot de la pedra. La pedra, per al bretó, és la garantia de la supervivència. Les masies de Bretanya, les veureu massisses, cepades, brunes, daurades pels anys, com si fossin, gairebé, una protuberància del sòl.

Però allò que més sorprèn, dels antics habitants d'aquestes contrades, és l'afany per descalçar les pedres i palplantar-les a terra. A la comarca de Carnac, a la costa sud, trobareu milers i milers de rocs respectabilíssims, fets rodolar i posats en posició vertical. Són els menhirs, els monuments megalítics curosament conservats, i admiració constant dels turistes. Es clar que el menhir, com el dolmen i altres distraccions pre-arquitectòniques del celtes, obeeixen a un incentiu religiós. Però això no explica res. De religions, n'hi ha hagut tantes com Déu n'ha volgut, però capaces de suscitar aquesta pruitja pètria, tan particular, constant i extraordinària, no n'hi ha hagut cap més. A Carnac podeu passejar per la garriga quilòmetres i quilòmetres enmig d'aquests palmells fossilitzats que formen veritables carrers i avingudes.

El menhir corrent excedeix d'una mica de l'home i deu pesar unes quantes tones. Escruixeix de pensar les suors vessades pels besavis dels bretons per tal d'arrengiar, tot posant-hi l'espall, tanta quantitat de pedra. Hi ha, però, uns quants monuments encara més excessius. El túmul de Sant Miquel, per exemple, que és una piràmide mortuòria de dotze metres d'alçada i cent vint de llargada. O el quadrilàter de Mánio. Per arribar al quadrilàter de Mánio cal endinsar-se en el bosc i seguir uns indicadors. Abans d'un quart d'hora arribareu a una petita clariana en la qual hi ha tot un quadrat format per petits menhirs delimitant un recinte, avui cobert de falgueres. A poca distància s'alça el gran menhir de Mánio que deu fer més de tres metres. Per hissar-lo sense grues i deixar-lo ben clavat a terra, el senyor Mánio, o qui fos, havia de posseir una fe exultant i inesgotable. Una fe capaç de fer moure muntanyes.

UNA MUNIO DE PETITS LLACS

A més dels boscors, Bretanya té una munio de petits llacs, un veritable rosari d'esquitxos. Un diumenge al matí, amb en Jordi Coca, vam anar a visitar un parell d'aquests llacs situats a una vintena de quilòmetres de Rennes, enmig dels boscors. El més gran devia ésser com la plaça de Catalunya, i el petit com la plaça de la Universitat, si bé era corbat, en forma de falç. Un fil d'aigua que sortia del petit, després de fer anar un molí, vessava al gran. Pel camí de cabra que vorejava el llac petit venien tot de pagesos amb unes bosses de plàstic blanc. Garlaven animadament i dins les bosses endevinaves l'escata del peix.

Després de caminar un centenar de metres entre verns i pollancrecs, vam arribar a una platja minúscula. Allà, hi regnava una gran animació. Dos homes feinejaven darrera un taulell de fusta i servien carpes a la clientela després de pesar-les en una ba-

lança. Penjada d'un arbre hi havia una pissarra que advertia:

"Carpes: 10 francs el quilo."

Les carpes saltaven com un contorsionista. I un cop pesades anaven a parar a la bossa de plàstic que el comprador, somrient, es penjava al braç tot pensant en les suculències del dinar. Els venedors tenien la carpa en una mena de vagoneta metàl·lica dins la qual tot era peix. Aquella aigua fangosa de l'estany, aquella mena de suc d'argila, deu ésser una magma vivent, i venturosament comerciable pels seus propietaris.

Al costat del taulell dels venedors de carpes, n'hi havia un altre en forma de quadrilàter —com el de Mánio, però més efímer— cobert amb una teulada de bruc, que podies beure un got de vi negre, blanc o rosat, a gust del consumidor. El mati era assolat i l'aire net i ple de sentors; un aire que senties baixar coll avall i expandir-s'hi com una herba boscana. Aquells pagesos, amb el mateix rostre colrat i el bon humor a flor de pell, deu fer segles i segles que cada diumenge al mati vénen en aquest indret a proveir-se de la carpa corresponent i a fer el gotet de vi.

SOPES DE PA I PROVES DE FORÇA

Tot, a Bretanya, causa la sensació d'un arrelament secular. Fins i tot la cuina. Es ben cert que per un preu exigü podreu devorar polidament una bona quantitat de "fruits de mar". Però això no té cap mena d'importància. L'important, diria, és assenar-se en una fonda rural i esperar el que et portin. Et portaran —vuit probabilitats sobre deu— una soperca curulla de sopes de pa. D'un pa de pagès de llesca blanca y riallera, que navega enmig d'unes llunes d'oli generoses. La mestressa abandonarà la soperca amb la llossa i et deixarà que facis el fet sense cap pressa. Un plat o dos, o tres, tant se val.

A continuació pot venir una truita a la francesa monumental. Una truita bretona a la francesa, per entendre'ns, fet de deu o dotze ous, rosada per fora i tendra per dins, vincladissa, que se't desfà a la boca com un flam. Aquests són uns requisits que no consten a les guies turístiques però que t'aproximen al país més que no pas un tractat d'història escrit amb notes a peu de pàgina. Havent sopat, pots tafanejar el que vulguis: uns pagesos, després de passar el dia al camp, seuen en una taula de marbre, davant, amb el colze encastat, el braç enlaira i les mans entrelaçades. Fan una prova de força. Els músculs de la care se'ls posen tibants i s'enrojolen. Els companys es contemplen, atents, tot, glopejant un got de vi. Dintre, en un recambró, quatre homes juguen a les cartes, potsers als "prohibits". A l'altra banda del carreró, retallades per la claror de la lluna, unes torres gòtiques dormen des de fa segles.

El panorama de la Bretanya rural i marinera resulta beatífic. Però cal no deixar-se enganyar. Bretanya és un país viu, ple de problemes. Ésser bretó, no és fàcil ni és còmode. Tampoc no ho fou ahir, tanmateix.

XAVIER FABREGAS

mecano
barcelona

estanteries
metàliques
i mobles
d'oficina

Viladomat, 161-163
Telèfon 325 07 50 • Barcelona-15

Avinguda Fabregada, 15
Telèfon 337 98 22 • L'Hospitalet

Qualitat i
preus
sense
competència

ORIENT MITJA

Fracassa una nova treva en la guerra libanesa

Captura de 44 guerrillers a la riba occidental del Jordà

Malgrat l'interès de la Comissió Militar i la presència de l'Exèrcit d'Alliberament de Palestina, una altra treva ha estat tancada i es lluita ja obertament, per terra i en duels artillers.

Durant des darreres vint-i-quatre hores han mort un centenar més de persones i els ferits son gairebé tres-cents.

Mentrestant l'enviat especial dels Estats Units al Líban, Dean Brown, va sortir ahir de Beirut cap a Londres, on conferenciarà amb el secretari d'Estat Henry Kissinger, segons ha notificat un representat de l'ambaixada nord-americana.

El president Gerald Ford envia Brown al Líban, com a enviat extraordinari, a finals del darrer mes de març per tal que analitzés sobre el terreny la crisi en què es troba el país. Hom espera que Brown vagi a Washington breus dies abans de retornar a Beirut i reprendre la seva missió que, segons s'ha sabut, encara no ha acabat.

Abans de partir aquest matí Dean Brown mantingué una nova conversa amb el president Franjeh.

GUERRILLERS ARABS CAPTURATS

Una esquadra de 44 guerrillers àrabs capturada a la riba occidental del Jordà tractava d'aconseguir que els residents a la zona ocupada per Israel no treballassin, segons informaren portaveus militars de Tel Aviv.

El grup era "el més perillós" de tots els que havien actuat a la regió fins ara. Aquests guerrillers, amb base a Jenin, rebrien ordres directes des de Síria, s'afegí.

A totes les ciutats clau de la riba occidental del Jordà s'han desplegat fortes patrulles militars i de

polícia. No s'han produït incidents greus. Mentrestant, en el sector de la Porta d'Herodes de Jerusalem la policia ha imposat llocs de vigilància i patrulla per l'indret en ocasió de celebrar-se el Divendres Sant de l'Església Ortodoxa.

VICEPRESIDENT EGIPCI EN LA XINA

Ja en vigílies de completar la seva visita oficial a la República Popular Xinesa, el vicepresident egipci, Hosni Mubarak, ara recorre el sud del país, i no amaga el seu entusiasme per l'èxit de la seva missió a Pequín, segons l'agència Efe.

"Els xinesos ens han donat més del que podiem esperar", ha dit el vicepresident a interlocutors diplomàtics àrabs, que el complimentaven en una recepció donada a l'ambaixada de la República d'Egipte a la capital xinesa.

Mubarak, acompanyat d'un seguit d'alts funcionaris civils i militars, començà diumenge passat una visita oficial a la Xina, en el curs de la qual signà el dimecres un protocol d'ajuda militar, de clàusules encara secretes.

Se sap, però, que els xinesos proporcionaran equip militar, particularment motors i peces de recanvi pels "Mig 21" egipcis, i eventualment, més material no ben precisat. El contingut del protocol, en tot cas, ha satisfet molt a El Caire, on els diaris dediquen articles ditiràmics exaltant la "nova i imperible cooperació xinesa-egípcia".

DAKAR: CONFERENCIA AFRO-ARAB

La conferència afro-àrab que es va clausurar ahir a Dakar ha adoptat una declaració de principis per a una cooperació col·lectiva i indi-

vidual dels països membres, segons informa l'agència Efe.

El document assenyalava els principis en què s'ha de basar la cooperació política i econòmica.

Tanmateix a la reunió s'ha decidit de crear una comissió mixta a nivell de ministres per a la vigilància i execució dels principis i acords exposats en la declaració.

PRIMER MINISTRE JORDÀ A SIRIA

El primer ministre jordà, Zeid Rifai, ha arribat avui a Damasc i immediatament ha conversat amb el president de Síria, Hafed Assad, ha anunciat la ràdio síria.

En cercles polítics s'assenyalava que aquesta visita és relacionada amb la situació del Líban i que Rifai és portador d'un "missatge urgent" del rei Hussein de Jordània per al president Assad.

Rifai va ésser rebut al moment que va arribar pel primer ministre de Síria, Mahmud Ayyubi i pel viceprimer ministre Mohamed Heidar.

ARGENTINA

Ex-ministre detingut a Mendoza

L'ex-ministre d'Economia, Antonio Cafiero, està allotjat en un cèntric hotel de Mendoza (Argentina) en situació, segons sembla, de detingut. Rumors no confirmats, informa Efe, afirmaven abans d'ahir en aquesta capital, que l'ex-ministre d'Isabelita Perón, considerat una de les més brillants personalitats del peronisme històric, estava detingut perquè hom ha cursat una ordre de captura contra ell, lliurada per la policia de Mendoza.

La presumpta detenció es deu a una investigació que involucra la bodega de l'Estat "Giol". En aquesta empresa i durant la seva gestió ministerial, Cafiero va ordenar la construcció d'instal·lacions subsidiàries de "Giol" a la firma d'"Ayala, SA". La contractació d'aquesta firma i altres tràfics van provocar denúncies de la premsa local, i el tribunal de comptes de Mendoza va ficar-s'hi, i elaborà un informe on es descobriren serioses irregularitats.

Kissinger viatja a Africa

Ahir va aturar-se breument a Londres

El secretari d'Estat nord-americà, Henry Kissinger, ha arribat avui a Londres, des d'on es traslladarà a Africa per visitar set països en un viatge que durarà dues setmanes. Nairobi serà la primera etapa del seu viatge devers la qual ha sortit aquest mateix matí. Abans d'emprendre'l es traslladà a Londres a la base de la RAF (Forces Aèries Reials) de Waddington, al Lincolnshire (Anglaterra) per esmorzar i conversar amb el secretari britànic d'Afers Estrangers, Anthony Crosland.

Hom creu que en les converses entre els dos secretaris s'ha tocat el problema de Rhodèsia. Kissinger, abans de sortir de Washington, va declarar que a Zàmbia s'entrevistarà amb nacionalistes africans i que defensarà un govern de coalició de blancs i negres que respongui a la majoria del país.

Del viatge que Henry Kissinger té programat pel continent africà potser el punt més difícil i tenebrós és Tanzània. Per a gairebé tots els problemes internacionals importants, Tanzània i EUA mantenen postures

diametralment antagòniques. El president de Tanzània, Julius Nyerere, és un dels portaveus més loquacs i més incisius del Tercer Món. La política de no alineació que manté Nyerere l'ha portat a rebre ajudes tant de Xina com dels països occidentals. Tanmateix, les seves vinculacions amb els països de l'Est i la seva decidida defensa dels moviments africans d'alliberament, han fet que un gran nombre de personalitats polítiques d'EUA considerin Tanzània com una nació hostil.

Els observadors creuen que les converses entre Kissinger i Nyerere se centraran principalment en el tema de Rhodèsia. El líder africà ha declarat per activa i per pasiva que l'única alternativa possible per acabar amb el règim blanc de Rhodèsia és la lluita armada. En aquest context, un punt especialment conflictiu serà l'"esmena Byrd" que permet a EUA importar crom de Rhodèsia, malgrat les sancions econòmiques que van imposar les Nacions Unides.

Aquest viatge de Kissinger té com a cosa a remarcar que es produeix quan la tensió i els conflictes adquireixen una considerable increment en el continent negre. Després de la guerra d'Angola és ara Rhodèsia el nou foc de conflicte bèl·lic. Això a portat a la diplomàcia nord-americana a interessar-se per aquest continent que fins ara havia tingut oblidat i en el qual Gran Bretanya i França han pogut conservar una part important de llur influència neocolonial.

ESTATS UNITS

Nou subdirector per a la CIA

El president Ford nomenà ahir Henry Knoche com a nou subdirector de l'Agència Central d'Intel·ligència (CIA) dels Estats Units, en substitució del tinent general Vernon A. Walters.

El nou subdirector de la CIA, de 51 anys, pertany a aquesta organització des del 1953.

El general Walters es va fer cèlebre per la seva actuació durant l'escàndol del Watergate, perquè se suposava que el president Nixon, n'utilitzà la influència per impedir que el FBI investigués a fons les ramificacions de l'escàndol a la Casa Blanca.

OPEP

El petroli pujarà de preu, però no gaire

El ministre algerí del petroli ha confirmat que aquest producte pujarà de preu, encara que poc. "De moment la seu de l'Organització de Països Exportadors de Petroli serà situada a Viena i pel què fa referència a l'augment del preu dels crús estimo que serà molt lleu". afirmà el ministre algerí Belaid Abdeslam en declaracions fetes a la premsa, comunica Efe.

Respecte a la reunió realitzada a Ginebra va declarar que fou merament informal, sense temari, dedicada només a un canvi d'opinions sobre els problemes de l'organització en previsió de la conferència ordinària que se celebrarà el pròxim dia 26 de maig a Bali (Indonèsia).

Quan fou preguntat sobre si a Bali es decidiria un augment apreciable del preu del petroli, respongué negativament i aclarí que es tractaria d'una puja molt petita.

Sobre les especulacions entorn al canvi de seu de l'OPEP, va declarar que no va ser un tema massa especial de la reunió de Ginebra, ja que aquest projecte només l'apuntalen alguns països, però que en el cas que es presentés una moció concreta, podria ser inclòs en la conferència de Bali.

El ministre no fou gaire explícit en les declaracions i no es va referir en cap moment a la qüestió pendent amb l'Arabia Saudita, a propòsit del conveni signat per aquest país amb la multinacional nord-americana Aramco.

piscines amb segell de qualitat

Construïdes amb les tècniques més modernes (formigó a pressió "GUNITE") que garanteix una completa impermeabilitat i total resistència.

Estudiades d'acord amb les seves necessitats en quan a tamany i tipus.

Proveïdes d'Equips de Depuració amb els sistemes adoptats internacionalment i de tots els seus accessoris (skimmers, netejadors, rellotge programador, etc.)

Especialitzats en piscines privades i d'esbargiment

- * 12 ANYS DE GARANTIA
- * SERVEI POST-VENDA
- * CONDICIONS ECONOMIQUES ESPECIALS

copirese

PISCINES
TENNIS
DEPURACIO

Lluís Antunez, 13
Tels. 228 32 98 / 218 04 01
Barcelona-6

TORRES

GRANS VINS DE TAULA
AMB MES D'UN SEGLE DE TRADICIO

Coronas
NEGRE AVELLUTAT
D'ELEGANT BOUQUET

Vina Sol
BLANC SEC
AFRUITAT I DELICAT

C/ Comercio, 22 Tel. 892 01 00 (5 línies) VILAFRANCA DEL PENEDES

Jornades sobre la Confirmació

En torn dels problemes que planteja aquest sacrament

Sota la presidència del cardenal Narcís Jubany s'han celebrat a Madrid del 19 al 22 d'abril unes jornades d'estudi sobre el sacrament de la confirmació, organitzades per les comissions episcopals de litúrgia i de catequesi. El motiu de la convocatòria —que ha congregat unes dues-centes persones— ha estat la recent publicació en castellà del nou Ritual de la confirmació, promulgat en llatí el 22 d'agost del 1971. Cal advertir que la versió catalana és ja pràcticament enllestida i apareixerà molt aviat.

Hi han intervingut activament en bon nombre d'estudis vinculats a institucions de casa nostra com són ara mossèn Pere Tena, mossèn Pere Farnés, el pare Josep Aldazabal (de Barcelona), mossèn Pere Llabrés (de Mallorca). Els problemes principals que s'hi han debatut, més que sobre el ritú de la confirmació, s'han centrat en la manera pràctica de fer comprendre als fidels la importància i la necessitat d'aquest sacrament, del qual molts només saben el nom, d'altres en desconeixen el sentit i alguns, a semblança d'uns deixebles que sant Pau va trobar a Efes, ni tan sols n'han sentit parlar.

El desconeixement de la confirmació va lligat al lloc escàs que ocupa en la predicació i la catequesi la funció de l'Esperit Sant en la vida dels cristians i de l'Església. Cal, doncs, que el tema de l'Esperit torni a tenir en el cristianisme

actual la mateixa preponderància que tenia als primers temps de l'Església. Un altre punt important és la vinculació de la confirmació amb els altres sacraments que formen l'anomenada «iniciació cristiana» que són el baptisme i l'eucaristia, de tal manera que no es vegi mai com un ritu a part, sinó constituint una unitat amb els altres dos.

L'EDAT DE LA CONFIRMACIÓ

Això va lligat amb la debatuda qüestió de l'edat millor per a rebre el sacrament de la confirmació. Antigament era costum de donar-lo a infants que no havien arribat a l'ús de raó. Després es va anar imposant la idea de fer-ne el sacrament de l'adolescència. Les orientacions actuals, més que vincular-lo a una edat determinada, allò que fan és insistir en la relació que ha de tenir amb els altres dos sacraments: baptisme i eucaristia. Així cal interpretar la norma continguda en les «Orientacions litúrgico-pastorals» de l'episcopat espanyol, que encapçalen el nou Ritual: «En la mesura que sigui possible, cal respectar l'ordre dels sacraments de la iniciació. Per tant, s'ha de celebrar després del baptisme i abans de la primera comunió. Els mateixos arguments invocats per retardar la confirmació valen igual, o més, per retardar la primera comunió, ja que, quan un batejat no és considerat prou apte per a la confirmació, tampoc no se'l pot admetre a la primera comunió. I si ja se'l veu apte per a la primera comunió, cal donar-li abans, si és possible, la confirmació. Tanmateix, sempre que no hi hagi prou garanties de formació cristiana, s'ha de tenir tendència a retardar l'edat, a fi de concedir un marge més gran de maduració de la persona abans de rebre la confirmació i de fer la primera comunió».

Tothom veu que una altra qüestió connecta amb aquest plantejament és la del baptisme d'infants. A mesura que es vegi que és més convenient l'abolició del baptisme indiscriminat dels infants, cada cop hi haurà més persones que no hauran estat batejades en la infància i que, en arribar a l'edat de les decisions personals, potser abraçin la fe i es converteixen. Evidentment, en aquest cas rebrien al mateix temps, i en l'ordre litúrgic, els tres sacraments de la iniciació. En canvi, en els casos que tingui sentit iniciar ritualment a la vida cristiana els infants abans de l'ús de raó, hom indica diverses solucions, d'acord amb les característiques de la comunitat cristiana corresponent. Així, una solució fóra batejar els nou nats, i completar la iniciació en arribar a l'ús de raó amb la confirmació i l'eucaristia en arribar a l'ús de raó, i deixar la confirmació per a la veritable edat de la fe, sense vincular-la amb cap edat cronològica determinada, per bé que en aquest cas no es respecta l'ordre tradicional dels sacraments. Un tercer camí, finalment, fóra realitzar un ritu d'admissió per als nados, tot deixant la veritable iniciació sacramental —baptisme, confirmació, eucaristia— per a l'edat i moment que hagin permès una educació catequètica mínima.

Aquests han estat els temes tractats a les esmentades jornades d'estudi. Si bé no sembla que s'hagi aconseguit una unanimitat de solucions. Més aviat subsistien les dues línies bàsiques de plantejament. Per una banda, la dels litúrgics

que acceptuen la visió de la confirmació com a complement del baptisme i per tant insisteixen en la conveniència que també cronològicament es vegi la relació baptisme-confirmació (i protesten davant la tendència de qui vol convertir la confirmació en una espècie de «promesa» escolta). Per l'altra, la dels pastoralistes que voldrien en canvi reivindicar aquest sacrament quasi descomulgat fent-ne una ocasió d'especial acció catequètica per als adolescents (com continua essent a França l'anomenada «comunió solemne» realitzada cap als dotze anys). De fet, aquesta segona tendència sembla oblidar el que inicialment era la confirmació —una segona part del baptisme, més expressiva de do de l'Esperit Sant que l'Església ha rebut per continuar el camí de Jesucrist— però coincideix amb un fet comú a la majoria de religions: l'existència d'un ritus sagrat celebrat en el moment de l'adolescència que expressa l'entrada a la comunitat adulta.

J. U.

L'EVANGELI

Una fe sense proves

L'evangeli del diumenge segon de Pasqua acaba així: «Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i tingueu vida en el seu nom, per haver cregut.» Aquests mots indiquen que Joan va redactar el seu llibre amb la intenció de manifestar la relació existent entre els signes-miracles i la fe. Però l'episodi de Tomàs revela que els signes de la fe no són pas «proves» irrefutables i evidents. Tomàs exigia proves. Jesús proposa signes, bo i proclamant «feliços els qui creuran sense haver vist». La fe recolza en signes, però els mateixos signes només es comprenen a la llum de la fe.

Perquè, com diu Roger Garaudy, «quin sentit tindria la resurrecció si es basava sobre una anàlisi biològica de laboratori, sobre una constatació notarial testificant que la tomba estava buida, sobre el reportatge fotogràfic d'un enviat especial, o encara que fos sobre la declaració jurada d'un tal Tomàs, que hauria posat els dits a les llagues de Jesús? (Cosa que, d'altra banda, no va fer, perquè abans mateix d'allargar la mà, va tenir la fe).»

Un signe fonamental de la fe és el fet de la comunitat dels creients. És simptomàtic que l'experiència de fe de Tomàs es fes en el marc d'una reunió comunitària, que presenta tots els trets d'una assemblea litúrgica. Jesús només es manifesta als seus amics reunits, i aquests només el reconeixen en la mesura que se senten solidaris d'una mateixa missió. Totes aquestes realitats estan íntimament vinculades: reunió fraternal, descobriment de Crist en la fe, missió rebuda, i, cabalment, el sentit de les reunions dominicals dels cristians és aquest: fer l'experiència profunda de la fe a través de la vivència comunitària i del testimoni missioner.

JOAN LLOPIS

Per preparar el Congrés de Cultura Catalana

El Centre d'Estudis Eiximenis convoca una assemblea

Com se sap, el Congrés de Cultura Catalana no incloïa inicialment un tractament de la temàtica religiosa. Però posteriorment, i a proposta del Centre d'Estudis Francesc Eiximenis —entitat catalana que promou la reflexió cristiana a nivell intel·lectual—, va quedar inclòs a la temàtica del Congrés l'anomenat «àmbit 19», dedicat al fet religiós als Països Catalans. Cal advertir que aquest «àmbit» estudiarà no solament el catolicisme, sinó també d'altres confessions cristianes i cultes no cristians, i també la realitat i problemàtica de l'ateisme.

Per tal de començar a endegar aquesta feina, el Centre d'Estudis Francesc Eiximenis, que presideix el professor Pere Lluís Font, convoca un treball de treball per a demà diumenge, en la sala d'actes del C.I.C. (Via Augusta, 205), de 10.30 del matí a la 1. S'hi proposarà i discutirà un projecte de ponència que intenta de respondre a la finalitat del Congrés, és a dir, un estudi global de la repercussió del fet religiós en la vida i cultura dels Països Catalans.

La ponència és distribuïda en tres capítols: 1) Estudi sociològic de la religiositat als Països Catalans, 2) Balanç de la producció cultural i l'actuació d'entitats i organismes religiosos en relació

amb la vida i la cultura catalanes, i 3) Anàlisi de la consciència que els diversos grups religiosos tenen respecte al seu propi esdevenidor i el seu paper en la societat del futur.

Una vegada orientat aquest treball, caldrà que no romanguí només com una tasca d'investigació realitzada per especialistes, ans també s'hi incorpori un àmbit més ample dels creients. El fet religiós no és només un objecte d'estudi, sinó una realitat de vida. Per això l'àmbit 19 del Congrés de Cultura Catalana seria bo que aconseguis de promoure una revisió de la realitat i incidència de la vida religiosa en els Països Catalans.

Especialment pel que fa al tercer capítol proposat pel Centre Eiximenis, seria important d'emprendre una real investigació en la base de les comunitats religioses. D'alguna manera —en l'interior de la comunitat catòlica—, seria una tasca que podria preparar la convocatòria d'un sinode català, tal com diverses vegades i des de diversos llocs s'ha demanat. Certament, la funció d'un sinode catòlic de l'Església catalana és diferent del que ara es proposa el Congrés. Però una seriosa i àmplia investigació sobre la realitat de la religiositat als Països Catalans i sobre la consciència dels grups religiosos davant la societat del futur, podria oferir una magnífica base d'ulterior treball en l'Església.

BREU

FRA ANGELIC. — Es torna a parlar de la beatificació del famós pintor florentí. Sembla que la seva causa —malgrat les dificultats que provoca sempre una causa d'algué mort fa segles— necessita només el vist i plau de Pau VI per cloure's. A part d'aquesta causa, la propera beatificació prevista és la d'un altre frare italià: Fra Leopold, mort el 30 de juliol de 1942. Serà la primera beatificació després de l'Any Sant.

JORNADES DE TEOLOGIA. — Quaranta capellans de set províncies del nord d'Espanya participen en les primeres jornades de Teologia sobre la comunicació cristiana de béns. Assisteix a aquestes jornades el delegat de la comissió episcopal de Càritas Espanyoles, Josep M. Osés. Es preveu d'organitzar aquestes jornades al proper mes de juny a Madrid, per als directors de Càritas i vicaris de pastoral de tot Espanya.

SENSE JÓVES. — L'osservatore romano publica un article d'un dels teòlegs romans, Gino Concetti, en què lamenta l'armament de l'absència de joves en les celebracions pasquals a Roma. «Les noves generacions —escriu—, implicades o protagonistes del fenomen de la contestació, no han expressat potser amb el mateix ardor dels anys d'infantesa o d'adolescència, la seva fe en el «Senyor», però el teòleg romà espera que «la incredulitat, l'agnosticisme, l'ateisme puguin ser vençuts per una comunitat de creients que sàpiga oferir un testimoni creïble de la seva fe».

PAUSA

Rumors de dones

Quan Maria Magdalena —diu l'evangeli d'avui— va córrer a dir als apòstols que se li havia aparegut Jesucrist vivent, de primer moment no se la van creure. Ni a ella, ni a les altres dones que aquella matineda havien trobat el sepulcre buit. Si nosaltres haguéssim estat en el lloc del Ressuscitat, segurament que hauríem programat les aparicions en un ordre invers i, certament, davant testimonis més destacats: el Sanedrí, el Temple en una hora punta, el pretori en plena audiència de Pilat. Desconcerta que Jesús volgués que la fe de l'Evangelí en la seva resurrecció, de la qual tots els cristians vivim encara, comencés en forma de rumors de dones.

H. R.

EMPRESARI

El nostre jove equip tècnic vos sol·lucionarà un trenca-caps. Ubicació en Centres de treball de màquines distribuïdores de begudes. VEXMA, S. A. Burdeos, 33. Tf. 239 50 94. Barne-15.

faig

Mobles de despatx i de la llar

Rosalía de Castro, 36
Tel. 256 11 47 B-13

CONEIXEU CAN PATUFET?

«CASA TÍPICA»
QUAN TASTEU EL SEU BON VI, EL PA AMB TOMAQUET I PERNIL I D'ALTRES ESPECIALITATS, SEGUR QUE REPETIREU...
Carrer Aragó, 388
(cantonada Roger de Flor)

AUTO RADIO BORNE

MUNTATGES I REPARACIONS
Passeig del Born, 27-T. 319 57 02
Barcelona-3

AUTO MOTO FARPER

c/ Córcega, 374
c/ Castillejos, 329
c/ Mallorca, 495-532
Coches y Motos nuevos y usados, más de 100 vehículos revisados en stock, garantizados y con facilidades de pago a su comodidad.
Presentando este anuncio recibirá un obsequio

BULTACO FLOREAL

Agencia y Servicio BULTACO
Motociclos nuevas y de ocasión garantizadas. Revisiones y reparación BULTACO

El llegat de Mn. Josep Sanabre

El dia de Pasqua morí a Barcelona el seu arxiver diocesà.

Als seus mateixos amics se'ns fa difícil de fixar una silueta que en marqui la personalitat. No radica la dificultat en haver estat un clergue esmunyedit, socialment oscil·lant, que regatejés la seva presència activa en la vida ciutadana. Al contrari, era tanta l'empremta vigorosa que deixava el seu dinamisme, que ara costa de discernir allò que en constitueix primàcia, en el llegat deixat amb el seu intervencionisme social.

Sobretot, es mogué dins aquest triangle d'home de gran cultura: arxiver, historiador de Catalunya i cronista de la vida político-religiosa de la ciutat. La posteritat recollirà la projecció de la seva personalitat a través dels treballs literaris que deixa publicats: quatre volums de presentació minoritzada dels arxius, que ell havia organitzat amb l'ordenació científica dels materials del seu fons documental; cinc volums sobre història catalana, principalment dels segles XVI i XVII; un gran volum glossant el cruel martiri que sofrí l'església barcelonina durant la guerra civil. A més, existeixen un ingent nombre d'articles, monografies, comentaris commemoratius, etc. escampats en periòdics, revistes, miscel·lànies, diccionaris etc. on ell col·laborà eventualment.

Però, creiem, que en aquest moment emocional de la seva mort, és oportú d'evocar com estigué present en la problemàtica contingent de la vida religiosa, política i social de cada dia. Per això, cal situar-lo en la cúria diocesana, matí i tarda; al migdia, camí de casa seva, parant-se a la rambla fulejant periòdics on els seus amics quiosquers li'n mostraven l'última notícia; freqüentant tertúlies culturals, ara al final de la seva vida a la llibreria Sala del carrer Boters. Amb llenguatge vibrant, els seus comentaris cavallaven sobre els fets ciutadans, amb afirmacions directes i definitives, que a vegades esperperaven aquells que sabien que els capellans han de cobrir-se amb la virtut que anomenaven irònicament els nostres clàssics, prudència eclesiològica. Els molts clergues que l'admiràvem, els periodistes que, amatents, cercaven els seus criteris, i tantes personalitats de la política i de la cultura

que vivien sincers la seva amistat, sabien que quan Mn. Sanabre judicava el moment present, jugava sempre amb el gran avantatge de fer-ho il·luminat per un agudíssim sentit d'experiència històrica. Una característica, en la formulació de les seves opinions, era que volia imposar-les amb massa vivacitat, de tal manera que a vegades molestava el seu interlocutor. Gran lector de periòdics i revistes, de fulls de propaganda i clandestins, no acceptava fàcilment els judicis d'altri. Li agradava trobar matisacions discrepantes. L'afany de recerca exhaustiva de la informació creava la seva visió personal. Existien, escrits per ell, molts documents emanats de la seva funció professional d'arxiver, però no revelem cap secret de sant ofici si diem que existien escampats en aïls organismes eclesiològics i civils i, també, en centrals d'elaboració política, en redaccions de periòdics, molts informes, a vegades aplicats, altres simplement enviats per pròpia iniciativa, en creure's Mn. Sanabre responsable o cooperador en la futura evolució de la vida socio-política del moment. Entre els temes que tractà amb més vehemència figuren: voler donar al catalanisme militant de la postdictadura un contingut social a l'estil de la democràcia cristiana dels seus admirats Sturzo i De Gasperi; com havia d'organitzar-se l'església clandestina durant la guerra civil; com donar una substancial catalanitat a la nostra jerarquia eclesiològica, a la propagació de la llengua i organismes de cultura catalana en el postconcili i durant el franquisme; que fer, abans i després de la seva anada a la reunió de Munic, per propagar els idearis europeistes.

Tot seguit es constituirà a Barcelona un Institut eclesiològic no col·legiat, radicat a l'Arxip Diocesà, lloc on Mn. Sanabre treballà des del 1927, que portarà el seu nom i que ja ha estat aprovat per la jerarquia eclesiològica, que tindrà entre altres funcions de cultura històrica, la d'aplegar els seus treballs dispersos i donar a llum un tresor documental inèdit referent a l'Església Catalana i a la Catalunya històrica que ell havia acoblat. Serà, el treball d'aquesta institució, el millor homenatge a aquest insigne clergue que acaba de deixar-nos.

BONET I BALTA

Les economies occidentals es recuperen

Les economies occidentals ja entren, sembla que definitivament, en una fase de recuperació de l'activitat. Els resultats als EE.UU. són molt positius, i superen aduix les previsions optimistes dels mateixos tècnics de l'Administració. El Producte Nacional Brut ha crescut durant el primer trimestre d'enguany a un ritme del 7,5 per cent i paral·lelament la inflació ha retrocedit a unes taxes desconegudes els darrers anys.

A Europa, tot i que amb un retard sensible respecte als Estats Units, les economies industrials avançades veuen progressar amb una gran rapidesa llurs resultats. També és aquest el cas de l'economia australiana, de la japonesa o de la canadense. L'OCDE en aquesta ocasió no haurà de revisar a la baixà les seves previsions de sembre del 75, moderadament optimistes. Aquestes s'han confirmat, i la correcció, en tot cas, caldrà fer-la a la puja.

L'IMPULS EN ALTRES PAISOS

L'impuls que s'ha donat per a la recuperació d'aquestes economies més significades pot afavorir sensiblement altres països que es troben amb més dificultats. Els resultats del comerç exterior del Regne Unit el mes de març presenten un superàvit important que ha portat una alienada d'optimisme als medis econòmics.

De la mateixa manera, aquesta empena exterior ha de fer-se notar a l'economia espanyola. I coincideix a l'interior del país amb signes incipients, tot i que poc segurs, de reactivació, de la qual no es beneficien, tan mateix, tots els sectors: La recuperació, de la mateixa manera que la recessió, arriba amb retard. Desavantatges d'una política econòmica que ha anat a remolc.

EL CAS ESPANYOL

L'economia espanyola travessarà la crisi sense haver emprés les mesures econòmiques necessàries, que en la més pura ortodòxia neocapitalista haurien estat evidents. I això per manca d'unes condicions mínimes, conseqüència, en l'essencial, d'un sistema polític que no s'adapta a les necessitats objectives d'un capitalisme modern. El resultat d'això és que les tensions inflacionistes i de balança de pagaments no s'han dominat, cosa que ens col·loca en les pitjors condicions davant aquesta propra recuperació.

Però, davant el que es deriva de les nombroses declaracions de les nostres autoritats econòmiques, no és ara el moment d'adequar la nostra economia mitjançant canvis profunds.

PARTIR D'UNS SISTEMES POLITICS ADEQUATS

La redefinició de la nostra economia no pot ni ha de partir d'uns esquemes polítics que són precisament els que hom pretén canviar. Unes qüestions tan

Empreses més exportadores

Motor Ibérica, maquinària agrícola y camions: xifra (milions) 5.200. Seat, automòbils: 4.800. Hispano Olivetti, màquines d'escriure: 1.454. Jumberca, maquinària tèxtil: 1.045. Unidat hermética, compresors per a frigorífics: 877. Bultaco, motocicletes: 781. Trabal, S. A., maquinària tèxtil: 700. Permanyer (Indústries Mecàniques), motocicletes: 446. Domar, electrodomèstics: 443. Platt saco lowell, maquinària tèxtil: 425. Trenzas y cables de acero, filferros i cables: 406. Cia. Roca Radiadores, material sanitària i condicionament d'aire: 329. Matosa, maquinària tèxtil: 314. Ossa (Maquinària Cinematogràfica), motocicletes: 301. Aismalibar, material elèctric: 216. La Farga Casanova, accessoris i recanvis per a l'automoció: 194. Metales y platería Ribera, articles d'ús domèstic i fosa de productes no fèrrics: 187. Guix, maquinària per a cautxú: 158. Industrial Contemar, material de transport: 150. Agemac, maquinària per a ceràmica: 146. J. Abril, maquinària tèxtil: 143. Monoplát, accessoris i recanvis per a l'automoció: 141. Castilla y Cia, maquinària tèxtil: 133. Talleres Pruna, maquinària tèxtil: 126. Corbero, electrodomèstics: 121. Riviere, filferros i cables: 119. Tecnic Gali, maquinària tèxtil, equips d'arrancada pneumàtica: 118. Microtube Español, tubs d'acer inoxidable: 117. Saenger, cables elèctrics: 117. Irum, articles d'ús domèstic: 113. Acebsa, filferros i cables: 113. A.U.S.A. (Automòbils Utilitaris), maquinària per a la construcció i obres públiques: 111. S. A. Tarragona, màquina-eina per a metalls: 106. (Del «ranking» de AMEC 1975)

importants com el paper del sector públic i de la iniciativa privada, la propietat del sòl, la reforma fiscal i de la seguretat social, les relacions laborals, etc., han d'ésser dirimides entre tots i executades per un poder representatiu. Economia neocapitalista i democràcia formal van unides, però cal que siguin les formes resultants del canvi democràtic les que defineixin un model econòmic.

Un govern de transició com és l'actual hauria d'ésser conscient de la seva pròpia contingència: fer possible el canvi democràtic amb el mínim cost econòmic i social possible, facilitant les vies de reactivació que s'insinuen a l'interior i que poden rebre de l'exterior un suport

considerable, controlant alhora els ressorts de la inflació per mitjà d'una política monetària prudent i l'obertura d'un ampli diàleg social i polític que faci possible un compàs d'espera en les reivindicacions tant temps retingudes.

La tasca més eficaç a acomplir és crear una economia, si no sana, reactivada. Però, naturalment, per part del qui en sàpiga i ho vulgui. Les accions que cal adoptar són als manuals d'economia, les han acomplertes els països que ens han passat al davant en la reactivació i es troben al pensament de molts economistes als quals sobra la imaginació que sembla ja exhaurida en les persones que el poder ha descastat.

ANDREU MORILLAS

La intervenció de l'INI Conferència d'Antoñanzas a Madrid

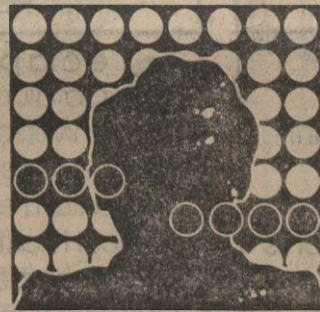
La intervenció de l'INI en l'economia espanyola no suposa exactament una defensa de l'Estat propietari, sinó la creença que, en determinades circumstàncies, el mecanisme de mercat no dirigeix com cal vers el benestar nacional les empreses que defensen els seus propis i legítims interessos.

La filosofia fonamental d'aquestes actuacions és que les circumstàncies conjunturals i estructurals del propi desenvolupament general són canviants i passatgeres i, per tant, la intervenció significa trencar estrangulacions, obrir noves vies i dirigir el comportament de les

indústries fins on sigui necessari, però no amb caràcter definitiu, digué el president de l'INI, Juan Miquel Antoñanzas, ahir a Madrid en una conferència pronunciada amb motiu de la celebració de la junta general de l'Associació de Llicenciats i Graduats de l'Escola Superior d'Administració d'Empreses (ICADE).

Per tant, els motius de la intervenció de l'INI, segons el señor Antoñanzas, són els següents: com a servei públic on no va la iniciativa privada, però subsidiàriament, o sia, substituint d'una manera parcial o total, no definitiva, en activitats d'interès nacional i segons criteris de complementarietat.

Hi ha qui diu que donem massa informació. Doncs bé, nosaltres pensem donar-ne encara més

Perquè estem convençuts que una decisió adequada només es pot prendre amb una bona informació. I els nostres clients n'han de prendre, de decisions. Tots sols o amb nosaltres. Encertades, és clar! Per això ens cal escoltar, conèixer a fons el problema de vostre. Així podrem donar-li la informació adequada.

Un cop conegut el problema, es pot establir un diàleg fructífer amb una participació àmplia en

la decisió per ambdues parts. I aquest és el camí per a obtenir després el rendiment màxim de tots els nostres serveis. Amb aquest fi hem preparat l'equip humà adequat: que sàpiga escoltar, entendre i treure conclusions. Homes especialitzats en cadascun dels aspectes de la Banca i el món financer.

La nostra norma de conducta és escoltar, informar, dialogar, participar i servir. A vostre li convé?

Comprovi-ho. Diàleg i servei comencen amb informació.

BS

BANCA MAS SARDAÑA

Fundada el 1844

ALACANT - BARCELONA - BILBAO - CASTELLÓ - MADRID - PALMA DE MALLORCA
TARRAGONA - VALÈNCIA - SARAGOSSA

Això és Catalunya, Avui

(II)

Hi ha una cosa ben segura: Avui, Catalunya ja no és el que era ahir mateix. És més. És millor. Cada dia. Cada dia que passa Catalunya canvia i creix, perquè és viva. El català mai no ha sabut quedar-se on és Belluga. Es mou en les seves inquietuds intel·lectuals i obre camins vàlids per a tota la humanitat. Es mou com a científic, es mou com

a ésser social, es mou com a element econòmic actiu. Les notícies catalanes del diari AVUI de demà ens assenyalaran noves modificacions en el que, avui, és Catalunya. La veurem evolucionar per escrit cada dia. I ens hi veurem viure tots. Cadascú amb la seva èdria i amb aquesta voluntat de construir que té aquest poble.

La Caixa de Barcelona no pot tenir un capítol en aquest recull que ha preparat de dades sobre la Catalunya d'Avui, perquè la nostra entitat no és protagonista. No ho serà mai. La seva raó d'ésser és ésser un instrument dels protagonistes. La Caixa d'Estalvis de Barcelona és un afer comunitari (no pas un negoci, no pas una entitat amb fins lucratiu) per a servir els protagonistes culturals, els protagonistes econòmics, socials, científics, intel·lectuals.

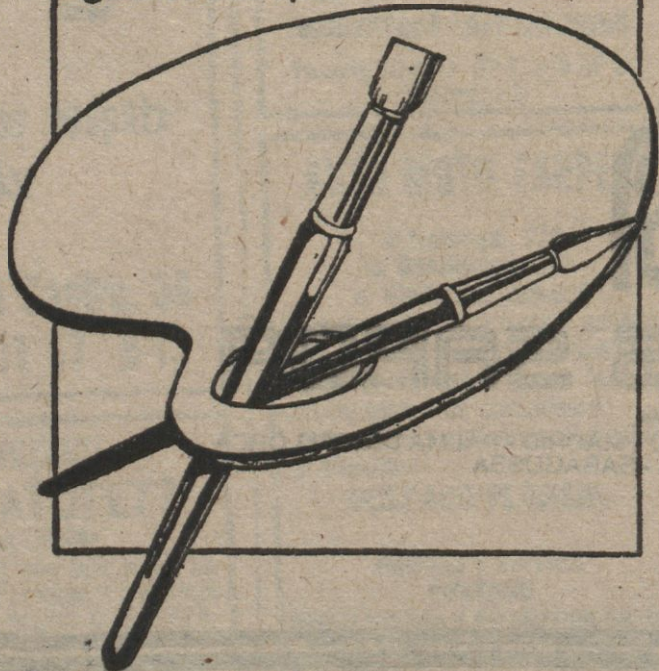
Cal fer de l'estalvi un bé comú de Catalunya.

PINTURA: HI HA COLORI

L art plàstic és el que té més tradició a Catalunya. De fet, l'expressió artística més brillant dels catalans.

Però no es tracta ara de fer un inventari de totes les obres excel·lents que tenim. El que és realment important per a Catalunya és que aquí i ara hi ha una potència viva de creació plàstica.

Artistes catalans, papas de la pintura contemporània, que amb la seva obra participen en la cultura universal com en Miró, Clavé, Dalí, Tàpies, Guixart. I no s'acaba aquí la Catalunya dels pintors importants. Hi ha altres noms d'ara: Alvar Suñol, Mentor, Artigau, Guansé, Hernández Pijoan, Xavier Valls, Ponç i altres, que en aquest moments recorren l'Amèrica de nord a sud i, ara i avui, la seva pintura està en les millors galeries d'Europa.

PER AMOR A L'ART

P erò la potència creativa de Catalunya també transcendeix universalment amb l'art de les formes. No els direm pas tots si esmentem els escultors Subirà Puig, Marcel·lí Marfí, Viella, Corberó, Subirachs o els ceramistes Antoni Cumella i Llorenç Artigas. I les tapisseries d'en Grau Garriga, Aurèlia Muñoz i Mª Assumpta Raventós.

En un altre sentit, també caldria esmentar el nou corrent de disseny revifat l'any 1960 amb la fundació de la primera escola al FAD i l'agrupació professional ADI/FAD.

Com a recull d'obras fonamentals d'art quasi ara mateix s'han inaugurat el Museu Picasso i la Fundació Miró a Barcelona, i el Museu Dalí a Figueres.

CURATS EN SALUT

E n el terreny de la ciència, els diaris esmentaven un català en el projecte Apollo i un altre investigant sobre el càncer a Gran Bretanya.

En medicina, es pronuncien noms catalans com els d'en Barraquer, de l'Aruga, d'en Puigvert, o d'en Gil Vernet, amb molts accents estrangers quan s'estudien les seves especialitats.

CATALÀ A L'ESCOLA

C atalunya és la font d'un corrent cultural profund i ample que participa activament en el moviment de la cultura universal.

Cada estiu, a la universitat de Prada, estudiants de mig món vénen a beure directament de la font de l'Història.

Gramàtica, Literatura, Filosofia, etc. catalanes que són donades en curses intenses.

Però el fenomen català no sols és estudiat a Prada. A Gran Bretanya és assignatura obligatòria per llicenciar-se en Hispàniques, i s'estudia a Oxford, Cambridge, Tate, Nottingham, Terry, Belfast, Tina Barras, Liverpool, Prins-Mill, Sheffield i Frank Pierce.

També a Basilea, Nàpols i Roma, a Xicagó, Canadà i Mèxic.

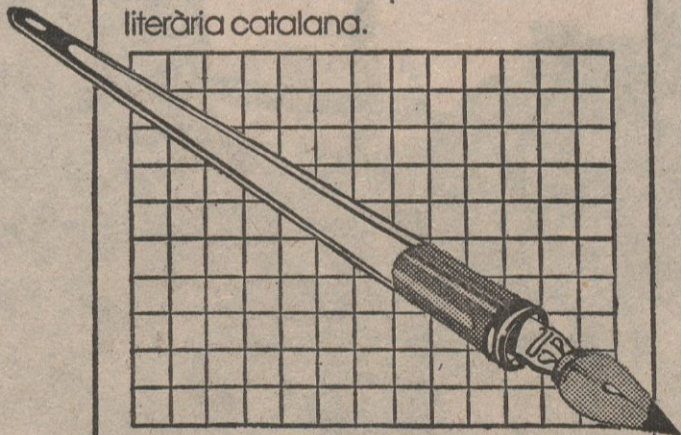
D'el nostre País surten moviments pedagògics importants com és el de «Rosa Sensat», que ha transcendit a Europa i també el Congrés de Cultura Catalana que en aquests moments està expandint el fet català arreu del món.

Però també hi tenim altres moviments, que aglutinen la força cultural catalana, com és un Omnim Cultural i un Centre d'Estudis Catalans que treballa en el camp científic.

L'ART DE PARLAR ESCRIVINT.

El fet que fins ara no existís cap diari (encara que sí setmanaris) ha retallat de manera notable la producció literària catalana.

En el terreny de la narració, són avui notables les creacions d'en Terenci Moix, Manuel de Pedrolo, Llorenç Villalonga, Maria Aurèlia Capmany, Teresa Pàmies i una llista igualment important d'altres autors.

La instauració de premis literaris, sobretot el Víctor Català i Joan Martorell, han eixamplat la vida literària catalana.

En l'assaig, l'activitat de Ricard Salvat, Solé Tura, i Mª Aurèlia Capmany, ha estat fecunda, en cercar en la idea social de la nostra civilització, la crisi de l'actual sistema.

En poesia, l'obra de l'Espriu, Pere Quart i Foix són realment les que han arribat més lluny.

L'ART DE POSAR PEDRA SOBRE PEDRA

En aquest moment segurament que l'arquitecte català i espanyol de més projecció internacional és en Bofill pel seu famós projecte de Les Halles.

A Catalunya, els arquitectes avantguardistes tant en concepte d'espais de convivència com en la utilització dels materials tenen un considerable pes en els àmbits arquitectònics internacionals: Sert, Coderch, Ricart Bofill, Moragas, Tous Fargas, Bohigas i Martorell, Anton Bonet, Nadal Ollé i altres de sobres coneguts pertot arreu.

Cal esmentar també, dintre de l'arquitectura l'original aportació d'en Carles Buigas; amb la seva construcció d'autèntics edificis d'aigua.

ELS CATALANS QUAN NO PODEM DIR RES, CANTEM

Els poetes de la cançó, la dita «nova cançó», són encara vigents.

Aquell grup de «jutges» que prengueren consciència pública de la realitat catalana, varen possibilitar que el fet català fos una manifestació popular que ha ultrapassat la pròpia geografia.

Poetes de la cançó: Raimon, Lluís Llach, Pi de la Serra, Serrat, etc. han estat, molts d'ells, el mitjà de transmissió d'un llenguatge literari.

Fins ahir, ells eren els únics mitjans realment massius de comunicació en català: posaven música a poetes catalans, expressant amb canço un sentir col·lectiu, i essent en definitiva, la imatge de bona part de la joventut catalana.

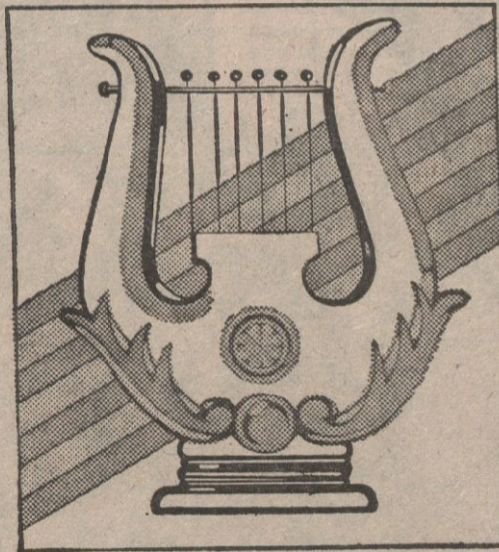
POCAL·LUM EN EL CINEMA EN EL TEATRE

Malgrat la gran afecció que hi ha pel cinema a Catalunya, la seva importància internacional en el Cinemà Amateur i la proliferació de cine-clubs, la producció d'un cinema significatiu català desassistida, gairebé, abandonada sense unes bases reals de finançament, realització i emissió. Fins prescindint del fet lingüístic, —que ja és important, (perquè només un nombre reduït de films ha aconseguit la sonorització en català)— Catalunya té un cinema sense definir, quasi sense fer.

Entre els realitzadors que han fet els films més importants en català recordem en Fere Portabella, n'Antoni Ribas, en Robira i Beleta; en Vicenç Lluch, entre altres.

Quant al teatre, encara que alguns grups, com el dels Joglars, hagin tingut una dimensió internacional, hi ha molt poca producció i quasi cap traducció a nivell professional. Però molta afecció i moltes ganes en grups no comercials.

EL COMPÀS DE LA MÚSICA CATALANA

La música no té classes socials a Catalunya.

El nostre clima musical és donat principalment pel Liceu i el Palau de la Música de Barcelona on, durant la temporada musical, s'organitzen regularment nombroses representacions, algunes de ressò internacional, ballets, concerts i òperes.

Tenim cantants de primera fila mundial, com Montserrat Caballé, Victòria dels Àngels, Jaume Aragall, entre altres.

Però, els concerts i recitals, no sols es celebren en els grans temples de la música. A l'estiu es solen organitzar concerts i recitals a l'aire lliure en altres ciutats catalanes.

I sovint, els parcs es converteixen en sales de concert on s'interpreten grans programes musicals.

El Dr. Félix Rodríguez de la Fuente a la Caixa d'Estalvis del Penedès

LIBRES PER A TOTHOM

BORSA

Una altra vegada el mercat mostra fermesa

Una altra vegada el mercat s'ha recuperat. Després d'una sessió, la del dijous, anodina i cansada per les fortes pujades dels canvis en les dues primeres jornades de la tanda setmanal, la Borsa tanca amb fermesa amb alces generalitzades, excepció feta dels sectors de monopolis i serveis. Ahir va reaccionar pràcticament tot el mercat perquè va tornar a sortir diner decidit a invertir bastant abundant, tant de particulars com d'inversors institucionals. Dintre el conjunt de la puja, els sectors més afavorits van ésser els Bancs comercials, valor químics i constructores, també hi participaren, aquesta vegada, els valors elèctrics de la puja. Al tancament continuava dominat la posició diner sobre el paper, per la qual cosa les perspectives immediates poden ser favorables.

Els comentaris d'ahir en el saló de contractació no es van regir ni per la situació política ni per la laboral, sinó que es van cenyir a la reforma fiscal. Pel que sembla, en l'avantprojecte de les disposicions que s'han de sotmetre al Govern sobre la reforma fiscal, és rebaixat el percentatge de desgravació de les inversions en valors mobiliaris i aplicada una tributació a les societats de cartera familiars, encara que no es distribueixin dividends, però aquestes notícies no van ser recollides pel mercat.

J.P.

Índexs (Bas. 1-1-76 = 100)

	Barcelona	Madrid	Bilbao
Contractació	90,61 (+1,41)	89,96 (+1,45)	89,58 (+1,89)
Alces	67	89	53
Baixes	27	22	6
Repeteixen	45	51	29

	ALIMENTACIÓ, BEGUDES I TABAC	AGUAS	ELECTRICITAT
Indust. Agrícoles	B 276 - 1	Aguas Besòs B 125 - 2	Sevillana Elec. M 116,50 + 0,25
Ebro	M 286 -	Gas Natural B 182 + 1	Electra Viesgo Bi 124 + 1
		Agua Barcelona B 137 + 1	Enher (C) B 95 =
			Fecsa (petites) B 124 + 1,50
			Fenosa M 117 =
			H. E. Catalunya B 110 + 1,5
			Hidrola M 131 + 2
			Iberduero Bi 156,5 =
			Unión Eléctrica M 123,75 + 0,75

	TRANSPORTS URBANS	FONS D'INVERSIÓ MOBILIARIA
Saba	B 195 - 3	Nuvofondo 682,72 + 7
Urbas	B 231 D -	Crecinco -
		Inespa 634,00 + 5,39
		Eurovalorl 729,52 + 5,73
		Ahorrofondo 1461,36 + 0,18
		Inrenta 1410,51 + 12,02
		Mediterráneo 440,47 - 0,90
		Suma 1117,73 + 2,29
		Fondiberia 972,93 + 13,82
		Rentfondo 472,71 + 3,60
		Fontisa 863,05 + 0,33
		Eurovalor II 418,83 + 5,69
		Gesta 1013,00 + 0,04
		Fondonorte 110,43 + 0,04
		Gesteval 70,77 + 0,74
		Planinverl 96,69 + 0,02
		Planinver II 89,06 + 0,09
		Banserfond 85,15 + 1,20
		Inverfondo 92,13 + 0,83
		Plusfondo 73,91 + 0,45
		Fonbancaya 80,22 + 0,95
		Fondunión 73,76 + 1,05
		Profundo 77,88 + 0,80
		Multifondo 96,37 - 0,27

	AUTOMOBILS I MAQUINARIA AGRICOLA	CONSTRUCTORES D'OBRES PUBLIQUES	DRETS DE SUBSCRIPCIÓ
Motor Ibérica	B 242 - 1	Cubiertas y Tejados B 740 + 10	Banco Vizcaya 360
Seat	M 145 =	Dragados M 626 + 15	Tubacex 267
		Fomento B 283 - 1	

	BANCS
López Quesada	M 650 + 20

Atlántic	B 519	+12
Central	M 780	+15
Com. Trasatl.	B 590	+15
Bilbao	Bi 690	+20
Induban	M 380	+12
Fomento	M 700	=
Granada	M 343	+ 9
Santander	M 780	+21
Vizcaya	Bi 555	+20
Español Crédito	M 545	+10
Exterior España	M -	-
Hispano Americano	M 505	+10
B.I. Catalunya	B 405	+ 7
B.I. León	M 562	=
Bankinter	M 445	+15
Mercantil e Ind.	M 727	+10
Occidental	M 441	+17
Popular	M 565	+23
Urquijo	M 623	+ 9
Bankunió	B 350	+ 5
Zaragozano	M 785	+12
Ibérico	M 565	+10

TELECOMUNICACIONS

Telefónica	M 180	=
------------	-------	---

TRANSPORTS URBANS

Saba	B 195	- 3
Urbas	B 231 D	-

FONS D'INVERSIÓ MOBILIARIA

Nuvofondo	682,72	+ 7
Crecinco	-	-
Inespa	634,00	+ 5,39
Eurovalorl	729,52	+ 5,73
Ahorrofondo	1461,36	+ 0,18
Inrenta	1410,51	+ 12,02
Mediterráneo	440,47	- 0,90
Suma	1117,73	+ 2,29
Fondiberia	972,93	+ 13,82
Rentfondo	472,71	+ 3,60
Fontisa	863,05	+ 0,33
Eurovalor II	418,83	+ 5,69
Gesta	1013,00	+ 0,04
Fondonorte	110,43	+ 0,04
Gesteval	70,77	+ 0,74
Planinverl	96,69	+ 0,02
Planinver II	89,06	+ 0,09
Banserfond	85,15	+ 1,20
Inverfondo	92,13	+ 0,83
Plusfondo	73,91	+ 0,45
Fonbancaya	80,22	+ 0,95
Fondunión	73,76	+ 1,05
Profundo	77,88	+ 0,80
Multifondo	96,37	- 0,27

(Cotitzacions facilitades pel Banc Industrial de Catalunya)

L'agricultura, amb problemes

«L'agricultura catalana està enfonsada i es troba dintre una crisi que ve després d'una societat de consum en què s'ha aixecat el nivell general de vida, però s'ha abaixat el dels agricultors», es va dir a l'Assemblea de la Cambra Oficial Agrària de Barcelona que ahir va d'ahirtingué lloc a vic.

dels preus i els costos i el deu per cent d'increment del preu del vi els últims tres anys.

● Desajustament entre la intervenció del preu del blat i la llibertat per al pa.

En el transcurs de la dita reunió es tractaren els problemes següents:

● La llarga immobilització que originen les expropiacions, com les de la xarxa arterial i les autopistes, que assenyalen ajornaments fins a l'any 2.000.

● Manca de protecció real a la ramaderia porcina, que travessa uns moments molt difícils.

● Un desfasament entre l'increment

Així mateix es va tractar de la problemàtica derivada del decret que prohibeix la venda de llet fresca en els nuclis de població de més de cinc mil habitants, la renovació del conveni col·lectiu sindical del camp, la fugida del camp per la joventut i la política forestal de la Diputació de Barcelona.

Finalment el vice-president nacional de Viticultura destaca la manca d'atenció al camp per part de l'Administració i va acusar el FORPPA d'immoral amb la seva política de preus. «Els agricultors —va dir— no originem la inflació, sinó que som els qui la sofrim».

AIGUA DEL CARMÉ "56"

Carmelites Descalços TARRAGONA

Dos segles d'eficàcia. La «vida vegetal» amb totes les seves aromes. Sempre l'han imitada però mai no l'han igualada.

ESGOTAMENTS
INDISPOSICIONS
TRASTORNS
NERVIOSOS
PRIMERES
CURES

BANCO DE EUROPA

MADRID
SEVILLA

PALMA DE MALLORCA
VALENCIA

BARCELONA
GIRONA
LLEIDA
TARRAGONA
L'HOSPITAL ET DE LLOBREGAT
BADALONA
SABADELL
TERRASSA
STA. COLOMA DE GRAMENET
MATARÓ
SANT JOAN DESPÍ

EL BANC D'EUROPA TREBALLA DE CARA A UN FUTUR QUE JA HA COMENÇAT

SOLIDA COM UNA ROCA

SOCIETATS DEL GRUP

PLUS RENTA, S.A.	Gestora Immobiliària
PLUS RENTA, S.A. en C. N.º 1 al 17	Promocions Immobiliàries
PLURESA, S.A.	Holding Financer de Societats
GUALBA NOVA Residencial Golf, S.A.	Complex Residencial
PLUS TRADE, S.A.	Comerç Exterior
GESTORA NUMISMÀTICA, S.A.	Fons Numismàtic
AHORRO Y RENTA, S.A.	Lloguer d'Immables
RENDA EUROPEA, S.A.	Lloguer de naus industrials

FUTBOL

Volen posar barreres als camps

Kubala ha prorrogat el seu contracte com a seleccionador espanyol per a dos anys. El nou contracte finalitzarà el 30 de juny de 1978. Aquest és un dels acords que es varen pendre a la reunió de la junta de la Federació Espanyola celebrada ahir a Madrid. També es decidiren les següents qüestions:

— Inscriure un equip nacional en el primer torneig europeu d'esperances (menors de 21 anys) organitzat per la UEFA.

— Es buscarà la informació suficient per a convocar després els presidents dels equips de primera per tal de decidir si cal posar barreres entre les grades i els camps.

— La Comissió de Competició ja ha estructurat el que pensa ha de ser la tercera divisió nacional. Els clubs seran consultats.

— S'informà dels preparatius de cara al campionat mundial de 1982. La Comissió encarregada del registre de jugadors estrangers ha fet un informe que es donarà a conèixer als clubs.

— A causa de les lesions de futbolistes que han estat curades per les Mutualitats, queda prohibit als jugadors emprar altres vestits o uniformes que no siguin l'uniforme de joc.

KUBALA CONTINUA

Naturalment la renovació de Kubala fou el tema que centrà més l'atenció dels periodistes a la taula de Premsa amb en Pau Porta en acabar

BREU

AUTOMOBILISME. — Ahir van arribar unes notícies més optimistes sobre la possible participació en el Gran Premi d'Espanya d'Automobilisme de Niki Lauda i Jacques Laffite. El pilot francès no està tan greu com al començament es temia i els metges, ara, li han diagnosticat un esguinc intercostal, en lloc de la costella trencada que s'havia dit. Per la seva part, Lauda es troba molt millor i és possible que pugui participar en el Gran Premi ajudat per una cotilla ortopèdica.

CICLISME. — El corredor italià Francesco Moser continua líder del Giro de les Pulles. La tercera etapa, entre Castellana, Grotte i Monte Sant'Angelo, ha vist el triomf del belga Roger de Vlaeminck.

FUTBOL. — Gijón a la primera divisió, i Barcelona At. a la segona, continuen líders del trofeu de la Correcció. A la primera divisió, després del Gijón, amb 72 punts, figura Las Palmas amb 76 i el Real Madrid amb 77. El darrer equip és el Salamanca amb 177.

A la segona divisió, el Barcelona At., amb 73 punts, va seguir pel Tarragona, amb 103, i el Rayo, amb 112. El darrer és el Sant Andreu amb 226 punts.

GIMNASTICA. — L'equip espanyol, juntament amb Gran Bretanya, Suïssa i Noruega, forma part del segon grup, secció "A", del torneig preolímpic que es disputarà a Hamburg. Dels catorze països que prenen part en aquest torneig, només es classificaran els sis que obtinguin la puntuació més alta.

TENNIS. — Velasco (Colòmbia), Pecci (Paraguai), Mottram (Anglaterra) i Deblaker (França) seran els semifinalistes de l'actual eliminatòria del Trofeu Patricia, que s'està jugant a Madrid.

Neucombe, Ashe, Ramirez i Orantes participaran, amb seixanta tennistes més, als Campionats Internacionals d'Itàlia d'enguany, que tindran lloc des del 23 fins el 30 de maig. Els premis sumen la quantitat de deu milions de pessetes.

ESPANYA-RFA

Dubtes d'última hora per a un compromís

Tant l'equip espanyol com l'equip alemany finalitzaren ahir les respectives sessions preparatòries de cara al partit que, aquest vespre a partir de les 21 hores, jugaran a l'estadi Vicente Calderón, i que correspon als partits d'anada dels quarts de final de la Copa d'Europa de Nacions.

Però mentre Kubala ha hagut d'esperar fins a darrera hora per a poder resoldre els seus dubtes sobre els jugadors Santillana i Rojo I, lesionats... en els partits darrerament jugats per llurs respectius equips, Helmuth Schoen ja ho té tot decidit.

Maier, Vogts, Schürzenbeck, Beckenbauer, Dietz, Bonhof, Wimmer, Danner, Holzenbein, Beer i Worm seran els homes que assumiran la responsabilitat de mantenir el prestigi del futbol alemany conquerit aquests darrers anys. Kargus, Cullmann, Reichel, Toppmoller i Bonwartz restaran, doncs, a disposició de Schoen per a qualsevol canvi.

Els alemanys s'entrenaren ahir a la tarda a les instal·lacions esportives del Real Madrid durant una hora. Uns quants exercicis físics i un partit entre els setze homes de la plantilla fou el menú manat pel seleccionador.

Al final, després d'anunciar l'alineació, Schoen parlà de nou amb molta cautela en judicar les possibilitats dels seus jugadors: "No seria cap deshonra perdre l'eliminatória amb Espanya, perquè es tracta d'una gran potència futbolística". Confirmà així mateix que les absències de Heynckes i Stielicke representaven un gran handicap per al seu equip.

I tot i que aquest és un moment un xic anecdòtic es va doldre que Müller, després de guanyar Alemanya el campionat del món, decidís retirar-se de la selecció del seu país.

KI BALA NECESSITA DE TOT

"Tant de oo no ens falti sort, ni tècnica, ni tampoc força. Si ens acompanyen aquestes qualitats, la victòria serà nostra. Però sortirem a cercar-les".

Ahir al matí, els seleccionats passejaren pels voltants de l'hotel de on estan allotjats als afores de Madrid i després foren convenientment alligonats per Kubala. En vesprejar, feren encara un últim i lleuger entrenament a l'estadi Calderón sota la il·luminació artificial.

Fel que respecta als dos dubtosos, Santillana té reals possibilitats de poder jugar, però la situació és més problemàtica per part de Rojo I. Per aquest motiu, Kubala ha preferit esperar una mica més abans de decidir-se a anunciar un equip que podria veure's obligat a canviar al darrer moment.

EL PREU ALEMANY

El preu espanyol per una victòria no s'ha dit clarament, com és costum. En canvi, la Federació Alemana ha publicat les tarifes, no per a aquest cas concret del partit d'avui sinó per a la victòria final a la Copa. Exactament 11.485 dòlars, que traduïts en pessetes són 758.010.

Han intervingut en l'elaboració d'aquesta quantitat tant el president de la Federació Neuberger com el capità de l'equip, Beckenbauer.

PETITA HISTORIA DELS ESPANYA - R.F.A.

Els seleccionats d'Espanya i d'Alemanya s'han enfrontat nou vegades: els alemanys hi han aconseguit quatre victòries, els espanyols tres, i als altres dos partits quedaren empatats. Els alemanys hi marcaren dotze gols i els espanyols, onze.

Ara bé, hem de fer constar que d'aquests nou partits, vuit foren amistosos. L'única excepció la constitueix el partit que les dues seleccions jugaren a Birmingham, quan els mundials celebrats a la Gran Bretanya. En aquella ocasió, el resultat fou de 2 a 1. Els espanyols

marcaren en primer lloc per mitjà de Fusté; però la reacció alemana no es féu esperar: Emmerich i el gran Uwe Seeler arribaren decididament l'equip espanyol. El resultat d'aquella derrota fou que Espanya no es va poder classificar per a la fase final, a la qual van tenir opció els alemanys que en la finalíssima, foren derrotats pels anglesos en un gran partit que es va haver de resoldre mitjançant una pròrroga.

Recordem que, aquella vegada, els alemanys formaren així contra Espanya: Tiekoski; Hottges, Schulz, Weber; Schnellinger, Beckenbauer; Overath, Kramer, Uwe Seeler, Held i Emmerich. Espanya ho va fer amb Iribar; Sanchis, Gallego, Reija; Glària Zoco, Amancio, Adelardo, Marcelino, Fusté i Lapetra. Era el 20 de juliol del 1966.

Com podem veure, doncs, els seleccionats espanyols, a l'hora de la veritat, no van estar a l'alçada de les circumstàncies. I si posteriorment hi han hagut resultats que feien pensar en un resorgiment de l'equip nacional a nivell europeu, hem de tenir en compte que eren partits amistosos, l'últim dels quals fou jugat a Espanya, concretament a Barcelona (Sarrià). Aquest darrer partit va fer que molts dels qui van despotricar per la derrota espanyola a mans de Iugoslàvia, que així li va impedir passar a la segona fase del mundial del 74, callessin i aplaudissin sense reserves un triomf gris davant d'una selecció que havia vingut a rodar-se. Una selecció d'Alemanya, que arribaria a ser, aquell mateix any, campiona del món.

Severes advertències de la Federació

La Federació Espanyola de Futbol, per prevenir qualsevol incident en el nostre Espanya-RFA, ha enviat a la agència "Alfil" una nota en que es recorda als espectadors les normes dictades per els organismes superiors de la FIFA i la UEFA sobre el manteniment de l'ordre. Destaca les següents:

1. Prohibit llençar al camp qualsevol tipus d'objecte.
2. Prohibit el llençament de coets i focs d'artifici.
3. Prohibida la invasió del camp per part del públic, fins i tot a l'acabament del partit.

Muller, un candidat més per al València

Un últim candidat cal afegir a la llarga llista de pretendents al càrrec d'entrenador del València: Lucien Müller.

Després del fracàs dels contactes amb Weisweiler, que segons el gerent del club blanc han existit realment, i de la renovació de Kubala com a preparador nacional, el francès Müller és el darrer pretendent al càrrec valencianista i, malgrat que el València no s'ha pronunciat, sembla

que entre Michels i Müller, per aquest ordre, triarà el Consell Directiu del València el seu entrenador per a l'any que ve.

Respecte a les declaracions de Weisweiler en el sentit que Rep fitxarà per al club alemany Colònia, el gerent valencia, senyor Gomar, ens ha dit:

—Es la primera notícia que tinc, però penso que abans de que Rep fitxi per al Colònia, tothom haurà de comptar amb el València.

Transmissions esportives a la Televisió

Televisió Espanyola té prevista la transmissió de les següents activitats esportives:

FUTBOL: Espanya - Alemanya (avui a les 20.55); Real Madrid - Barcelona (dia 30 a les 21) i Espanya - At. Madrid (dia 1 a les 18.30).

AUTOMOBILISME: Connexions amb el G.P. d'Espanya Fórmula 1 (dia 2 a les 12.30); Gran Premi d'Espanya Fórmula 1 des del Jarama —di 2 a les 16.30 i a les 18.30.

BASQUET: Barcelona - Real Madrid (dia 25 a les 20.30) i Joventut Madrid (dia 2 a les 20.30).

BOXA: Campionat del món dels pesos pesats entre Cassius Clay i Jimmy Young (dia 1 a les 13.30).

CICLISME: Diverses connexions amb la "Vuelta" Ciclista a Espanya (dia 27 a les 16.40; dia 28 a les 21.20; dia 29 a les 21.20; dia 30 a les 23; dia 1 a les 22.10; i dia 2 a les 22.15).

HOQUEI PATINS: Barcelona - Navarra (dia 1 a les 12).

TENNIS: Circuit de Primavera a Madrid (dia 23 a les 17); connexions des de "Sobre el terreny" amb el Circuit de Primavera (dia 25 a les 12.30) i Circuit de Primavera a Madrid (dia 25 a les 18.00).

HOQUEI PATINS

Del Mundial als Jocs Olímpics

Definitivament sembla que els propers campionats del món d'hoquei patins es disputaran a Oviedo, ciutat on aquest esport s'ha desenvolupat extraordinàriament els darrers anys. N'hi ha prou amb dir que el partit entre La Cibeles i el Voltregà fou presenciat per més de tres mil cinc-cents persones, xifra rècord a la Lliga.

D'aquesta manera es premia l'esforç d'una terra que també vol ser alguna cosa dins un esport bressolat per Catalunya. És una llàstima que s'hagi produït la disputa entre Oviedo i Barcelona pel que fa a l'organització, perquè aquí se celebren les noccs de plata del primer títol mundial conquerit per Espanya.

La decisió no era pas fàcil. S'ha mirat més de cara al futur que no al passat. L'hoquei patins es troba en uns moments en què cal assumir una política totalment aperturista, i Oviedo —com podia ser Sevilla o Alacant— vol obrir-se pas. Una vegada més ha mancat una política de mires generoses per part dels nostres dirigents. Més enllà de l'Ebre no poden comprendre com aquí es vol un campionat, bé que les raons sentimentals no són menyspreables, quan altres zones estan reclamant obrir-se pas amb urgència i sense entrebancs.

Es comprèn que Samaranch intenti el campionat per a Barcelona, ell que ha estat un dels grans promotors d'aquest esport. Però de segur que els aficionats haurien vist amb més bons ulls que hagués estat capaç de tirar endavant la candidatura de Barcelona per organitzar uns Jocs Olímpics fa uns anys, quan era delegat nacional d'esports i després procurador familiar per la província de Barcelona. Llavors només prosperà la candidatura de Madrid, i per tal d'apaivagar les protestes catalanes s'acordà que Barcelona fes algunes proves desports d'aigua, totalment impossibles de realitzar al Manzanares.

El que succeí després és ja sabut per tots. El Comitè Olímpic rebutjà la candidatura de Madrid. Però Barcelona havia ja estat bandejada d'antuvi precisament des d'Espanya i quan al capdavant dels esports hi havia precisament qui hauria d'haver defensat la candidatura de Barcelona amb les dents.

Ara, amb l'hoquei patins s'ha produït un altre error polític i psicològic de Samaranch. Polític pel que fa a l'atur de l'expansió necessària a d'altres indrets, i psicològic pel que representen les antipaties que l'esport català s'haurà creat fora sense cap necessitat.

Es pot dir que d'altres ciutats ja n'organitzaran, de campionats, més endavant. Però cal ser realistes i veure que no es pot viure de records i aniversaris. El temps no passa debades i dos anys poden ser prou per al desenvolupament de l'hoquei o bé recloure's en els cenacles de sempre.

De fet, i malgrat els títols aconseguits, l'hoquei no ha prosperat com d'altres esports i ni tan sols és un esport Olímpic. Ja fora hora que el rellotge es posés en marxa, no sigui cas que per un sentimentalisme mal entès se'n perjudiqui més endavant l'esport català.

RAMON SERRA

METGES-PRACTICANTS 255 55 55

BOXA

Cap a una entesa WBA-WBC

L'Associació Mundial de Boxa i el Consell Mundial de Boxa s'esforcen per caminar cap a una reconciliació en llurs respectives classificacions a fi de cercar d'unificar l'actual anarquia en les diverses categories. Es una tasca difícil, perquè l'ambit en què es mouen tots dos organismes és molt clarament delimitat: la WBA dirigeix, en efecte, la seva atenció als països africans i asiàtics, mentre el WBC s'ocupa preferentment i defensa els interessos dels països sud-americans i, encara que un xic superficialment, europeus.

Pero ambdues organitzacions publicaren llistes molt divergents a l'hora de classificar els deu millors homes dins de cada categoria de pes. Per a posar un exemple solament, citem que, en la categoria dels mitjans, Robles, classificat en quarta posició pel Consell, és ignorat olímpicament per l'Associació. Són anomalies en què participa amb una especial activitat el WBC, interessat per incloure en les seves llistes boxadors africans de dubtosa reputació escala mundial.

REUNIFICACIO

Pero allò reament interessant és l'intent de reunificació de títols mundials en un cert nombre de categories. Tant el WBC com la WBA han pres un acord de principi segons el qual el campió de cada organització es converteix automàticament en aspirant de l'altre.

En principi sembla que l'acord tindrà vigència per a les següents categories:

Sempiesants: Conteh (Anglaterra-WBC) contra Galíndez (Argentina-WBA); **mitjans:** Valdés (Colòmbia-WBC) contra Monzón (Argentina-WBA); **lleugers:** Ishimatsu (Japó-WBC) contra Duran (Panamà-WBA); **superplomes:** Escalera (Puerto Rico-WBC) contra Ben Villafior (Filipines-WBA); **plomes:** Argüello (Nicaragua-WBA) contra Kotey (Ghana-WBC); **mosques:** Canto (Mèxic-WBA) contra López (Panamà-WBC); **minimosques:** Rios (Panamà-WBA) contra Esteve (Veneçuela-WBC).

INTERES A L'EST

El World Boxing Council (WBC) té interès perquè els boxadors dels països socialistes s'integrin en una certa mesura en les files profes-

nals, segons un comunicat de premsa del Consell.

Per aconseguir aquests fins, el president del WBC, el mexicà José Sulaiman, ha enviat una requesta al secretari general de la federació dels periodistes esportius soviètics a fi d'intercedir prop de les "altres autoritats" d'aquest esport. El Consell creu que la possibilitat d'accedir al professionalisme ampliaria les activitats dels boxadors dels països socialistes, tot proporcionant un "gran prestigi esportiu" a llurs federacions.

Però, tocant de peus a terra, el WBC veu difícil una reacció positiva immediata.

HANDBOL

Els igoslaus, massa exigents

Les exigències dels iugoslaus poden esdevenir un fort obstacle per a aconseguir la final de la Supercopa a Granollers, tot i que ja són conformes a disputar-la en partit únic a la capital del Vallès Oriental.

El Banja Luka, campió d'Europa, exigeix un mínim de 10.000 dòlars, que cal dipositar en un banc d'aquell país, abans del partit, així com l'abonament de les despeses del transport i estada en un hotel de primera per a divuit persones. Alhora vol que el partit es jugui del 11 al 13 de maig, car molts jugadors hauran d'anar a la selecció olímpica.

Aquestes dates no semblen pas les més escaients per al Granollers que es trobarà de ple amb la Copa. Ara bé, una vegada més es farà tot el que calgui per tal que els afectats puguin presenciar el partit més important que mai hagi disputat l'handbol espanyol i tal volta el triomf més inesperat de tota la història.

Recordem que la final de la Recopa fou possible gràcies a la transmissió per televisió. Si ara televisió accedeix una vegada més a televisar aquest partit, de segur que la final es disputarà a Granollers. En cas contrari, és gairebé impossible que ara estiri més la màniga que el braç.

MOTORISME

Avui comença el Campionat del Món

Avui comencen al circuit Bugatti de Le Mans els Campionats del Món de Motorisme d'enguany, en la modalitat de velocitat, en les categories 50, 250, 350, 500 cc i sidecars; uns campionats que es prometen més interessants que mai —donades les millores tècniques dels darrers temps— i amb pronòstics molt difícils d'augmentar, donada la nova reglamentació sobre el soroll, que afectarà més directament les màquines de cilindrada grossa.

Però tots els aficionats al motorisme es pregunten, encara, per què les curses de 750 cc no són incloses en aquests campionats, i com és que la temporada comença oficialment amb uns mundials que, precisament per l'absència de les 750, són més europeus que no del món, malgrat la sempre poderosa presència de les motos de fabricació japonesa.

Efectivament, és una gran ironia

que curses com les de Daytona, San Carlos i Imola, que s'acaben de celebrar, comptin només com a Trofeu d'Europa i que, les encara més importants —on prenen part els asos nord-americans Kenny Roberts, Gary Nixon, Yvan Duhamel, el canadenc Steve Baøer i el veneçolà Johnny Cecotto— com la competició anglo-americana i el Moto Journal 200, que tingué lloc al circuit Paul Ricard, no valguin per a cap campionat. Una ironia i un contrasentit que només poden tenir una explicació més econòmica que no pas tècnica o esportiva: el nombre reduït de marques capaces d'intervenir en una temporada continuada en aquesta categoria.

Siguí com sigui, aquesta és la realitat d'uns campionats en què intervenen les sis fórmules clàssiques, que han de continuar d'aquí a una setmana al circuit de Salzburgring austriac i que acabaran, després de dotze proves, a Montjuïc.

Al circuit Bugatti ja han comen-

çat els entrenaments, que decidiran les millors posicions de sortida. Tots els campions mundials hi són inscrits excepte el "campionissimo" italià Giacomo Agostini i el seu principal rival de l'any passat, a les categories de 350 i 750 cc, Cecotto.

AGOSTINI SENSE MUNTURA

El problema d'Ago és, sobretot, el de trobar una bona màquina, que li permeti de renovar els fabulosos èxits aconseguits amb MV, els anys anteriors. Efectivament, Agostini ha estat, durant tota la seva vida esportiva, lligat a la marca italiana, fins el cas que hom s'ha preguntat a qui corresponia un més gran tant per cent de mèrit, si a MV o al corredor. Però l'any passat Ago abandonà el matrimoni i es decidí a córrer per l'equip oficial japonès Yamaha, i assolí novament l'èxit en la categoria de 500 cc —en què triomfà sobre l'anglès Phil Read— i, en canvi, es veié batut a la classe de 350 cc per la revelació del 1974, Johnny Cecotto, que arribà a ser sostingut pel govern veneçolà.

Agostini decidí, llavors, tornar a MC-Augusta, marca sostinguda per Marlboro i Api, sponsors decidits a ajudar el motociclisme mundial com, precedentment, havien fet amb les cotxes. Però aquest ingrès econòmic, no revelat però cert, sembla no satisfereix, ara, el gran campió, que es troba, a la vegada, tres dies abans de començar el campionat, a la cerca de promotor i de màquina. Inicià, personalment, unes gestions per aconseguir, per al Bugatti, una 500 i una 350 cc de Yamaha, però, de moment, només ha aconseguit una 350 cc estàndard d'aquesta casa, que un dels seus mecànics anglesos intenta de posar en pla de competir, i ara intenta d'aconseguir una 500 cc de Suzuòi.

CECOTTO, NO INSCRIT

D'altra banda, l'aficionat es demana què se n'ha fet de l'altre super-vedette, Cecotto, el qual, accidentat a Itàlia, al Gran Premio Perla Verde, a l'autòdrom de Santa Mònica, no ha estat encara inscrit al Gran Premi de França, al qual, no obstant, ha de participar amb dues Yamaha oficial, tant en 350 com en 500 cc. Ningú no s'explica aquest retard, ja que Cecotto fou reconegut el dia 19 a l'Institut Ortopèdic de Bolonya on els metges només van trobar-hi una distorsió en un menyó i una contusió en una cuixa.

A les categories inferiors destaquen les presències de Bultaco, Morbidelli, Harley-Davidson i MZ, amb els seus pilots habituals: Nieto, Grau, Palomo, Pileri, Bianchi, Braur, i també en les cilindrades de 350 i 500, les inscripcions de Barry-Sheene, Findlay, Rougerie, Coulon, etc.

ALPINISME

El CEC Bages a mig camí del Makalú

Hi ha una entitat a Catalunya que, dins l'especialitat alpinística, pot ésser considerada com una de les més emprenedores que tenim en el nostre país. Es tracta del Centre Excursionista de la comarca del Bages.

Des de l'any 69 són ja diverses i molt importants les seves ascensions. La més pròxima la de l'estiu passat, va consistir en la conquesta dels tres cims del Noshag, al Nepal. El més alt de tots fou assolit, a més, per una dona: Montserrat Jou. D'aquesta manera, l'alpinista manresana es convertia en la primera dona espanyola que superava els 7.000 metres d'alçada.

Ara, el Centre Excursionista del Bages torna a ser al Nepal per intentar l'ascensió del prodigiós Makalú, de 8.481 metres. L'expedició, comandada per Josep M. Montfort, va sortir de Manresa el 21 de febrer i durant aquest temps s'han anat rebent notícies, molt curtes, però, de les seves activitats. L'última porta da-

ta del 16 d'aquest mes i es informa que l'expedició ha establert el tercer camp d'altura a 6.600 metres. Per tant, queden encara tres camps més abans de l'atac definitiu al cim. Aquests camps estaran situats a 7.100, 7.500 i 8.010 metres. Sembla que el dia previst per arribar dalt serà del 20 al 25 de maig.

Els expedicionaris, davant el problema de l'aclimatació, han estat quinze dies en marxa d'aproximació fins al camp-base. A partir d'allí, han iniciat la pujada escalonada en forma de roda i en grups de dos. Aquesta modalitat d'ascensió durarà fins al camp IV, a 7.100 metres. Aleshores, baixaran al camp-base i, després d'un dia de descans empeniran la pujada definitiva fins al cim.

A mig camí, doncs, els components del Centre Excursionista del Bages esperen resoldre favorablement llur aventura. Posseeixen unes virtuts que no tothom pot demostrar malgrat ser molt famós i decidit: experiència i consciència.

ALBERT SUNE

GALLART

girona,71

NENS I NENES (petits i grans)

tot l'equip de vestir, del neixer fins a 14 anys

MONTANER & ASSOCIATS

CONSELLERS DEL FACTOR HUMA

Al servei de l'empresa catalana

Aribau, 259. Tel. 228-54-88 y 228-55-86

FRANCESC ARMENGOL

Corredor oficial de filats

Especialitats: Teixits, gèneres de punt i articles industrials

Sicília, 198 BARCELONA - 13

Tel. 225 52 75 302 01 89

Telegrm. FARMENGOL Apartat: 8.055

COMERCIAL PILAR LLEDO

Marca registrada

Petrixol, 15. Tf. 302 01 89 — 218 47 90 — Barcelona - 2

Persianes, Cortines bany, Plàstics, Articles de Neteja, Catifes, etc.

OFEREIX NOVAMENT ELS SEUS SERVEIS ALS SEUS AMICS I CLIENTS

PARAPSIKOLOGIA

INTERESSAT EN EL TEMA

ESCRIVIU A C. E. P.

Via Laietana, 53, 4rt-D

Barcelona - 3

I REBREU INFORMACIÓ

CINEMA

«Aguirre, la cólera de Dios»

Amb Aguirre s'ha inaugurat l'Arkadin 1, un dels dos cinemes minúsculs que substitueixen aquell teatre poc afortunat que va anomenar-se Don Juan a Barcelona. Es una producció de l'any 1973 del director alemany Werner Herzog, un home que si manté algun contacte amb el cinema germànic d'abans, aquell que surt a les històries, és a través de la convicció evident del poder de les imatges. El pla inicial d'Aguirre és tan específicament cinematogràfic que la impressió que se'n desprèn no ens la podria donar mai cap altre mitjà d'expressió. Per això no vull cometre l'error d'intentar explicar-vos-el. Però és que després d'aquell pla en vénen d'altres que tenen una força equivalent. Al

cinema d'Herzog l'escriptura visual no és mai rutinària ni convencional. A Aguirre els actors, en un repartiment notable encapçalat per Klaus Kinski, que fins fa poc havia perdut el temps fent westerns italians i pel·lícules de por, se sotmeten als imperatius de les circumstàncies. I les càmares també.

La història que l'obra ens conta és la d'un soldat aventurer espanyol. Un personatge que va existir de debò, Lope de Aguirre. Un dels insensats que el segle XVI buscaven l'El Dorado per les selves americanes. Aguirre es complia a ser un malèit. Traeix els seus caps, es rebel·la contra el rei i pretén fer-se un regne per a ell sol. Res no li és vedat. Enfollit assassina, planeja incestos fa-

raònics, es fa dir «Còlera de Déu». Es la follia hitleriana del poder que fa tanta por, ara que la coneixem bé.

Herzog ens explicarà la situació sense massa fantasies. D'una manera entre èpica i caricaturesca. D'una manera tràgica i grotesca, tot alhora. El personatge catastròfic acaba per impressionar-nos. Lliurem-nos dels «aguirres». Però no hem pas de creure que aquest que Herzog ens descriu i Kinski interpreta tan bé, fos l'únic foll d'aquella obscura apècia que fou la «Conquista». N'hi va haver que van tenir sort i que han quedat pintats als manuals d'història com herois rutilants. No feu cas d'aquestes estampetes. Werner Herzog se n'ha anat Amazones amunt i ha fet que els «herois» xipollegessin pel fang, s'empastifessin i arrossegessin unes armadures cada cop més rovellades i un humor més i més abrupte, mentre els indis els van delmunt. Un cop vista la pel·lícula costa d'imaginar que les coses poguessin passar d'una altra manera.

JAUME PICAS

«Hombres y tiburones»

Per què s'exhibeix un documental sobre taurons (Carcharias lamia), i no en veiem cap sobre canaris (Serinus canarius canarius)? Perquè hi ha un grapat de raons amb la peculiaritat comuna que cap no té res a veure amb un afany de pedagogia popular. Pensem-les.

De canaris, tothom en té a casa, a la gàbia. Però, qui té un tauró a la peixera? Factor, doncs, d'exotisme.

Un canari, mossega la cama? No, pare. I un tauró? Sí, pare. Factor espectacular.

Mossegar la cama, a més a més d'espectacular, és sangonós. Freud ens treuria els colors, i la més fluixa que ens diria és que som personatges secretament sàdics.

Fa de més bon esperar saber si un tauró es cruspirà un submarinista per dinar que no si un canari soparà a base d'escaiola. Factor «suspens».

De moment només hi ha una pel·lícula excel·lent amb ocells, i que hagi emprant les butxaques del sproductors: «Los pájaros» de Hitchcock. I tenim la «mala sort» que no eren canaris... eren corbs.

Però, encara és calent lèxit de «Tiburón». I cal aprofitar-lo. Engrandir-lo.

«Hombres y tiburones», a més a més dels elements espectaculars i neguitosos de «Tiburón», té l'avantatge del realisme documental. Un realisme falsificat, però que no ho sembla. A «Tiburón» hi havia (evidentment) un treball ficcional, de conte. A «Hombres y tiburones» ens volen fer empassar que tot va de debò. I, ho sigui o no ho sigui, el que interessa és fer-ho veure (som al cinema). Els trucs d'estil són parions a «Tiburón», però ací hom carrega les tintes en la immediatesa del perill, que és un perill real. El missatge final de bona voluntat naturalista, els breus tocs de científisme barat, res no pot amagar la intenció més forta: fer una pel·lícula d'aventures reals.

La recreació imaginativa de «Tiburón» és molt per damunt.

TOMAS DELCLOS

TEATRE

Preguntes i respostes sobre la vida de Layret

A fi de commemorar el cinquantenari de la mort de Francesc Layret, assassinat el 1920 pels pistolers del Sindicat Lliure, Maria Aurèlia Capmany i Xavier Romeu escrivieren el 1970 **Preguntes i respostes sobre la vida i la mort de Francesc Layret**. La iniciativa de l'espectacle correspongué, llavors, a Joaquim Ferrer, biògraf de Layret, i un cop el text enllestit Josep Anton Codina en féu un muntatge que va recórrer Catalunya d'una manera totalment underground. Ara, passats més de cinc anys, el Layret (Sala Villarroel, 22.IV) com usualment hom l'anomena, ha pogut ésser estrenat a Barcelona amb tots els ets i uts, o sigui, sense el temor d'acabar la representació a la Via Layetana.

Ens trobem, amb el Layret, davant una mostra de teatre-document. En efecte, Maria Aurèlia Capmany i Xavier Romeu han treballat a partir de nombrosos papers de l'època, i ben sovint allò que diuen els personatges trets a escena —Graupere, el president de la Patronal, el general Martínez Anido, el Baró de König, etc.— és allò que veritablement van dir. Muntatge de reconstrucció històrica, doncs, però no pas muntatge asèptic; aquí, com en les peces de teatre-document de Peter Weiss, els autors ens forneixen una visió crítica de la història, ens mostren les «raons» que s'amaguen darrera els fets, unes «raons» que només la investigació, la reflexió, i una recta interpretació del context, permeten d'exposar mitjançant una síntesi aclaridora.

Els dos pols de la dialèctica de l'espectacle basculen entre les actituds de

Francesc Layret, advocat dels obrers, i de Josep Pla, que és tret a escena i parla amb els escrits que publicà a la premsa de l'època. Francesc Layret encarna la Catalunya obrera, i l'afany de justícia, i Josep Pla la Catalunya burgesa i la mificació de l'ordre. Darrera de Pla els autors ens mostren, en tant que prototipus polític, la figura maniòbrera de Cambó, que acabarà relegant els interessos de la col·lectivitat als interessos de la classe explotadora i, en definitiva, als interessos personals.

Enmig d'aquestes dues Catalunyaes —continuació i superació de les dues Catalunyaes que Angel Carmona ha assenyalat ja a mitjans XIX— actua la figura sinistra del general Martínez Anido per a qui la violència, quan emana del poder, és acció salvadora.

Layret ens presenta la qüestió d'una manera diàfana. Sense artificis. Sense cap més suport que la paraula, i la paraula documentada. Això no vol dir que, en tant que espectacle, manqui d'elaboració, de cuina. Hi endevinem, darrera l'exposició rectilínia, l'habilitat i la saviesa de Maria Aurèlia Capmany; per exemple, en la conversa entre els aristòcrates de pissarri que judiquen els esdeveniments hi ha el ressò, ara potenciat, de certs

Festa Nacional Francesa. Una vegada finalitzada aquesta actuació, l'Esbart Lluís Millet brindarà un altre espectacle a Andorra. I continuarà després cap a Baiona per participar durant sis dies en els festivals d'aquesta meravellosa ciutat.

De retorn cap a Barcelona, invitat per l'Ajuntament de Vitòria, oferirà el seu espectacle durant les festes que se celebren en aquesta ciutat.

Acabat aquest espectacle, l'Esbart tornarà a Barcelona per complir-hi els diversos compromisos contrets per als mesos d'agost i setembre.

L'Esbart Lluís Millet, en aquesta ocasió, serà l'ambaixador del Folklore de la nostra Terra, per diverses ciutats d'Europa i del Nord d'Àfrica, de la qual cosa creiem que cal donar comptes al públic de Catalunya, ja que és la primera vegada en la Història del nostre folklore que una agrupació de la categoria de l'Esbart Lluís Millet visita els països esmentats i hi ofereix representacions de dansa.

L'Esbart Lluís Millet, que fou el primer que va travessar l'Atlàntic per actuar a la ciutat de Nova York, ara fa dos anys, va donar a conèixer el nostre ric folklore per aquelles terres americanes, que va tenir excepcionals èxits en totes les seves actuacions, iniciant un altre viatge de molt compromís.

diàlegs de Vent de garbí i una mica de por. A certes frases oportunes, que en elles mateixes defineixen un personatge i el trituren, hi endevinem l'escriptura de Pedra de toc. I, en el conjunt de l'obra, en el ritme, en l'encadenament de les escenes, en el tempo interior, hi ha la presència d'una dramàturgia dominada amb absoluta naturalitat. A Maria Aurèlia Capmany i a Xavier Romeu, en una proporció que ignora, cal atribuir aquest text aparentment tan fàcil, però tan dens i tan ben construït. El mèrit de Josep Anton Codina, i el dels actes que ella ha dirigit, radica en la confiança que han atorgat a la paraula, veritable protagonista del muntatge.

Es fàcil de comprendre que la reflexió inclosa en el Layret trascendeix el marc històric; o que, en tot cas, ens trobem davant una història que continua actuant sobre la nostra societat. Cinquanta anys podran ésser molt en la vida d'un home, però poden no ésser res en la vida d'un país quan hom li ha enfonsat el fre durant dècades i els problemes, en lloc d'orejar-se, s'hi han anat covant. Per això el Layret, avui, l'abril de 1976, es un espectacle dramàticament viu i contemporani: dolorós.

XAVIER FABREGAS

ZELESTA
Plateria, 65. Tel: 319 86 41

MAIG
Del 29 abril al 2 maig
DOLORS LAFFITTE
Del 6 al 9
MUSICA URBANA
Del 13 a 16
B A F
Del 20 al 23
ORIOI TRAMVIA
Del 27 al 31
SISA

del 29 d'abril al 3 de maig
HAUTECOMIA

LA TRINCA

set anys i un dia... de cançons
MILIT CALLEJA

X.è ANIVERSARI COR MONTSERRAT TERRASSA
concert commemoratiu

PROGRAMA: I part: Recull antològic dels deu anys
II part: Estrena del poema coral
«...per la victòria de la pau»
Lletra: Lluís M.ª Xirinachs
Música: Ramon Codina

Dimarts, 27 d'abril (11.30 nit) i diumenge, 2 de maig (6.30 tarda)
Santuari Ntra. Sra. del Carme (P.P. Carmelites)
Avda. Abad Marcet - TERRASSA

LUZ VERDE!!!

LA REVISTA ES DESVESTIEX DE GALA

TEATRE VICTORIA

COMPANYIA DE TEATRE «LA RODA»
presenta

PREGUNTES I RESPOSTES SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAYRET
ADVOCAT DELS OBRERS DE CATALUNYA

de MARIA AURELIA CAPMANY I XAVIER ROMEU

DIRECCIO: JOSEP ANTON CODINA

SALA VILLARROEL
Villarroel, n.º 83

DISSABTE, 24, 6.30 i 10.30
DIUMENGE, 25, 7.30 tarda

Representacions totes les setmanes de dijous a diumenge.

Art i Gastronomia

el GOURMET

RAMON CASAS. Oli (130 x 130)

Quadre que presideix l'actual exposició de pintors catalans

«D'ANGLADA CAMARASA A X. VALLS»

al Restaurant El Gourmet de la Plaça Calvo Sotelo

MUSICA

Rostropòvitx al Palau

Amb gran encert la Fundació Marcha ha finançat uns concerts Rostropòvitx, el darrer dels quals es féu ahir a Barcelona. Per una banda, el centenari de Casals, a punt d'iniciar-se tal com la premsa va esmentant, ens recorda enmig de tants aspectes a remarcar, la figura del violoncel·lista genial. La de l'artista que per primera vegada donà un sentit musical modern al violoncel·lisme traient-lo de la regió dels instruments foscos i sense brillantor. Els greus del-

xaren de ser un mer rogallo in-expressiu, els aguts cantaren amb energia inusitada i la gran polifonia de Bach es pogué finalment fer sentir. També el «Club Vanguardia» ha presentat un film que ens ho ha recordat, junt amb una encertada visió general de la seva dimensió humana.

Rostropòvitx ha assolit l'èxit indiscutible que obté sempre on es presenta. Tres suites de Bach són un programa impressionant per a escoltar-lo i fruito.

Com és Rostropòvitx? Em primer lloc hem constatat, ací i arreu on l'hem escoltat, la força de la presència humana d'una vitalitat explosiva. És l'artista emotiu, hipersensible que fa la impressió que sempre ens fa sentir la mes transcendent i encertada de les interpretacions. Es tracta d'una terrible tensió que es transmet de manera poderosa a través del seu arc de pressió extraordinària. No creiem, en efecte, que es pugui arrencar des d'un punt de vista físic més so a un violoncel·lisme i fer-ne ressortir d'una manera més distinta les harmonies de realització gairebé impossible dels acords de Bach. L'impuls vital del ritme és aclaparador i les cantilenes de les sarabandes no cal dir com ho són, d'excelsos. Pel que fa a la interpretació concreta de l'estil de Bach hem d'admetre la possibilitat de parers que els trobin excessiu. Ja sabem els problemes aguts de l'historicisme actual en la interpretació musical i l'ajornament constant que, per la seva pròpia naturalesa exigeix la realització quotidiana de la música. Però la tendència que precisament sembla ara vigent arreu, és la de tornar-nos a envoltar per atmosferes de velles violes de gamba, o almenys llur esperit, a despit de les explosives versions dels virtuoses actuals. Però això són només qüestions de matis dialèctic. Rostropòvitx és un músic immens i la seva contribució a l'homenatge a Casals em ha emocionat.

JOSEP CASANOVAS

AL VENT

«Raimon: Madrid 76», disc històric

El 5 de febrer passat, el Pavelló Esportiu del Real Madrid fou l'escenari insòlit d'un esdeveniment que ja de bell antuvi desbordà ben llargament tots els pronòstics i se'n confirmà com una demostració claríssima dels afanys més genuïns del poble madrileny. Aquest poble hi fou representat a bastament per més de sis mil persones que emplenaren el local ben bé de gom per tal de poder assistir a l'esperada reaparició de Raimon a Madrid després de gairebé vuit anys de prohibicions governatives absurdes i constants.

Tot i que l'acte no va poder tenir la desitjada i inicialment programada continuïtat de tres actuacions més a causa d'una nova i encara menys comprensible decisió burocràtica, el fet és que la data del 5 de febrer del 1976 resta ja definitivament com una fita importantíssima a la història de la nova cançó. I per lògica extensió i a causa de la gran transcendència cívica del recital, resta com a extraordinària manifestació unitària de totes les forces polítiques democràtiques de la capital de l'estat espanyol, a la història més recent de la nostra comunitat nacional, agermanada en un acte d'afirmació democràtica i solidaritat ibèrica amb els sectors més representatius del poble madrileny.

Gairebé tres mesos després d'aquella nit inoblidable, he pogut reviuir les vivències d'aleshores tot escoltant-ne l'enregistrament pràcticament íntegre, publicat ara en un doble àlbum discogràfic de llarga durada titulat simplement i succintament Raimon: Madrid

76. Es tracta d'un document sonor realment històric, que no solament dona testimoni viu i directe d'un fet la transcendència del qual depassa llargament el camp estricte de la cançó popular, sinó que ens permet una nova aproximació crítica a l'obra raimoniana i ens ofereix l'estrena discogràfica nacional d'algunes cançons fins ara prohibides al país, com ara «Quatre rius de sang», «Quan jo vaig néixer» o «La muntanya es fa vella», publicades anys enrera en edicions forànies, i l'absoluta primícia editorial d'altres composicions de creació més recent, com Jo vinc d'un silenci o Es veu.

Ultra les cançons suara esmentades, Raimon: Madrid 76 en recull fins un total de vint, oferint-nos una mostra pràcticament antològica de l'abundosa, variada i sempre interessant producció artística de Raimon, puix que hi ha des de cançons dels primers temps —«Al vent», «La nit», «D'un temps, d'un país», «Diguem no»...— fins a d'altres molt més recents —«Qui ja ho sap tot», «T'adones, amic?», «T'he conegut sempre igual»...—, bo i passant per d'altres basades en textos aliens —«Jo qui sóc», d'un clàssic medieval com Són Timoneda, o l'«Inici de càntic» i l'«Indesinenter», d'un clàssic contemporani com Salvador Espriu— o les que afecten les problemàtiques més diverses de la nostra història més recent —«Sobre la por», «Sobre la pau», «Cançó del recordament»...—, sense oblidar les que tracten de la solidaritat entre els pobles ibèrics —«País Basc» i «18 de maig a la «villa»», ambdues prou significatives—, formant un conjunt d'un nivell artístic realment considerable i que permet una anàlisi profunda i rigorosa de l'evolució estilística i temàtica seguida per Raimon al llarg de quinze anys de dedicació ininterrompuda i constant al món de la nostra cançó popular actual, on sempre ha ocupat un lloc destacadíssim.

Un disc com Raimon: Madrid, 76 és una obra històrica que ajuda a comprendre tota la importància del fenomen de la nova cançó, indiscutiblement el fet cultural quantitativament més decisiu de cara al nostre redreçament cívic col·lectiu d'aquests últims anys. Fins els més recis a acceptar aquesta evidència, que normalment prenen el món de la cançó popular com quelcom sense massa entitat artística, hauran de treure's el barret davant una obra d'aquestes característiques, que demostra no solament l'altíssim nivell qualitatiu assolit poèticament, musicalment i interpretativament per Raimon, sinó l'eficàcia de la cançó com a art eminentment popular i utilitari. Al cap i a la fi, ha estat justament gràcies a la cançó i amb més exactitud i precisió gràcies a Raimon, com s'ha arribat a produir un fenomen que sembla realment un miracle i que aquest doble àlbum discogràfic recull amb una fidelitat absoluta i emocionant: sis mil veus madrilenyes, sis mil veus castellanès, cantant en català a favor de la llibertat de tots els pobles de l'estat espanyol.

JORDI GARCIA-SOLEL

TEATRO VICTORIA

La revista es desvesteix de gala amb la supervedette

LORENA
El mag de l'humor

SANTI SANS
i el fabulós ballet

GIN PAK

HORARIS:
Tarda, 6.15. Nit, 10.45

FILMOTECA NACIONAL
ARA TAMBE A TERRASSA
cada dijous, tardes 8.30
i nits 10.30 hores al

CINEMA CATALUNYA

LA COVA DEL DRAC
Tuset, 30 - TEL. 217.56.42

(Deu anys d'espectacles en català)
Aquesta setmana totes les nits actuació de

MANEL

el millor cantant actual de la província de Tarragona

BARCELONA

TEATRES

APOLLO. Tel. 241 40 06. Palau de la Revista. El Teatre més acreditat de Barcelona. COLSADA presenta la seva gran companyia titular de Revistes Tarda 6. Nit 10.45 Sensacional exit de la gran superrevista còmica. «UNA AMIGUITA DE USTED» amb Tania Doris Luis Cuenca i Pedro Peña ¡Espectacular desfilé de dones internacionals! ¡Dos ballets d'atracció! Desplaçament inmillorable Autobusos 29, 57 i 64 i metro Lesseps, estació Poble Sec us deixaran a la mateixa porta del Teatre. Venda anticipada de localitats amb 6 dies.

BARCELONA. Tel. 318 94 97 AVUI TARDÀ 6.15, NIT 10.30 E. POLATOGLOU presenta «HAIR», el rock musical de l'amor tribal Companyia de Nova York. Versió completa. No apte per a menors de 18 anys. DEMA dissabte, i diumenge, funcions tarda 6.15 nit 10.30. Localitats en venda.

CAPSA. (Tel. 215 73 93) «La Cuadra» de Sevilla presenta. «LOS PALOS» de Salvador Tàvora, a partir d'uns documents ordenats i proposats per José Monleón. Representacions d'aquesta setmana: Dilluns 7.00 tarda. Dimecres i Divendres 10.30. Dijous i Dissabte 7.00 i 10.30. Diumenge 7.00.

CASAL CLARET (Napols, 350) Grup Jovenil de Teatre del Col·legi Claret PRESENTA: «NINES I NINOTS» de Luis Coquars. Avui dia 24 d'abril a les 18.30 Dia 30 d'abril a les 22 hores Dia 1 de maig a les 18.30.

ORFEO DE SANTS. Sants, 71. Avui a les 10.30 h. nit companyia «LA RODA» presenta: «PREGUNTES I RESPOTES SOBRE LA VIDA I LA MORT DE FRANCESC LAYRETT».

POLIORAMA. Tarda 6.30 Nit 10.45. ¡Gran aconeximent! Estrena Cia Irene Gutiérrez Cabá amb Carlos Estrada en: «UNA VEZ AL AÑO» de Berbard Slade Adaptació: Artime i Izpilueta Direcció Luis Escobar ¡La divertida història d'una parella que viuen feliçment casats, però no l'un amb l'altre! ¡Emocionant! ¡Divertidíssim! ¡Una autèntic exit mundial!

ROMEA. (Tel. 317 71 89) Només fins el 9 de maig, recitals de LA TRINCA: «SET ANYS I UN DIA». Direcció musical, Francesc Burrull. Supervisió escènica, Joan-german Schroeder Escenografia, Josep Massagué. Funcions: Dimecres, dijous i divendres, 10.45 nit. Dissabte i diumenge, 6.45 i 10.45.

TALIA. (Tel. 241 14 47 Aire acondicionat). Tarda 6.15 Nit, 10.30. Companyia Josefina Güell. Gran exit de la comèdia d'intriga i «suspens». «TRAMPA PARA UNA MUJER». Original de Robert Thomas. Adaptació i traducció d'Angel F. Montesinos. Elenc per ordre d'aparició: Tina Vidal, Rosario Cascolla, Encarna Chimenó, Josefina Güell, Luis Torner i Camilo Garcia. Direcció de Marcel Ibero. Venda de localitats amb cinc dies d'antelació.

SALA POBLE NOU. (C.M.C. Pujadàs, 176. Tel. 309 40 34). Avui 6.30 tarda. La Secció de Teatre del C.M.C. presenta «ELS JUSTOS». El terrorsim. vist per ALBERT CAMUS.

VICTORIA. (Tel. 241 39 85.) Tarda 6.30. Nit 10.45 El més gran aconeximent de la temporada. Balaguer i Buira presenten «LUZ VERDE». El més grandios espectacle musical dels últims temps, amb la gran «vedette» del moment LORENA: la gràcia inimitable de SANTI SANS: el més important ballet d'Europa: GIN PARK. Amb Rita Thizia, Lucia Dos Santos i un inesgotable elenc de primeríssimes figures.

MUSICA

TINELL. (Plaça del Rei). - Dissabte, 24, 22.30 h. Cobla Barcelona i Cobla Pral. del Llobregat. Director: Emili Salut. DIADA DE LA SARDANA!

CAFE TEATRE

CALIOPE. (Balmaes 245. Tel. 218 10 03.) Nit a les 12 i 1.30, estrena de l'espectacle «POP» més atrevit, còmic, desvergonyit i violent... però intel·ligent: «MANDARINA MECANICA» per primeres figures del teatre, cine i televisió: Victor Petit, Carlos Velat, Antonio Lara, i Marta Angelat. Coreografia: FRANCISCO GELABERT Di·recció: JOSE TORRENTS (Reserveu taula amb antelació.) Diumenge descans de la companyia.

TEATRES RESTAURANT

SCALA BARCELONA. (Passeig de Sant Joan, 49) SCALA BARCELONA PRESENTA EL NOU ESPECTACLE INTERNACIONAL «ESTA NOCHE... SCALA». REALITZAT I DIRIGIT PER RAMON RIBA I ANTONIO

RIBA. Tots els dies a les 8.15 sopar, ball i espectacle (1 100 ptes.) A les 0.15 consumació, ball i espectacle (650 ptes.), o sopar fred, ball i espectacle (750 ptes.). Diumenges, sessió especial a les 17 hores, consumació, ball i espectacle (500 ptes.). Dissabtes i vigília de festius, suplement 100 ptes. RESERVES: TELEFONS 246 34 00 - 225 15 15.

CINEMES D'ESTRENA

AMERICA. (Tel. 223 50 09.) «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS» (Majors de 18 anys).

ATENAS. (Balmaes, 365. Tel. 247 49 80.) Cinema familiar apte: tarda, 3.30; «Trenzadas doradas, Heidi» a més de «Jaimito Policia» última setmana. Demà matinal 10.30.

COMEDIA. (Telef. 316 23 96) «MANUELA» (Majors de 18 anys) tarda, 4.20 Numerades, 6.10 i 10.25. Demà matinal a les 11.

DIORAMA, 73. (Plaça Bon Succés, 73. Tel. 318 12 91.) Continua 10.30. «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS» (12.30, 3.45, 7.05 i 10.35). No apte.

MONTSERRAT CINEMA. (Tel. 255 59 70.) «FURTIVOS» i «ODIO LA VIOLENCIA». No apte.

SELECTO. (Major de Gràcia, 175. Tel. 217 14 63.) «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS». No apte.

VERSALLES. (Tel. 236 49 54.) Nou equip de projecció. Màxim confort «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS».

CINEMES DE REESTRENA

CONDAL. (Paralelo, 91. Tel. 242 31 32.) «FRAGMENTE SIN

MOTIVOS PERSONALES» amb Charles Bronson i «LA OTRA CARA DEL PADRINO» amb Minnie Minoprio i Lino Banfi.

DORADO. «EL SEÑOR DOCTOR» i «ACCION EJECUTIVA» (18 anys).

JAIME I. (Av. República Argentina, 217. Tel. 247 43 96.) «PI-SANDO FUERTE» i «LA MUCHACHA QUE LLEGO DE LA LLUVIA». Majors de 18 anys.

LIDO. (Passeig Sant Joan, 27. Tel. 225 49 19.) «LA ULTIMA EXPLOSION» i «LA MUCHACHA QUE LLEGO DE LA LLUVIA». Majors de 18 anys.

MARAGALL. (Tel. 255 21 73.) Passeig Maragall, 83.) Fins diumenge «EL CARNAVAL DE LAS AGUILAS» i «VAMPIRA».

NAPOLES. (Avda. S. Antoni Maria Claret, 168. Tel. 236 51 25.) «FRAGMENTE SIN MOTIVOS PERSONALES» amb Charles Bronson i «LA OTRA CARA DEL PADRINO» con Minnie Minoprio i Lino Banfi.

VERDI. (Tel. 228 51 33.) «BENHUR» amb Charlton Heston i Jack Hawkins, i «CHARLOT EN LA EDAD DE PIEDRA» amb Charles Chaplin.

SALES ESPECIALS

ALEXIS. 143. (Tel. 215 05 06.) Continua des de 10 mati, «FAT CITY». V.O. (10.10, 12.15, 2.15, 4.20, 6.20, 8.20 i 10.25). 18 anys i 14 acompanyats.

ALEXIS 143. 0.15 matinal «LES YEUX SANS VISAGE». V.O. 18 Anys.

ARCADIA. (Tel. 228 65 16.) Continua 4.40. «DR. PHIBES RISES AGAIN» (EL RETORN DEL DR. PHIBES) V.O. (4.50, 6.45, 8.40 i 10.35). 18 anys i 14 acompanyats. Últim dies! (Demà matinal a les 11).

ARS. (Tel. 211 75 43.) Continua 4.15. «AGUIRRE». V.O. (4.40, 6.40, 8.45 i 10.45. i el curt «Anta, mujer». 18 anys. (Demà matinal a les 11).

ARKADIN 1. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessions, 4, 6.10, 8.20 i 10.30. «AGUIRRE». V.O. i el curt «Anta, mujer». (Pel·lícula a les 4.25, 6.35, 8.45 i 10.55) 18 anys. (Demà matinal a les 11).

ARKADIN 2. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessions 4.45, 6.45, 8.45 i 10.45. «ASYLUM». V.O. i el curt «Tratado de construcción». (Pel·lícula 5, 7, 9 i 11.) 18 anys. (Demà matinal a les 11).

FILMOTECA NACIONAL Mercaders, 32. Tel. 310 72 49. Avui 4: «EN COMPAGNIE DE MAX LINDER» de Max Linder. V.O. sub. iran. 6 i 10: «BANANAS» de Woody Allen. 8: «MES PETITES AMOUREUSES», de Jean Eustache. V.O.

FILMOTECA NACIONAL/FUNDACIO JOAN MIRO. Parc de Montjuich. Tel. 329 19 08. Avui, 6: «PARIS N'EXISTE PAS», de Robert Benayoun. V.O. sub. cast. a les 8: «WILLOW SPRINGS», de W. Schroster. V.O. sub. fran.

PUBLI 1. (Tel. 215 18 03.) Continua des de 11 mati. «GALLILEO» v.o. de Liliana Cavani i curt-metratge. (Pase película: 11.10, 13.20, 15.30, 17.40, 19.50; 22.30) Majors 18 anys.

PUBLI 2. (Tel. 215 18 03.) Continua des de 11 mati. «PORCILE» v.o. de Pier Paolo Pasolini i curt-metratge. (Pase película: 11.10, 13.15, 15.20, 17.25, 19.30, 22.30) Majors 18 anys.

BOITES

AQUARIUM. (Moyanés, 50. Tel. 325 54 46.) Dissabtes, Dimecres i festiu des de les 5.30.

ORFEO. (Plaça Goya. Teléfon 254 60 16. L'underground musical de Barcelona. Tots el dies, tarda i nit (excepte dilluns no festius).

LORD BLACK. (Tel. 242 87 10.) La boite més íntima amb el millor ambient. Sense problemes d'aparcament.

SALES DE FESTES

LA BUENA SOMBRA. (Ginjol, 3. Rambles-Plaça del Teatre. Tel. 302 31 14 i 302 00 87.) PARAIS DEL SEXY.

LOS TARANTOS. Gran Show flamenc.

JAZZ

LA COVA DEL DRAC. Tuset, 30. Tels. 227 01 84 i 217 56 42. Avui nit de 11 a 2 hores actuació de «MANEL» (una veu interessant), alternant amb THE PREACHER'S JAZZ QUARTET.

OLES A DE M.

LA PASSIO D'OLESA DE MONTSERAT. Temporada 1976. Representacions els dies 25 d'abril, 1 de maig. Taquilles a: JORBA PRECIADOS. T. 317 00 00 i a OLESA T. 878 1009.

1º RELACIO (1)

BAIGOL ABAD, ANTONI
 BAILINA PRAT, M.
 BAITO BARRIO, G.
 BAITO BARRIOS, ANGELO
 BAIXERAS, JOSEF ANTON
 BAJEL RAYO, B.
 BAJONA PINTO, JOAN
 BALA MESTRES, M.J.
 BALANA ABADIA, JOSEF
 BALANA ALBINA, JORDI
 BALANA ALBINA, PERE
 BALANA CRESPO, JOSEF
 BALANA GONZALEZ, JOAN
 BALANA, JOSEF M.
 BALANA LLORT, JOAN
 BALANA PALET, JOAN
 BALANA VERDAGUER, F.
 BALADA FERRE, ANTONI
 BALADA FERRE, JOAN
 BALADA LLASAT, RAFAEL
 BALADA MUÑOZ, ANDREU
 BALADIA DE FERRATER
 BALAGUE BALLETES, B.
 BALAGUE BOLDU, ISABEL
 BALAGUE CIURANA, L.
 BALAGUE CIURANA, M.
 BALAGUER FORMIGUERA, I.
 BALAGUER MELCHOR, R.
 BALAGUER RIERA, LLOREN
 BALAGUER TARRÉS, JORDI
 BALAGUER BRUNA, JOSEF
 BALAGUER CASUARAS, M.
 BALAGUER E CARLES
 BALAGUER MELCHOR, M.
 BALAGUER PASCUAL, J.
 BALAGUER PEREZ, JOAN
 BALAGUER RAFOLS, X.
 BALAGUER SOLE, JOSEF
 BALAGUER VALENTINA
 BALAGUER VINTRO, I.
 BALAGUERO MUNTADA, LL.
 BALANYA FRANCESC
 BALANZA GONZALEZ, F.
 BALANZO FERNANDEZ, X.
 BALANZO ROCA, JOAN
 BALANZO SERGI, A.
 BALARI IANOTTI, JOAN
 BALARI MUÑOZ, JORDI
 BALART FUSTE, DOLORS
 BALART GIRONA, ALBERT
 BALART GRANDIA, JORDI
 BALASCH GRAU, A.
 BALASCH RECORT, M.
 BALAT MARFANY, DOLORS
 BALCELL IMMARTI, JOAN
 BALCELLS BADIA, ROSA
 BALCELLS DOMENECH, JO
 BALCELLS FARINA, J.A.
 BALCELLS FELTRER, R.
 BALCELLS GARCIA, R.
 BALCELLS HUGUET, E.
 BALCELLS JOSEF
 BALCELLS JOSEF
 BALCELLS LLASTARRI, J.
 BALCELLS LLOBERA, F.
 BALCELLS LOPERENA, J.
 BALCELLS MARTORELL, R.
 BALCELLS MIRO-SANS, C.
 BALCELLS SALA, RAMON
 BALCELLS SQUASSINI, R.
 BALCELLS TORRES, R.
 BALCELLS VILA, S.
 BALCELLS VILA, S.
 BALCELLS XURIA, J.
 BALDEYO BENOSA, MARIA
 BALDIC BUFI, MERCE
 BALDO GASPA, DOLORS
 BALDO MAÑOSA, JOSEF
 BALDOMA ESCOLA, ANGEL
 BALDOMA ROVIRA, JOSEF
 BALDRICH ALVAREZ, J.
 BALDRICH BALDRICH, J.
 BALDRICH BALDRICH, R.
 BALDRICH ESCUDE, A.
 BALDRICH LLADO, ENRIC
 BALDRICH JUBANY, ARTUR
 BALET GIL, JORDI
 BALET ROVIRA, JOSEF M.
 BALETA MAYLINCH, PERE
 BALEFEGO ARINO, J.L.
 BALGUAL VILLA, MARIA
 BALIARDA BUXO, ANGELA
 BALIARDA CASAJUANA, A.
 BALIARDA RECTORET, G.
 BALIU ALBAREDA, F.
 BALIUS GRAUS, S.
 BALL ARMENGOL, JOSEF
 BALL MATEU, MIQUEL
 BALL RATES, LUDGARD
 BALLABRIGA CASES, X.
 BALLANT SOLER, R.
 BALLARA FONT, JAUME
 BALLARA SEGUES, JAUME
 BALLARIU, JOSEF MARIA
 BALLART BALLUS, JOSEF
 BALLBE PLANELLAS, F.
 BALLE OLIVER, S.
 BALLEGA FONT, JUAN
 BALLESTE HUESO, JOSEF
 BALLESTER AVILES, F. X.
 BALLESTER CALVET, C.
 BALLESTER FERRERES, J.
 BALLESTER FERRERES, P.
 BALLESTER FONT, E.
 BALLESTER GRAU, ANTON
 BALLESTER GRAU, JOAN
 BALLESTER I. FERRES, F.
 BALLESTER NOLLA, A.
 BALLESTEROS E. JESUS
 BALLESTEROS ESPAÑOL
 BALLESTEROS ESPAÑOL
 BALLESTEROS MUÑOZ, M.
 BALLESTEROS ALIBERCH, F.
 BALLESTBO PUIG, ANNA
 BALLEU BATLLE, N.
 BALLO CASADEMONT, J.
 BALLO ROMAGOSA
 BALLOS PERAFERRER, R.

BALLTONDRE CAMPS, A.
 BALLTONDRE SANS, I.
 BALLUS, CARME
 BALLUS MOLINA, RAFAEL
 BALLUS PASCUAL, C.
 BALLUS PEIRIS, RICARD
 BALLUS RIBAS, JOSEF M.
 BALLVE MIR, FRANCESC
 BALMAÑA CASTELLO, J.
 BALMAÑA COLL, M. MAR
 BALMANYA POUS, ENRIC
 BALMES BOSCH, LLUIS
 BALMES BOSCH, ORIOL
 BALSACH PIJOAN, D.
 BALSACHE JOFRE, PERE
 BALSSELLS BALAGUE, M.
 BALSSELLS CARLES, M.
 BALSSELLS, FRANCESC
 BALSSELLS JOFRE, M.
 BALSSELLS, JOSEF
 BALSSELLS LLUIS MARIA
 BALSSELLS OLIVE, JOAN
 BALSSELLS, PI DE LA S.
 BALSSELLS, RAMON
 BALSSELLS RIOS, JOAN
 BALSSELLS SAMORA, J.
 BALSLOBRE LOPEZ, A.
 BALTA LLOPART, PERE
 BALTA LLOPART, PERE
 BALTIERREZ ALIER, J. F.
 BALTIERREZ, MARIA I.
 BALTIERREZ, MARIA J.
 BAMLANDO G., REMEI
 BANAL BERTRAN, JOSEF
 BANC DE GRANADA
 BANC DE VIZCAYA
 BANC EXTERIOR D'ESP.
 BANC INDUST. DE CATA.
 BANC OCCIDENTAL
 BANCELL SABRIA, JOAN
 BANCELLS, JOAN
 BANCHS VALLS, NARCIS
 BANDA TARRADELLAS, E.
 BANET ILLA, ESPERANCA
 BANQUE DOMENECH, J. M.
 BANZO FERNANDEZ, X.
 BANZO ROCA, JOAN
 BANZO SERGI, A.
 BANARI IANOTTI, JOAN
 BANARI MUÑOZ, JORDI
 BANART FUSTE, DOLORS
 BANART GIRONA, ALBERT
 BANART GRANDIA, JORDI
 BALASCH GRAU, A.
 BALASCH RECORT, M.
 BALAT MARFANY, DOLORS
 BALCELL IMMARTI, JOAN
 BALCELLS BADIA, ROSA
 BALCELLS DOMENECH, JO
 BALCELLS FARINA, J.A.
 BALCELLS FELTRER, R.
 BALCELLS GARCIA, R.
 BALCELLS HUGUET, E.
 BALCELLS JOSEF
 BALCELLS JOSEF
 BALCELLS LLASTARRI, J.
 BALCELLS LLOBERA, F.
 BALCELLS LOPERENA, J.
 BALCELLS MARTORELL, R.
 BALCELLS MIRO-SANS, C.
 BALCELLS SALA, RAMON
 BALCELLS SQUASSINI, R.
 BALCELLS TORRES, R.
 BALCELLS VILA, S.
 BALCELLS VILA, S.
 BALCELLS XURIA, J.
 BALDEYO BENOSA, MARIA
 BALDIC BUFI, MERCE
 BALDO GASPA, DOLORS
 BALDO MAÑOSA, JOSEF
 BALDOMA ESCOLA, ANGEL
 BALDOMA ROVIRA, JOSEF
 BALDRICH ALVAREZ, J.
 BALDRICH BALDRICH, J.
 BALDRICH BALDRICH, R.
 BALDRICH ESCUDE, A.
 BALDRICH LLADO, ENRIC
 BALDRICH JUBANY, ARTUR
 BALET GIL, JORDI
 BALET ROVIRA, JOSEF M.
 BALETA MAYLINCH, PERE
 BALEFEGO ARINO, J.L.
 BALGUAL VILLA, MARIA
 BALIARDA BUXO, ANGELA
 BALIARDA CASAJUANA, A.
 BALIARDA RECTORET, G.
 BALIU ALBAREDA, F.
 BALIUS GRAUS, S.
 BALL ARMENGOL, JOSEF
 BALL MATEU, MIQUEL
 BALL RATES, LUDGARD
 BALLABRIGA CASES, X.
 BALLANT SOLER, R.
 BALLARA FONT, JAUME
 BALLARA SEGUES, JAUME
 BALLARIU, JOSEF MARIA
 BALLART BALLUS, JOSEF
 BALLBE PLANELLAS, F.
 BALLE OLIVER, S.
 BALLEGA FONT, JUAN
 BALLESTE HUESO, JOSEF
 BALLESTER AVILES, F. X.
 BALLESTER CALVET, C.
 BALLESTER FERRERES, J.
 BALLESTER FERRERES, P.
 BALLESTER FONT, E.
 BALLESTER GRAU, ANTON
 BALLESTER GRAU, JOAN
 BALLESTER I. FERRES, F.
 BALLESTER NOLLA, A.
 BALLESTEROS E. JESUS
 BALLESTEROS ESPAÑOL
 BALLESTEROS ESPAÑOL
 BALLESTEROS MUÑOZ, M.
 BALLESTEROS ALIBERCH, F.
 BALLESTBO PUIG, ANNA
 BALLEU BATLLE, N.
 BALLO CASADEMONT, J.
 BALLO ROMAGOSA
 BALLOS PERAFERRER, R.

BARDAGI TORRAS, LLUIS
 BARDAJI GARCIA, JOSEF
 BARDELLA JUNCAS, E.
 BARBERA DANES, LL.
 BARDES AVELLA, RAMON
 BARDES FAURA, F.
 BARDES FAURA, LLUIS
 BARDES HUGUET, J. M.
 BARDINA TORROJA, S.
 BARDIOL PUJOL, B.
 BARDOLET SELLARES, X.
 BARENYS BUSQUETS, M.
 BARENYS DE LACHA, E. A.
 BARENYS RABASSA, F.
 BARGADA, JAUME
 BARGADA SUBIRATS, F.
 BARGALLO BADIA, JOSEF
 BARGALLO BORRAS, J.
 BARGALLO ESCODA, M.
 BARGALLO JANE, J. M.
 BARGALLO, JORDI
 BARGALLO MARTINEZ, J.
 BARGALLO, RAFA
 BARGALLO SONET, J. M.
 BARGALLO VENDRELL, J.
 BARGUES ALTIMIRA, R.
 BARGUES MAYOLAS, M.
 BARGUES MONTESINOS, A.
 BARINAGA SALOT
 BARLABE PEIRO, LLUIS
 BARLUENGA VILAJOANA
 BARMANY VIÑALS, A.
 BARNADAS ORTILLES, G.
 BARNADAS VILANOVA, J.
 BARNAL BERTRAN, JOAN
 BARNADAS GASSO, E.
 BARNARDAS, JOSEF M.
 BARNARDAS PICO, M.
 BARNEDA ALEMANY, R.
 BARNEDA LLUËLLES, J.
 BARNERA VILA, RAMON
 BARNILS BIGAS, JOAN M.
 BARNILS FABREGA, J.
 BARNILS, RAMON
 BARNIOL TUBAU, J. M.
 BARNIOL TUBAU, LLUIS
 BARNIOL TUBAU, S.
 BARNIOT BUSCALLA, B.
 BARNOLA CALLS, MIQUEL
 BARO ARIAS, JORDI
 BARO ARTIGAS, MIQUEL
 BARO BOSCH, RAMON
 BARO COLLADO, C.
 BARO FERRER, M.
 BARO FIERRO, JOSEF
 BARO FORGA, LLUIS
 BARO GARCIN, TOMAS
 BARO GRIFELL, JAUME
 BARO ICART, CARME
 BARO MONTSERRAT
 BARO PEDRA, JORDI
 BARO RIUS, FRANCESC
 BARO SALVAT, RAMON
 BARO SOLANS, PEPETA
 BARO TERRE, JOAN
 BARO VIDAL, FRANCESC
 BARON QUEROL, F.
 BARQUET SANTACANA, J.
 BARRACHINA, MIQUEL
 BARRAQUER BORDAS, LL.
 BARRAU ANDREU, JOSEF
 BARRERA BONET, SALVDR.
 BARRERA CORTES, M.
 BARRERA FORTUNY, J.
 BARRERA, M. TERESA
 BARRERA, MA. CARME
 BARRERA PUIGUI, F.
 BARRERA PUIGUI, JOAN
 BARRERA TERESA, R.
 BARRERAS BANUS, RAMON
 BARRUT RODRIGUEZ, J.
 BARRI BAYA, JOAN
 BARRI RAGUE, PERE N.
 BARRI RAGUE, PERE N.
 BARRIGA MORERA, M.T.
 BARRIL BUSQUETS, JOAN
 BARRILS POU, ALBERT
 BARRIO MATEU, LLUIS
 BARROBES CORTIELLA, S.
 BARROT PEDRA, JOAN
 BARRUBIS, JOAN
 BARRUFET ALENTA, R.
 BARRUFET ESNAOLA, E.
 BARRUFET-COÜNAGO, P.
 BARRULL MAGRINYA, C.
 BARS SERRA, NURIA
 BARS VILALTA, MANUEL
 BARSANT SOLER, MARIA
 BARSO CASAMITJANA, M.
 BARTI BUE, AGUSTI
 BARTINA GASSIOT, S.
 BARTOLI CLARAMUNT, L.
 BARTOLI TERRADELLES
 BARTOLOME SALAS, J.
 BARTOMEU JOVER, JOAN
 BARTOMEU JJVE, JAUME
 BARTOMEU MONTESO, J.
 BARTOMEUS CASAS, J.
 BARTRA JOAQUIM M.
 BARTRES SERRA, MERCE
 BARTRINA GASSIOT, N.
 BARTRINA GASSIOT, S.
 BARTRINA MARGARIT, LL.
 BARTROLI BALLIN, M.
 BARTROLI GILI, JAUME
 BARTROLI MAYANS, PERE
 BARTROLI PALA, ANGEL
 BARTROLI SERRA, JORDI
 BARTUAL CARANDELL, N.
 BARULO PERIS, AMADEU
 BAS BORRAS, GABRIEL
 BAS CLUSELLES, M.
 BAS COMELLAS, CLIMENT
 BAS DALI, EULALIA M.
 BAS DE ESCARDO, MERCE
 BAS MARTI, JOSEFA
 BAS MERCADE, TRIFO
 BAS MONTSERRAT
 BAS PAMIES, JOAQUIM
 BAS RIGAU, ANTONI

BAS ROSSELLO, J.
 BAS SOLER, M. TERESA
 BAS SOLER, RAMON
 BASAGAÑAS CARLA, J.
 BASAS CUNI, CARLES
 BASAS SALVAT, JOSEF
 BASCOMPTE, ANTONI
 BASCOMPTE ARGEMI, M.
 BASCOMPTE CARBONELL
 BASCOMPTE CIRICI, A.
 BASCUÑANA VILAMUR, J.
 BASEGODA GELABERT, J.
 BASES ABELLO, JUAN
 BASH SAÑA, TOMAS
 BASIL SANMARTI, PERE
 BASORA MUSTE, JOAN
 BASORA PADROL, MARIUS
 BASORA PLANAS, JOSEF
 BASSA HORS, JULI
 BASSA, JOAN
 BASSA PASCUAL, JAUME
 BASSAS CUNI, ANTONI
 BASSAS GILI, FRANCESC
 BASSAS MIQUEL, J. RI
 BASSAS ROMA, LLUIS
 BASSEDA VILAJOANA, B.
 BASSÉDAS ARDEVOL, T.
 BASSÉDAS MONELL, B.
 BASSÉDAS VILLAGRASA
 BASSET SANTAELALIA
 BASSO BIRULES, F.
 BASSO UBACH, ANTONI
 BASSOLS BARRIL, M.
 BASSOLS AGUSTI
 BASSOLS BALES, J.M.
 BASSOLS BASSOLS, C.
 BASSOLS CARBONELL, F.
 BASSOLS COLLADO, V.
 BASSOLS COLOMER, J.
 BASSOLS DE AZUA, J.
 BASSOLS IGLESIAS, M.
 BASSOLS, JOSEF
 BASSOLS SADURNI, J.
 BASSOLS TERRES, A.
 BASSOLS TERRES, JORDI
 BASTA MATEU, TERESA
 BASTARDAS CARDONA, F.
 BASTARDAS, P.
 BASTARDAS PARERA, D.
 BASTARDES CARDONA, R.
 BASTARDES GRAU, R.
 BASTARDES PARERA, A.
 BASTE DURAN, MANUEL
 BASTERRA MARTI, M.
 BASTIDA CAVAL, JESUS
 BASTIDA ESCUDE, V.
 BASTIDA GOMA, ANTONI
 BASTIDA MASANES, A.
 BASTIDA MOYA, F.
 BASTIDA TUBAU, EVA
 BASTUS PLANAS, JOSEF
 BASULLAS BAYONA, JOAN
 BASYIDA PAU, JORDI
 BATALLA ALBERT
 BATALLA HERNANDEZ, E.
 BATALLA I BATALLA, F.
 BATALLA SOLE, JOSEF
 BATALLER PUIG, MANUEL
 BATANA DOMENECH, JOAN
 BATALL MANRESA, F.
 BATE BAIGES, PERE
 PATET GALOFRÉ, CARME
 BATE GUASCH, JOAN
 BATE ORTEGA, PERE
 BATISTE CASANOVAS, J.
 BATISTE FONT, JORDI
 BATISTE LLORENS, J.
 BATLLE ALBES, JOSEF
 BATLLE ARTIGUES, JOAN
 BATLLE, AGUSTI
 BATLLE BATLLE, JORDI
 BATLLE BIGAS
 BATLLE BOSCH, F.
 BATLLE BRAVO, LLUIS
 BATLLE CAMPI, S.
 BATLLE CARALT, JORDI
 BATLLE CASADEMONT, J.
 BATLLE COSTA, JOSEF
 BATLLE DE PORCIOLES
 BATLLE ESTANY, JOAN
 BATLLE FONTRONDA, M.
 BATLLE, JUAN LLUIS DE
 BATLLE LLORET, F.
 BATLLE MARLES, ALBERT
 BATLLE MONGAY, EDUARD
 BATLLE MORAGAS, J.
 BATLLE MORAGAS, J.
 BATLLE NAVARRO, F.
 BATLLE NICOLAU, A.
 BATLLE NOFRE, FERRAN
 BATLLE PAPIOL, M.
 BATLLE PORCIOLES, C.
 BATLLE REITG, J.
 BATLLE ROSEDNALL, J.
 BATLLE ROVIROLA, M.
 BATLLE ROVIROLA, M.
 BATLLE SEGALAS, JOAN
 BATLLE VIUSA, NURIA
 BATLLES NEGRE, MANUEL
 BATLLES S. RAMON
 BATLLES SANTASMASAS
 BATLLELLVILL AYMA, E.
 BATLLO PUIG-GROS, J.
 BATLLO PUIG-ROS, M.
 BATLLO RI BOSCH, JOSEF
 BATLLO RI CRUCES, JOAN
 BATRIU AGUT, JOSEF
 BAU FONT, DOLORS
 BAU PUIGDESENS, I.
 BAUCELLS ROIG, J.
 BAULIDA FONT, JOSEF M.
 BAULIDA FONT, LLUIS
 BAUSILI GIBERT, A.
 BAUSILI VERGES, A.
 BAUTISTA SERRA, F.
 BAUAZ GELABERT, S.
 BAYA SIMON, JAUME
 BAYER ROS, FREDERIC
 BAYES ALSINA, BALDRIC
 BAYES DE SALA, PILAR

BAYES FABREGO, FERRAN
 BAYO BOADA, MIQUEL
 BAYO GIMENEZ, JORDI
 BAYO PUJOL, MIQUEL
 BAZAN GIMENO, XAVIER
 BEASCOECHEA PINA, J.
 BEDIA GALLEGO, CARME
 BEDOS BERNAT, TOMAS
 BEDOS ELIZALDE, AGNES
 BEDRET GUARDIOLA, J.
 BEGUES, MANUEL
 BEGUES POMAS, M.
 BEJARANO GUAL, CARLES
 BEL CARALT, SALVADOR
 BEL COSTA, JOAN
 BEL FORTUÑO, JAUME
 BEL GISBERT, ELVIRA
 BEL PONS, JOSEF
 BEL QUINTERO, ANGEL
 BELART ALBERNI, F.
 BELLA VENTOSA, CARME
 BELLALTA BARMONA, J.
 BELLALTA PUIGJANE, J.
 BELLAPART CANAL, J.
 BELLAPART ROIG, JORDI
 BELLAUVI RDE., JOSEF
 BELLAVISTA MOSTESA
 BELLAVISTA MUJICA, E.
 BELLERA PORTAS, F.
 BELLERA PORTAS, PERE
 BELLES AIUZ, BALBINA
 BELLES ROS, ROSA M.
 BELLET, ALBERT
 BELLET PEREZ, ANTONI
 BELLET RENYE, JAUME
 BELLI BIFET, RAMON
 BELLI TORRAS, PILAR
 BELLIDO GOMEZ
 BELLMUNT SALES, RAMON
 BELLMUNT SAURA, JOSEF
 BELLO PORTA, ISABEL
 BELLOWCA OLIVA, V.
 BELLONCHI CODINA, S.
 BELLORBI SACRISTA, P.
 BELLOSTAS YNDERT, R.
 BELLPUIG VILA, JOSEF
 BELLVER BRIAL, JORDI
 BELLVER PEREZ, ANTONI
 BELMONTE GARCIA, B.
 BELMONTE MUNTEIS, J.
 BELMONTE TAPIES, J.
 BELTRA JULIA, JOSEF
 BELTRAN ALCOLERA, J.
 BELTRAN BOU, JOSEF
 BELTRAN CASTELL, J.
 BELTRAN CRUSAT, P.
 BELTRAN DALAU, C.
 BELTRAN ESPELTA, F.
 BELTRAN FONTANALS, A.
 BELTRAN GARRIDO, J.
 BELTRAN GROS, FERRAN
 BELTRAN NOGUERAS, F.
 BELTRAN PASTOR, A.
 BELTRAN PIÑOL, F.
 BELTRAN SAURA, VICENS
 BENACH ROSELL, C. M.
 BENAGES PAYO, RICARD
 BENAIGES, JOSEF MARIA
 BENAIGES LOPEZ, T.
 BENAS ARMENGOL, M.
 BENAS COLOMER, ENRIC
 BENAS MARTINEZ, JOSEF
 BENAVENT CANALS, S.
 BENAVENT, MONTSERRAT
 BENAVENT SEGUI, MIQUEL
 BENAZE LLUIS, JOSEF
 BENEDE MASFERRER, R.
 BENEDICTO F., SALVADOR
 BENEDICTO VIALA, T.
 BENEDITO ALBEROLA, J.
 BENEDITO ALBEROLA, J.
 BENEIT MIR, JAUME
 BENEJAM BOHIGAS, J. M.
 BENAJAM BOHIGAS, LL.
 BENEJAM ENSENAT, F. J.
 BENESEIT, ALEXANDRE
 BENET ARIMON, RAMON
 BENET AURELL, JORDI
 BENET AURELL, MARTIN
 BENET BAGO, DOMENECH
 BENET CAMPS, JORDI
 BENET CANALS, JAUME
 BENET CLAUSELL, E.
 BENET FERNANDEZ, JOAN
 BENET GIBERT, JOAQUIM
 BENET GIBERT, MIQUEL
 BENET, JAUME
 BENET, M. DOLORS
 BENET MARIMON, F.
 BENET MARIMON, ISABEL
 BENET ORTEU, RAMON
 BENET ROMO, JAIME
 BENET SAALINAS, IMMA
 BENET SAN VICENS, R.
 BENET SERMANTA, RAMON
 BENET VALLS, JAUME
 BENET VANCELLS, JOSEF
 BENET VERDES, PERE
 BENEYTO MAESTRE, A.
 BENGUEREL COLL, ANNA
 BENGUEREL LLOBET, X.
 BENGUEREL MUÑOZ, A.
 BENIMELI PEREZ, J. S.
 BENITEZ BALLESTAP
 BENITO JULIACHS, M.
 BENITO MARRUGAT, JOAN
 BENITO OLIVER, S.
 BENITO SERRA, J. M.
 BENLLIURE, PADRO, N.
 BERBEL ARTIGAS, A.
 BERDAGUE, USON, J. M.
 BERDUGUE PASANS, J.
 BERENGUER ABELLA, J.
 BERENGUER AMENOS, A.
 BERENGUER BOSCH, R.
 BERENGUER CODONG, FL.
 BERENGUER GALLART, J.
 BERENGUER GENTAL, A.
 BERENGUER MARIGO, F.
 BERENGUER MECA, JACOB
 BERENGUER PLACENCIA

BERENGUER ROCA, M.
 BERENGUER SAGUES, N.
 BERENGUER SOLANA, D.
 BERENGUER SOLANA, J.
 BERENGUER VILASECA, J.
 BERENGUERAS ALONSO, M.
 BERGA COSP, MIQUEL
 BERGA DE MONTAGUT, J.
 BERGA PATAU, MANEL
 BERGADA BLANCH, R.
 BERGADA COMPANY, E.
 BERGADA REBULL, X.
 BERGE BOSCH, M. DOLORS
 BERGOS TEJERO, JORDI
 BERNAUS COMPANY, R.
 BERNABE BARO, CONSOL
 BERNABE ROIG, B.
 BERNABEU ADELL, M. LL.
 BERNABEU BALMES, M.
 BERNABEU BOSCH, A.
 BERNABEU GONZALEZ, J.
 BERNAD VIDAL, JOSEPA
 BERNADA LAZARO, AMOR
 BERNADES EROLES, M.
 BERNADES, JOAN
 BERNADES MIRO, F.
 BERNADICH SUBIRA, P.
 BERNAL FORNER, JORDI
 BERNAL LOPEZ, ALFONS
 BERNAL ORRIOLS, R.
 BERNAL ZOMENO
 ARDEZ GONZALEZ, A.
 BERNARDO ANDREU, JUAN
 BERNAT GALOFRÉ
 BERNAT JUARROS, X.
 BERNAT LLOBET, J.
 BERNAT LLOBET, J.
 BERNAT LLOBET, MANEL
 BERNAT, PEPITA
 BERNAT RUSINYOL, LL.
 BERNATALLACLA, S. JOAN
 BERNAUS ESPAÑOL, S.
 BERNAUS FARRE, MARIA
 BERNAUS RABASSA, LL.
 BERNAUS SISCART, J.
 BERNET MAS REINALD
 BERNET ROSSELLO, NEUS
 BERNET SALVADIEGO, A.
 BERNET TODEANO, P.
 BERNI MAYMO, RAMON
 BERNI MINGUEZ, JOSEF
 BERNILS TORT, JOAN
 BERRUEZO MESEGUER, M.
 BERT CASANOVAS, F.
 BERTAN DELORT, M. ROSA
 BERTAN MARTI, ROMA
 BERTOLIN MAS, JULI
 BERTOMEU MONTES, O. J.
 BERTOMEU SANTIAGO, X.
 BELTRA CASAS, JULIA
 BERTRAN ATIENZA, R.
 BERTRAN BASAGANY, J.
 BERTRAN CASAS, S.
 BERTRAN CODINA, A.
 BERTRAN CODINA, JOSEF
 BERTRAN CORTES, JAUME
 BERTRAN DELORT, JOAN
 BERTRAN DEU, JOAN
 BERTRAN DURAN, TINA
 BERTRAN FERRUS, R.
 BERTRAN FORT, B.
 BERTRAN, FRANCESC
 BERTRAN GIMENEZ, A.
 BERTRAN GOETZ, JOAN
 BERTRAN MACIA, ABILIO
 BERTAN MAS, MERCE
 BERTRAN MAZO, JOAQUIM
 BERTRAN MONISTROL, J.
 BERTRAN NAYA, JOAN F.
 BERTRAN ORIOL, M.
 BERTRAN PUIGPINAL, J.
 BERTRAN PUJOL, L.
 BERTRAN PURTELL, J.
 BERTRAN, RAMON
 BERTRAN ROMAGOSA, J. J.
 BERTRAN SANCHEZ, E.
 BERTRAN SISQUELLA, A.
 BERTRAN SOLER, S.
 BERTRAN TEIXIDOR, J.
 BERTRAN TORRAS, B.
 BERTRAN TORRES, L.
 BERTRAN VERGES, M.
 BERTRAN VIDAL, JOSEF
 BERTRAN VILASECA, PAU
 BERTRAN COMA JOAN
 BERTRAN ROIG, PRIM
 BERTRANPETIT, S. JAUME
 BERTRANPETIT, S. M.
 BERTRANS C., ANTONI
 BERUADO CABASES, A.
 BES ALGUERSUARI, F.
 BES ESMEL, MAGDA
 BESCARRI AMAT, S.
 BESCO PAGUES, MANUEL
 BESE ROYO, ANTONI
 BESORA CUBIAL, M.
 BESOS DOMENECH, JOAN
 BESOS VILELLA, JOAN
 BESTARD GIL, JOAN
 BETHENCOURT, ANDREU
 BETRAN LORIENTE, T.
 BETRIU LLORENS, JOSEF
 BETRIU-REDON, MAGDA
 BEUMALA BUSQUET, J.
 BEXCH CAMPS, MONTSE
 BIAL MASSONS, TERESA
 BIARNES BESOLI, E.
 BIARNES CARMEL
 BIARNES FONT, TOMAS
 BIASCO CAPELLI, REYES
 BIAYNA MULET, ALBERT
 BIBILONI ALEMANY, A.
 BIBLIOTECA ESP.
 BIBLIOTECA PUBLICA, M.
 BIBLIOTECA SAGRAT, C.
 BIBOLAS LLINAS, JOAN
 BICAÑOL FARRÉS, LLUIS
 BICARDI VIVES, PERE
 BICIANA, ENRIC
 BIEL MILLAN, M. TERESA
 BIENZOBOS SANCHEZ, J.

BIERGE ALBERTI, JOSEF
 BIERGE, F.
 BIERN OLIBA, XAVIER
 BIETE AMORES, LEOPOLD
 BIGAS RIUS, PERE
 BIGAS ROVIRA, A.
 BIGATA RIBE, XAVIER
 BIGORDA MONTMANY, A.
 BIGORRA DALMAU, J.M.
 BIGORRA ELVIRA, JOAN
 BIGORRA GONZALEZ, A.
 BIGORRA RIUS, RAFAEL
 BIGUES ALMAR, RAFAEL
 BILBAO SALVADO, PILAR
 BILLOCH BARCELO, M.
 BILORBINA ALTER, J.M.
 BINEFA SUAU, ROSAURA
 BINIMELLIS CARBONERO
 BIOSCA BALLEVE, JAUME
 BIOSCA BIOSCA, JOSEF
 BIOSCA CASAS, JOAQUIM
 BIOSCA GOMEZ, DOMENECH
 BIOSCA JORDA, F.
 BIOSCA RIERA, CONRAD
 BIOSCA VALL, GLORIA
 BIOSCA VALLVE, JOSAN
 BIOSCA VILARO
 BIIQUES ALMAR, RAFAEL
 BIRBA PARRAMON, LL.
 BIRBE ALDEVOL, JOAN
 BIRBE GUAL, JOSEF
 BIROSTA VILA, ENRIO
 BIS DALMAU, JOSEF
 BISBAL BOVE, VICENS
 BISBE FABREGAS, RAMON
 BISBE LATORRE, AURELI
 BISCARRI AMAT, JOAN
 BISELLACH RUSSET, PERE
 BISQUERT GARCIA, V.
 BISTUER VALERO, LL.
 BITLLOCH CARBO, EMILI
 BLADE DESUMVILA, A.
 BLADE FONT, ARTUR
 BLANC BERTRAN, JORDI
 BLANC BERTRAN, NURIA
 BLANC GRAU, JOSEF
 BLANCAFORT, LLUIS
 BLANCH ALONSO, ISIDRE
 BLANCH BAYOLA, MIQUEL
 BLANCH CARDONER, P.
 BLANCH COMAS, JORDI
 BLANCH DEU, ALBERT
 BLANCH DEU, JOAN
 BLANCH FONT, ROGELI
 BLANCH GUARDIOLA, J.
 BLANCH HUGUET, JORDI
 BLANCH MORA, JOSEF A.
 BLANCH ORTIZ, JOAN
 BLANCH PASCUAL, I.
 BLANCH PUJOL, JAUME
 BLANCH RAMON, F.
 BLANCH RIBE, FRANCESC
 BLANCH ROFES, JOAN
 BLANCH RUBILLA, A.
 BLANCH SOLER, JAUME
 BLANCH TORRES, J. LL.
 BLANCH VALLS, JOAN
 BLANCH VICTOR, JORDI
 BLANCHART SERRA, J.
 BLANCH PRAT, MIQUEL
 BLANCHER AUFRERIL, J.
 BLANCHER P. M., ROSA
 BLANCO CANO, CARMEN
 BLANCO CASALS, J.
 BLANCO GARCIA, REGINO
 BLANCO PEREZ, ENRIC
 BLANCO PUJOL, VICEN
 BLANES ALSINA, JOSEF
 BLANES CAMPILLO, M.
 BLANES PASTOR, V.
 BLANQUER JORDI, V.
 BLASCO BUDI, ANDREU
 BLASCO BUDI, ANDREU
 BLASCO CABANE, JOSEF
 BLASCO MARZAL, JACINT
 BLASCO PORTOLES, V.
 BLASI AGULLO, MANUEL
 BLASI ANGLES, GABRIEL
 BLASI BOHER, ALEXAND
 BLASI DARNER, A.
 BLASI DARNER, JORDI
 BLASI DARNER, XAVIER
 BLASI DARNER, XAVIER
 BLASI GABRIEL
 BLASI GERONES, JORDI
 BLASI GUTIERREZ, SARA
 BLASI I DARNER, ENRIC
 BLASI MARQUES, ENRIC
 BLASI MASGORET, JOAN
 BLASI RIALP, M.
 BLASI SALOMO, AGUSTI
 BLASI SALOMO, EDUARD
 BLASI SUGRANES, ROSA
 BLAY BADIA, CARLES
 BLAY SAIS, FRANCESC
 BLAYA VALVERDE, J.
 BLEDA MARTINEZ, A.
 BLESIA GOROSPE, J.
 BLESIA MARTI, JULI
 BLESIA ROCA, MANUEL
 BLEY GUINOVART, JOAN
 BO FONTANA, JOSEF M.
 BO ROIG, RAMON
 BOADA ARAGONES, PERE
 BOADA ARNAN, MANUEL
 BOADA ARPI, FRANCESC
 BOADA BATLLE, EUGENI
 BOADA BORRELL, F.
 BOADA CASASAYAS, C.
 BOADA CIVIT, XAVIER
 BOADA CIVIT, XAVIER
 BOADA GRACIA, NARCIS
 BOADA JUNCA, MARTI
 BOADA MORET, FRANCESC
 BOADA PLAYA, F. X.
 BOADA PLE, LLUIS

(1) Comptes de participació processats fins al 27/3/76. Seguiran altres relacions.

BOADA REÑE, JOAN
BOADA RIBA, FEDORA
BOADA ROVIRA, EMILI
BOADA SALLARÉS, J.
BOADA SANTAMARIA, F.
BOADA SUCARRATS, A.
BOADA SUCARRATS, JOAN
BOADA TORRES, JOSE
BOADA ZARAGOZA, LLUIS
BOADAS BECH, C. PERE
BOADELLA VERGES, A.
BOATWRIGHT DORSEY
BOCHACA ROMAGUERA, J.
BODER GAS FONT, JOSE
BODI DIAZ, ISABEL
BOET COMAS, JOAQUIM
BOET GARCELLER, JORDI
BOFARULL BATALLA, J.
BOFARULL CARBONELL, F.
BOFARULL FERRE, JOAN
BOFARULL GALLEGÓ, J.
BOFARULL GENE, F.
BOFARULL MALAPEIRA, J.
BOFARULL MALAPEIRA, R.
BOFARULL MONS, JOSEPA
BOFARULL SANROMA, J.
BOFARULL VECIANA, A.
BOFARULL VECIANA, J.
BOFARULL VILASECA, A.
BOFI BOFI, BAPTISTE
BOFILL BENESSAT, EMIL
BOFILL BOFILL, J.
BOFILL BOSCH, MIQUEL
BOFILL ESPELT, JOAN
BOFILL FRANCI, MERCE
BOFILL FRANCIS, MARIA
BOFILL FRIGOLA, PILAR
BOFILL JOAN MANUEL
BOFILL LLUIS, F.
BOFILL, M. TERESA
BOFILL MORAGAS, JOAN
BOFILL PERARNAU, F.
BOFILL POLINO, EDUARD
BOFILL SERRA, LLUIS
BOFILL TAULER, JOAN
BOFILL TAULER, PERE
BOFILL TORRENT, IGN.
BOGUÑA MASOLIVER, J.
BOGUÑA ROSINOL, LLUIS
BOHER RIERA, JOAN
BOHIGAS BALAGUER, P.
BOHIGAS CIERVO, F.
BOHIGAS EDUARD
BOHIGAS GRANELL, V.
BOHIGAS GRANELL, S.
BOHIGAS GRANELL, S.
BOHIGAS, LLUIS
BOHIGAS MACIA, ANTONI
BOHIGAS ROSELL, M.
BOIG GARCIA, M.
BOIG MANSION, M.
BOIRA FERRER, MIQUEL
BOIRA GIMENO, LLUIS
BOIX ANGELATS, JAUME
BOIX CAMPS, ARCADÍ
BOIX CAMPS, EUGENI
BOIX CARBONELL, I.
BOIX DEL RICART
BOIX DOMENECH, JOSE
BOIX FORT, PERE
BOIX FUSTER, MARIA E.
BOIX GALCERAN, JOAN
BOIX GONZALEZ, ANTONI
BOIX GUELL, ROSENDO
BOIX IGLESIAS, MARIA
BOIX LLAMAS, FRANCESC
BOIX MARGINEDAS, J.
BOIX, MARTI
BOIX MIRO, JOSEFINA
BOIX MIRO, MARIA ROSA
BOIX PUIG, JOSE
BOIX PUIG, PERE
BOIX PUJOL, JAUME
BOIX RUSINES, LLUIS
BOIX SALA, JOAN
BOIX SELVA, JOSE
BOIX SERRA, FREDERIC
BOIX SOLA, FRANCESC
BOIX VALLHONESTA, I.
BOIX VIARNES, RAMON
BOIX VILA, JOSE M.
BOIXADER LOPEZ RAMON
BOIXADER NAVARRO, J.
BOIXADER PLANAS, J. M.
BOIXADER RABADA, J. M.
BOIXADER ROSAL, X.
BOIXADERA C., JOSE
BOIXADERES SADURNI
BOIXADOS GONZALEZ, R.
BOIXAREU VILAPLANA
BOIXET RUBIRALTA, R.
BOYADER, RAMON
BOJ CIURANA, RAMON
BOJ GIL, ISMAEL
BOJ SALOM, JOAN
BOLADERAS DOMENECH, M.
BOLADERAS, JOSE M.
BOLADERAS SOLE, R.
BOLADERES MOLINS, M.
BOLADERES VILA, JOAN
BOLDU CORBELLA, A.
BOLDU PERELLO, ELOI
BOLDU RICART, MAGI
BOLDU SALA, RAMON
BOLDU SÁMBOLA, A.
BOLDU SOLE, JORDI
BOLDU SOLE, RITA
BOLDU TOMAS, CARME
BOLDU TOMAS, FRANCESC
BOLEA MUR, ANTONI
BOLEA VILLA, ANTONI
BOLEDA FREIXA, NURIA
BOLEDA MARSANS, LL.
BOLET AMIGO, M. TERESA
BOLET MARTI, JOSE
BOLOIX PASCUAL, S.
BOLONZO, EMILIO DE
BOLOS CAPDEVILA, M.
BOLOS GALLART, JOSE
BOLOS, JORDI
BOLTA CANALS, ESTEVE

BOLUDA, JOSE
BOLUDA VILA, SALVADOR
BOMBARDA ALEMANY, M.
BOMBERA RIBAS, M. A.
BOMBI LATORRE, JORDI
BOMBI LATORRE, JOSE
BOMBI LLOPIS, JOSE
BON ALAHEZ, VICENS
BONA FERRER, JOAN
BONACHI XANS, MIQUEL
BONADA ROCA, PERE
BONADA TARRES, F. X.
BONADRELA PORTERO, M.
BONAFONT EJARQUE, M.
BONAL SOLA, LLUIS
BONAMUSA ARGENLAGA, R.
BONAN MERCADE, RAMON
BONANY PAYET, ALBERT
BONANY PRIM, JOAN
BONASTRE CARBONELL, A.
BONASTRE THIO, JOSE
BONASTRE TORRAS, A.
BONATERRA PRAT, JOAN
BONATTI MARTI, EDUARD
BONAVENTURA COSTA, J.
BONCOMPTE ALSEDA, J.
BONCOMPTE GOU, E.
BONCOMPTE, JOSE
BONDIA FERRER, JOSE
BONDIA SALES, MARIA
BONDRA, MARIA
BONE ROIG, AUGERI
BONED PERIE, JESUS
BONELL FARRÉS, ANTONI
BONELLS, RIU, ROSA
BONET ADSERA, MARGA
BONET ALABAU, AURELIA
BONET, ANTONI
BONET ARMENGOL, F.
BONET ARMENGOL, JORDI
BONET ARMENGOL, N.
BONET BADIA, JOSE
BONET BADIA, MAGI
BONET BOFILL, JOSE A.
BONET BOIX, JAUME
BONET BOSCH, JOAN
BONET BROR, JAUME
BONET CASSANOVA, EMILI
BONET CASAS, J.
BONET CLOSAS, E.
BONET ESTEVE, ANTONI
BONET FERRER, ROSA
BONET FRANCINA
BONET GARI, LLUIS
BONET GENE, DAVID
BONET GRASES, MARIA
BONET LLENES, JOSE
BONET LLOVET, ALBERT
BONET LLOVET, LLUIS M.
BONET LLOVET, LLUIS M.
BONET LUQUE, ANTONI
BONET M. GEMMA
BONET MALLORQUI, J.
BONET MARCOS, JOSE A.
BONET MOJICA, LAUREA
BONET PUJOAN
BONET PRIETO, JOSE
BONET PRIETO, T.
BONET PUNCCERNAU, N.
BONET PUNSDA, LLUIS
BONET RIERA, LLUIS
BONET ROVIRA, JORDI
BONET SANJUAN, JOSE
BONET SARI, ALFONS
BONET SANSANEDAS, I.
BONET TORNER, JOSE M.
BONETTE ZARRU, JOSE
BOFILL COLL, SEBAST.
BOFILL ZARAGOZA, R.
BONHORA, MONTSERRAT
BONIFACI, FERRAN
BONIFACIO MONTSERRAT, J.
BONIN LLINAS, HERMANN
BONIRI CAMARASA, J.
BONJOCH PUENTE
BONJONS OBIOLS, JOAN
BONMATI BOXA, ENRIC
BONMATI ROMAGUERA, M.
BONMATI ROVIRA, ENRIC
BONMATI SOLE, EMILI
BONO FUSTER, ENRIC
BONO ILLA, JORDI
BONO, M. TERESA
BONORA DASQUENS, J. M.
BONORA DASQUENS, T.
BONTERIFONT, JOAN
BONVEHI MAS, JOAQUIM
BONVEHI RASET, JOSE
BONZA VIDAL, NURIA
BOQUE LIARTE, FAUSTI
BOQUER NOLLA, JOSE
BORBONES CARLOS, J.
BORBONES LLOVERAS, P.
BORBONET CODINA, J.
BORBONET CODINA, M.
BORBONET MACIA, ANNA
BORDA VILALLONGA, T.
BORDAS ANDREU, JAUME
BORDAS COCA, JORDI
BORDAS COCA, XAVIER
BORDAS FELIP, MERCE
BORDAS PALLARÉS, J. M.
BORDAS PARDO, FACUNDO
BORDAS PARDO, FERRAN
BORDAS PESSAS, RAMON
BORDAS PIFERRER, M.
BORDERA QUINTANA, J.
BORDERAS COMA, ROSER
BORDES ROCA, PERE
BORELL PUGA, JOSE
BORES DE CABRE, NURIA
BORGE BORRAS, D.
BORGES ANGUERA, F.
BORGUÑO CASABAYO, J.F.
BORIA SOLLSONA, NEUS
BORIS ISERN, LLUIS
BORJA JARDI, JOAN
BORJA RUANO, CARME
BORINAT CASAS, ENRIC
BORINAT BARRERA, J.

BORONAT CARNER, JUAN
BORONAT CARNER, M.
BORONAT FARRANDO, J.
BORONAT GRANELL, J.
BOORONAT GRANELL, M.C.
BORONAT GRANELL, TERE
BORONAT, JOSE
BORONAT LLAGOSTERA, A.
BORONAT MARTINEZ, R.
BORONAT MOLINE, A.
BORONAT PLANAJ, JOSE
BORONAT ROURE, FELIU
BORONAT SACO, ANTONI
BORONAT SERRA, JOAN
BORRAS ANDREU, JOAN
BORRAS ARQUER, AGNES
BORRAS BERTRIU, JAUME
BORRAS BRUNET, TERESA
BORRAS CAMPI, SEGIMON
BORRAS CAPDEVILA, J.
BORRAS CORNADO, X.
BORRAS COSTA, RAMON
BORRAS DE QUADRAS, M.
BORRAS DE QUADRAS, M.
BORRAS DELOR, E.
BORRAS DOMINGUEZ, J.
BORRAS ESTANY, M. LL.
BORRAS FARRÉS, JOSE
BORRAS FERRE, A.
BORRAS FERRE, BERNARD
BORRAS FERRE, C.
BORRAS FERRE, F.
BORRAS FERRE, JAUME
BORRAS FERRE, JOAQUIM
BORRAS FERRE, M.
BORRAS FERRE, MONICA
BORRAS FERRE, ORIOL
BORRAS FERRE, ROSA, M.
BORRAS FIGUERAS, T.
BORRAS G., MIQUEL
BORRAS I LLOVERAS, LL.
BORRAS IGLESIAS, J.
BORRAS MANUEL, JOAQUIM
BORRAS MANUEL, JOAN
BORRAS MARSANS, PERE
BORRAS MONLLEO, JOSE
BORRAS MORALES, S.
BORRAS PADRO
BORRAS PASCUAL, ROSA
BORRAS SERAROLS, M.
BORRAS SOLA, JOSE
BORRAS SOLE, JOAN M.
BORRAS TEIRA, AUGUST
BORRAS TEX, MANUEL
BORRAS TEY, SEBASTIA
BORRAS VIDAL, MARINA
BORRAT FABRELLS, J.
BORRAZ GUINO, FELIX
BORREDA CANELA, F.
BORREGO GONZALEZ, R.
BORREGO SANCHEZ, J.
BORRELL ARAGONÉS, H.
BORRELL BONIGUE, PAU
BORRELL CANALS, JOSE
BORRELL CLARET, E.
BORRELL FELIP, NURIA
BORRELL FRANCESC
BORRELL GAMBUS, M.
BORRELL GUITART, A.
BORRELL MACIA, RAMON
BORRELL MARTI, F.
BORRELL MAS, ANTONI
BORRELL MAS, PERE
BORRELL PALOZON, A.
BORRELL REQUESENS, J.
BORRELL S. JAUME
BORRELL SENSAT, F.
BORRELL SOLE, JOSE
BORRELL VENTOSA, R.
BORRUEL PEREZ, DAVID
BORRULL GERMANS
BORRULL NOGUERAS, J.
BORRULL POVILL, M. LL.
BORRULL SANCHEZ, J.M.
BORRULL SIBINA, J.
BORRULL SIBINA, M.
BORRUT RAFOLS, JOAN
BORT SINGLA, JAUME
BOSACOMA MARQUES, E.
BOSACOMA MARQUES, J.
BOSACOMA PUJADAS, M.
BOSACOMA PUJADAS, J.
BOSACOMA PUJADAS, J.M.
BOSCA CASAS, CONXITA
BOSCANO LLADO, JOAN
BOSCH AGUSTI, DOLORS
BOSCH AGUSTI, IGNAZI
BOSCH AGUSTI, ISIDRE
BOSCH AGUSTI, JOAN
BOSCH AGUSTI, M.
BOSCH AGUSTI, M. C.
BOSCH AUSTI, M. G.
BOSCH AGUSTI, MANUEL
BOSCH AGUSTI, RAMON
BOSCH ALEU, J. M.
BOSCH ALEU, LLUIS M.
BOSCH AMAT, JOSEPA
BOSCH, ANSELM
BOSCH AYORA, ENRIC
BOSCH BANYERAS, JOSE
BOSCH BATALLA, J. M.
BOSCH BONJOCH, JORDI
BOSCH BORDAS, MARAL
BOSCH BORDAS, MERCE.
BOSCH BORDAS, PERE J.
BOSCH BORDAS, S.
BOSCH BORRAS, ISIDRE
BOSCH BORRAS, JAUME
BOSCH BOTA, MANUEL
BOSCH BRUGUERA, T.
BOSCH CALLICO, A.
BOSCH CALLIS, JAUME
BOSCH CARBO, ALBERT
BOSCH CASANOVAS, R.
BOSCH CASAS, JOAQUIM
BOSCH CASTAÑE, JOAN
BOSCH COSTA, ALBERT
BOSCH COSTA, PERE
BOSCH DATZIRA, ENRIC
BOSCH ESTARELLES, LL.
BOSCH FALCO, PERE
BOSCH FARRAN, MANUEL

BOSCH FONT, FRANCESC
BOSCH GARCIA, ALFONS
BOSCH GISPERT, ANSELM
BOSCH GRAU, JORDI
BOSCH GUTIERREZ, A.
BOSCH JURADO, M. T.
BOSCH LLADO, JOSE M.
BOSCH LLOPIS, B.
BOSCH LLORET, LLUIS
BOSCH LLUNELL, RAFAEL
BOSCH MAGENTI, RAMON
BOSCH, MANUEL
BOSCH MARIANO, JOSE
BOSCH MARTI, XAVIER
BOSCH MASO, JOSE
BOSCH MONTSERRAT, I.
BOSCH MONTSO, JOSE
BOSCH MORATO, M.
BOSCH MORATO, MARIA
BOSCH OBRADORS
BOSCH PAGES, ALFONS
BOSCH PARELLADA, J.
BOSCH PARES, F.
BOSCH PEDROS, JOAN
BOSCH PLANA, LLUIS
BOSCH PUGES, JAUME
BOSCH QUINTANA, JOSE
BOSCH REITZ, IGNAZI
BOSCH RICART, AMADEU
BOSCH RIDAURA, JESUS
BOSCH RIERA, ABEL
BOSCH RIPOLL, VICENC
BOSCH RIUBRUGENT, M.
BOSCH ROIG, JOAQUINA
BOSCH ROIG, MARIA
BOSCH SABATER, JOAN
BOSCH SALA, ANTONI
BOSCH SALO, EUGENI
BOSCH SAN PEDRO, CARME
BOSCH SANS, J. L.
BOSCH SEROLÉS, RAMON
BOSCH SERRA, JOSE
BOSCH SORT, JAUME
BOSCH SUBIRATS, I.
BOSCH TORRES, MARCAL
BOSCH VALLES, PERE
BOSCH VENTURA, JAUME
BOSCH VIDAL, LLUIS
BOSCH ZAMORANO, ENRIC
BOSQUET PUJOL, F.
BOSQUET PUJOL, M.
BOSSA FAIG, RAMON
BOSSER JULVE, JORDI
BOSSER REIXACH, JAUME
BOSSY ROSA, JOSE M.
BOT RIERA, JAUME
BOTANCH DANSA, M. A.
BOTAY GOMEZ, J. M.
BOTE CLARET, JOSE
BOTELLA PAHISSA, M.
BOTER DE PALAU, R. J.
BOTAY SALA, JAUME
BOTINAS MONTELL, R.
BOTINES MONOS, RAMON
BOTTA, ALBERT
BOTTA MUNTANE, J. LL.
BOU ARNAU, J.
BOU CAIROL, FREDERIC
BOU CHRISTIAN, EMILI
BOU COLL, JOAN
BOU COSTA, JOSE
BOU ESTIVILL, ANTONI
BOU FAURA, DANIEL
BOU GIBERT, LLUIS E.
BOU PERE, JOAN
BOU PERE, JOAN
BOU PUIGVENDRELLO, S.
BOU PUIGVENTOS, PERE
BOU RIERA, FRANCESC
BOU ROSAS, JOSE
BOU TCR. AGUSTI
BOUMATI, ROMAGUERA, M.
BOURQUIN CANICE, M.
BOUITIQUE, ELLE
BOV VARGAS, MANUEL
BOVE RALTA, JORDI
BOVE CASANE, FRANCESC
BOVE GERTI, J.
BOVE MARTI, JOAN
BOVE ROMEU, ANTONIA
BOVE SOLE, P.
BOVE TRENCO, JAUME
BOVE VENECIANA, DANIEL
BOVE VECIANA, J.B.
BOVE VIDAL, FRANCESC
BOVER FONT, AGUST
BOVER GUELLS, RAMON
BOVER, JAUME
BOVER RIOS, MARITA
BOVER VILA, RAMON
BOXCO TORRENT, ANDREU
BOYLACH ALOM, JOAN
BRAT SALES, JOAN
BRAU LOPEZ, LLUIS
BRAU SOLA, JOAN
BRAVIUM, A.C.
BRAVO HUARTE, CLAUDI
BREGOLAT DURO, ARTUR
BREGARET FRAMIS, A.
BRET MAIOLA, CARLES
BRETOS GAROS, LLUIS
BREGARET AMER, JAUME
BRIANSO XIMENES, C.
BRICALL VDA DE F.M.
BRICHES CASAS, M.
BRIET BARRACHINA, J.
BRILLAS GUILLEZ, F.
BRILLET TENAS, XAVIER
BRIO CARRERA, JOSE
BRIONES GOMEZ, ARMADI
BROGAT MARTI, JOSE
BROGGI GUERRA, F.

BROGGI TRIAS
BROGGI TRIAS, MARC A.
BROGGI VALLES, MOISES
BROQUETAS DONATE, LL.
BROS BUSQUET, ANTONI
BROS CASELLES, MIQUEL
BROS CRUELLAS, MARIA
BROSA IZQUIERDO, J.
BROSCHE, BERTRAN
BROSSA ALVEDRA, M.A.
BROSSA COLOME, JOAN
BROSSA ILLA, JOSE
BROSSA PUIG, EMILI
BROSSA RABASSA, S.
BROSSA SOLDEVILA, V.
BROSSA XALENA, PERE
BROTO, JOSE M.
BROTO RIERA, JORDI
BROTO TWOSE, RAMON S.
BROTONS CERVERA, J.M.
BRU ANTONI
BRU FENECH, JOSE
BRU FILLÓL, EMILI
BRU FONT, MAGDA
BRU FONT, VIVENT
BRU GALVE, JORDI
BRU MENA, FRANCESC
BRUACH PUIG, A.
BRUCART SATORA, M.D.
BRUFU ALBAREDA, E.
BRUFU CULLARE, R.
BRUFU ESTRADA, MAGI
BRUFU MACIA, IGNAZI
BRUFU PRATS, JAUME
BRUFU PRATS, JOAN
BRUGAL FORTUNY, JOSE
BRUGALADA SIFAS, F.
BRUGALLA GILL, JORDI
BRUGAT MARTI, JAUME
BRUGUE ADROHER, JOSE
BRUGUERA CLAUSELL, J.
BRUGUERA GARCIA, C.
BRUGUERA, JOAQUIM
BRUGUERA LLOVERAS, J.
BRUGUERA LLOVERAS, LL.
BRUGUERA LLOVERAS, S.
BRUGUERA SUCARRATS, F.
BRUGERAS BADIELLA, J.
BRUGUERAS CALOPA, I.
BRUGUES, JOSE MARIA
BRUGUES PUIG, JOAN
BRUGUES VINYETS, J.M.
BRUGULAT ALBOS, S.
BRUILET PONS, JOSE
BRULL BORDERA, JOSE
BRULL CEDO, ADOLF
BRULL MARTINES, JORDI
BRULL MONNER, ADOLF
BRULL RIQUERO, M.
BRULL RIPOLL, J.S.
BRULLES MAGRIÑA, L.
BRULLES TARRAGO, PERE
BRULLUES GUELL, JOSE
BRUMOS SUCH, RAMON
BRUNAT BLAY, LLUIS
BRUNEL BERTRAN, G.
BRUNES MARQUES, MERCE
BRUNET CASA, JORDI
BRUNET CASELLAS, X.
BRUNET COLL, PERE
BRUNET CROSA, PERE
BRUNET DALMASES, J.
BRUNET FERRER, JOAN
BRUNET GILI, ROSARIO
BRUNET JOSA, JOSE M.
BRUNET MAGRANE, A.
BRUNET MONROS, F.
BRUNET PUJOL, ANTONI
BRUNET SANGRA, JOSE
BRUNET VILA, DAVID
BRUNOSA PLANAS, ISABEL
BRUSAU MAIG, ANTONI
BRUSSOSA NURE, LLUIS
BRUSSOT PLANAS, LLUIS
BRUSTENGA, FRANCESC
BRUSTENGA VILARDELL
BUCH ARAGONÉS, JOAN
BUCH ARJINA, ENRIC
BUCH ESTEBAN, ANTONI
BUCH MASSES, GERMINGOL
BUCH SICART, ERMENGOL
BUCH SICART, MARTI
BUDO BAGUES, JOAN
BUDO PUJOL, JORDI
BUDO SALA, RAMIR
BUEN NOGUERA, F. DE
BUENAVENTURA FONT, T.
BUENO ESPARRAGO, I.
BUERA BROTO, GLORIA
BUERA FERRER, EMILI
BUFI MAS, RAMON
BUFI PLANAS, M. CARME
BUFILL CANADELL, E.
BUIGAS AZNAR, LLUIS
BUIGAS DE BRILLAS, M.R.
BUIL JORDI
BUISAN, ENRIC
BUISANS CLAPES, A.
BUIXO BALLUS, JAUME
BUIXO CASALS, PERE
BUJONS VALMAÑA, JOSE
BUKLEY, PATRICK
BULBENA, GLORIA
BULDO BROS, JOSE
BULLICH RAÑE, JOSE
BULTA VIDAL, LLUIS
BUNDO FABREGAS, M.
BUNDO PUIG, MAURICI
BUQUERAS BACH, I.
BUQUET DEU, PERE
BURATA DOMENECH, LL.
BURCH GUTIERREZ, J.M.
BURES MATARRODONA, P.
BURES UTGES, OLEGUER
BUREU BORRAS, A.
BURGAYA COSTA, JAUME
BURGAYA COSTA, JAUME
BURGAYA JOFRE, E.
BURGAYA JOVE, P.
BURGOS MATEU, S.
BURGOS VILLAN, MARIUS

BURGOS-BOSCH, MORA
BURGUERA FRANCESC
BURGUERA MIRALDA, J.
BURGUES ARFRA, MIQUEL
BURGUES SANROMA, J.
BURILLO RENESES, J.
BURJACHS OVENCIA
BURJONS GASAI'NS, F.
BURON CONSOL
BURON LLORENS, VICENS
BURRIEL ISERTE, JOSE
BURRULL BONASTRE, J.
BURSET NOGUER, S.
BURULL COLON, E.
BUSCA ALTES, JOSE
BUSCA COLELL, JOSE M.
BUSCA COLELL, RAFAEL
BUSCA COLELL, JORDI
BUSCALLA COROMINAS, J.
BUSOM CALAVERA, M.
BUSOM ILIVELLA, M.
BUSONS GRAU, SIMO
BUSQUE, MANEL
BUSQUE MARCET, JAUME
BUSQUET BELLVE, M.
BUSQUETS BOLEDA, R.
BUSQUETS CASTELLA, J.
BUSQUETS CLAPES, R.
BUSQUETS COMAS, PERE
BUSQUETS CRUSAT, JOAN
BUSQUETS FERRE, M. T.
BUSQUETS FREIXAS, P.
BUSQUETS G., LLUIS
BUSQUETS GALERA, J.
BUSQUETS GRUAT, J.
BUSQUETS GUINDULAIN
BUSQUETS, JOSE M.
BUSQUETS JUNCA, PERE
BUSQUETS MENSA, JAUME
BUSQUETS MENSAN, N.
BUSQUETS ODENA, JOSE
BUSQUETS P. JULI
BUSQUETS PARRA, E.
BUSQUETS PORCIOLES, N.
BUSQUETS PUJOL, ENRIC
BUSQUETS PUJOL, LLUIS
BUSQUETS SOLA, ROSA
BUSQUETS TAPIES, J.
BUSQUETS VALLS, A.
BUSQUETS VALLVE, F.
BUSQUETS VERGES, A.
BUSSE PECCI, PERE
BUSSE SERRAT, JOAN
BUSTINS MADALA, A.
BUTI CARBONELL, S.
BUTIES, JOSE M.
BUTINYA CARRERA, M.
BUXADE ESTRUCH, J.
BUXADE RIBOT, CARLES
BUXADERAS ROQUETA, S.
BUXASA NOS, PERE
BUXEDA MESTRE, ANTONI
BUXO BALANA, M. REMEI
BUXO FORN, SALVADOR
BUXO PUIG, ROSE
BUXO REIX, JOSE RAMON
BUXO REYNALS, JAUME
BUYE, MONTSERRAT
BUYE MUNT, ANNA M.
BUYO TOMAS, JOAN

CABANELLAS AUJE, E.
CABANES MIRET, J.
CABANES PLANAS, JORDI
CABANYES PINOS, C.
CABARROCAS, JORDI
CABARRORAS BAULIDA, E.
CABAYOL BARGALLO, J.
CABAYOL MAGRINYA, J.
CABECFRAN FIGUERA, P.
CABECERAN MARGINET, P.
CABELLO LAIN M. C.
CABENET LLOFT, JOAN
CABERO EGUIA, MANEL
CABESTANY ADERN, J.
CABESTANY MERCADER, S.
CABESTANY NECKEL, E.
CABESTANY NIUBO, F.
CABEZA BARGALLO, A.
CABEZAS LLOBET, JORDI
CABOT ALEMANY, B.
CABOT GESEN, FLORENCI
CABOT LLINAS, MIQUEL
CABOT MATEU, CARLES
CABOT PANYAL, JOAN
CABOT TUTO, ASCENSIO
CABOT TUTO, ASCENSIO
CABRA MALART, RAMON
CABRA MASSANA, MIQUEL
CABRAFIGA, JOSE
CABRE BELLVER, JOSE
CABRE BRUGULAT, V.
CABRE CALVO, GLORIA
CABRE CASCANTE, ORIOL
CABRE FERRAN, JOSE
CABRE FREIXES, ESTEVE
CABRE FREIXES, F. X.
CABRE MASDEU, S.
CABRE PERI, JOSE
CABRE RABADA, CARMELO
CABRE SAUMELL, RAMON
CABRE SEGURA, PERE
CABRE TEIGELL, F.
CABRE VALLEBRERA, P.
CABRE VERDAGUER, C.
CABRE VERDIELL, E.
CABRER BORRAS, G.
CABRERA GUILLEN, G.
CABRERA PIÑANA, ENRIC
CABRERA TREMOLES, J. M.
CABRESPINA TUBAN, A.
CABRESPINA TUBAN, GIL
CABRIAN MORENO, JOSE
CABRIJ SISOUELLA, O.
CABROL GRAELLS, J.
CABRUJA GARRIGA, LL.
CABUS BALSEBRE, C.
CABUS CALVET, JAUME
CABUTI SOMS, JOAQUIMA
CADAFALCH GUILLERA, J.
CADENA BORONAT, MARI
CADENA BORONAT, J. MA.
CADENA BORONAT, MONI
CADENA CATALAN, JOSE
CADENA GARCIA, J. LLUE.
CADENAS MANUEL, JOAN
CEDENES SUREDA, PERE
CADESAS PRIVAT, F.
CADEVALL ALARGE, D.
CADEVALL ARGEMI, J.
CADEVALL SOLER, MAGI
CADORA CALVERAS, R.
CADIRA JANSANA, J. J.
CAERERAS CALSINA, J.
CAGES PIERA, RAFAEL
CAHUE VIDAL, JOAQUIM
CAILA MESTRE, F.
CAIRO ARQUER, ALBERT
CAIRO, RAMON
CAIROL LLANES, JOSE
CAIXAS TERESA, I. J.
CAJAL C., CONCEPCIO
CALABEI VIÑAS
CALADA TAMAMAS, J. M.
CALAF ALSINA, JOAQUIM
CALAF GENOVES, JOSE
CALAF GINABREDA, J.
CALAF ROVIRA, JAUME
CALAF TONS, RAMON
CALAFELL GIBERT, PERE
CALAFELL MATAS, JOSE
CALAFELL MITJAVILLA
CALAFELL RADUA, JORDI
CALATAYUD MOYA, JOSE
CALATRAYA, J. V.
CALAU ALSIU, ANTONI
CALBET CAMARASSA, J. M.
CALBET CAMARASSA, J.
CALBERT CASANAS, J. M.
CALBO ROMAGOSA, M.
CALDENTEY SERRAT, F.
CALDERE DOMINGO, J.
CALDERER PERAIRE, P.
CALDERER SERRA, J.
CALDERER VILA, JOAN
CALDERO CARRERAS, J.
CALDERO FLOTATS, R.
CALDERO GES, JOSE M.
CALDERO SADERA, X.
CALDES OLEART, JUAN
CALDES URDEIG, JORDI
CALDUCH BARRACA, F. J.
CALDUCH BARRACA, J.
CALDUCH MILLAN, A.
CALDUCH RAINERO, E.
CALILLAS CABRE, J.
CALIX ALERT, ANTONI
CALL CANALS, CONXITA
CALL SUNYER, CARLES
CALLADO FERRER, A.
CALLAO FONT, JOAN
CALLAU RUBIO, JOSE
CALLEJON CABRERA
CALLIS MASSO, MIQUEL
CALLIS PRAT, MIQUEL
CALLOL FREGINALS, M.
CALLS CASES, J.
CALLS ROIG, LLUIS
CALLS VIÑAS, JOSE O.
CALM MASO, JESUS
CALMET CABDET, J.
CALMET GRAELL, JOSE

Del fruit daurat.

El raïm.
Es el premi a la tenacitat i a l'esforç.
Veremat a principis de tardor i enllitat entre vímets,
és el que dona a Codorníu, el seu brillant to daurat.

CODORNIU

Una reposada criança.

TELEVISIO

Aprovat en cinema

El reajust de programes recent (els «nous esquemes de programació», com en digué diràmbicament TVE, per tal de dissimular o potser obligada, sospitem —i no som pas els únics—, per la supressió d'espais considerats no grats o massa compromesos) mereix l'aprovat en cinema. Si més no, per ara. Dijous ens arribà **La noche deseada (Hurry sundown)**, en l'original, un film d'Otto Preminger, rodat el 1968—un guany també: deixem enrera aquells encarnaments dels films d'estrella dels anys cinquanta—, que aplega un estol d'actors i actrius de primeríssim rang: Jhon Philip Law, George Kennedy, Burgess Meredith, Faye Dunaway (l'heroïna de **Bonnie and Clyde**), Robert Hooks i Diana Carroll (la parella de color), encapçalat per Michael Caine (en paper com fet a mida per ell) i Jane Fonda. Preminger, dels directors que més excel·leix en la direcció d'actors precisament, amb estol tan considerable i el magnífic guió de Horton Foote, assolix una bona pel·lícula, com totes les seves. Recordem: **Buenos dias, tristeza, Porgy and Bess, Exodo, Tempestal sobre Washington...**

La noche deseada es desenrotlla en un poblat rural de Geòrgia, en el qual impera la discriminació racial més afrontosa, però acceptada i pacífica. La presència d'una important firma industrial que hi pretén l'adquisició de totes les terres, l'ambició d'un músic de jazz i pare, frustrats, enmarcat amb una població del poble, que veu en la presència esmentada l'ocasió d'afirmar la seva despòtica personalitat i la negativa de dos propietaris —un de blanc i un de negre— a la pretensió, fan que la xacra racial es manifesti d'una forma violenta i doni lloc a situacions d'un gran dramatisme, magníficament resoltes i expressades.

NOTES I COMENTARIS

A la tarda, també del dijous, foren emeses, en català, dintre l'anunci d'espai **Taller de comèdies**, les dues peces del segle XV i d'autors anònims europeus: **El sabater Drovod i Les disputacions de Duc amb el seu cavall**. A remarcar, la riquesa i gràcia del lèxic emprat en les versions i la discreta interpretació del Grup Ziccos, de Barcelona. L'afany realista de presentar un cavall de debò en la segona ens sembla desencertat. Tant aquestes dues peces com el programa «Giravolt» del dimarts passat seran transmesos novament el diumenge vinent, a quarts de cinc de la tarda, per la segona cadena.

JOSEP DESUMBILIA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

- 12.00 **La Guagua.**
- 14.25 **Avenç informatiu.**
- 14.30 **Per les rutes de sant Pau.**
- 15.00 **Telediari.**
- 15.30 **Heidi:** «Una petxeta esperança».
- 16.00 **«Paraiso hawaiano»**, film de Michael Moore, rodat el 1966. Intèrprets principals: Elvis Presley i Susana Leigh.
- 17.45 **El circo de RTVE.**

MOT A LA FI

Libres per a no llegir

Ahir va ser el dia del llibre. Totes les ciutats de tots els països es van vestir de festa i els seus carrers eren perfumats amb aquesta estranya flaire que fa barrejar les roses amb la cultura. Ahir les noies portaven a la mà una rosa i gairebé tothom tenia sota el braç un llibre per estrenar. Era el dia del llibre.

Però aquest afany de cultura fins a un cert punt feia pena. Moltes vegades, en veure'l tan curiosament empolicat, em feia l'efecte que aquells llibres mai no es llegirien. Em feia la impressió que aquell tresor tan amorosament portat no passava de ser un seguir una tradició molt arrelada al nostre poble. Perquè els llibres són per a llegir-los, no per a guardar-los en una biblioteca on faran molt bonic. I els llibres, quan es llegeixen, s'espatllen, s'embruten i fins i tot es trenquen. Els llibres, quan s'han fet servir, serveixen molt poc com a ornament. Per això, ahir, quan veia tants vianants amb un llibre curiosament portat, no podia altrament que pensar quants d'aquests tradicionals llibres servirien per a ser llegits.

JOSEP M. ORTA

- 18.30 **Torneig.**
- 19.20 **Sorteig de la Loteria Nacional.** (Especial de Pasqua.) Des del Pal·lolló d'Esports de Palència.
- 20.00 **Informe setmanal.**
- 20.50 **Notícies.**
- 20.00 **Futbol:** Copa d'Europa de Nacions. Partit entre Espanya i RF Alemanya, des de l'estadi «Vicente Calderón», de Madrid.
- 23.00 **Directíssim**
- 0.30 **Kojak.**
- 1.20 **Reflexio.** (Espai religiós.)

PROGRAMA SEGONA CADENA

- 20.00 **Telefilm «Los primeros Churchill»:** «Una victòria famosa».
- 21.00 **Flamenc.**
- 21.30 **Notícies.**
- 21.35 **Opinió.**
- 22.00 **La Creació,** de Hydn, per l'Orquestra Simfònica i el cor de la RTVE. Transmissió des del Teatre Reial de Madrid.
- 23.45 **Ultima imatge.**

RECALLS

Qui demana la ruptura demana l'aurora boreal

La ruptura és, en el més volàtil sentit de la paraula, pura aurora boreal, descarnada utopia, infantil o adolescent idealisme.

La ruptura implicaria:

- a) Que la majoritària Espanya que no està per la ruptura es donés per vençuda davant la minoria que se'n declara a favor.
- b) Que en última instància, les forces armades s'oblidessin per complet del l'article 37 de la LOE.

El camp «rupturista», com podria oposar-se a la immensa majoria dels espanyols i que les forces armades complissin el seu precepte? Per la persuasió, convencent-nos que acceptéssim la seva paraula —contra la nostra— que els rupturistes tenen tota la raó i nosaltres gens?

Per força?

En tot diàleg possible i segurament desitjable entre les forces polítiques del país, no es pot partir de la idea que n'ha de resultar un vençut, ja que ningú no dialoga per a ser vençut.

EL TEMPS

Nebulositat variable i xàfecs aïllats

Tant els Països Catalans com la zona de Perpinyà es troben situats entre dues borrasques que mantindran el temps molt variable, amb núvols de gran desenvolupament i clarianes més o menys grans. Els xàfecs més forts es van produir sobretot a les primeres i últimes hores del dia, en les comarques pròximes als Pirineus i als altres sistemes muntanyosos, si bé minvarà el seu nombre i la seva intensitat cap al sud. Els vents bufaran amb força del nord-oest. Les temperatures encara poden descendir una mica.

Ahir: Nebulositat molt variable i xàfecs forts i aïllats al Principat.

El temps fou molt variable, amb formació de grossos núvols que produiran xàfecs d'aigua i, a vegades, de calamarsa en tots el Països Catalans, però principalment a les comarques de l'interior de Ta-

rragona i Lleida. Cal remarcar els 42 litres de pluja de Serós, els 15 de Lleida i quantitats molt inferiors a la resta dels Observatoris. A les Illes, al País Valencià i a Perpinyà, els xàfecs van ser, en general, inapreciables. Vents entre 40 i 60 quilòmetres del nord-oest. Temperatures una mica més baixes.

Per diferents camins, l'immobilisme desemboca en la mateixa verdà prada d'utopia.

L'únic realisme possible, que passa el test de la viabilitat en l'Espanya 1976, és la reforma, i si calgués assenyalar ací les objeccions que se'n ocorren contra imobilistes i rupturistes, començaríem per una que en la política és letal: la seva completa manca de realisme.

(M. Blanco Tobio, «Arriba», 21-4-76)

DEMOCRACIA IGUAL A LLIBERTAT

Espanya no solament té l'obligació moral de subscriure la Declaració dels

Drets de l'Home, sinó la necessitat política imperiosa de posar-la en pràctica, i que sense llibertat no pot haver-hi democràcia. L'estabilitat política només es pot atènyer quan existeixen normes objectives que garanteixen als ciutadans, individualment i col·lectiva, les llibertats bàsiques de reunió, expressió i associació.

TEMPERATURES EXTREMES

- Alacant: 20 i 11 graus
- Barcelona: 20 i 11 graus
- Castelló: 20 i 12 graus
- Ciutat de Mallorca: 20 i 12 graus
- Girona: 18 i 10 graus
- Lleida: 18 i 9 graus
- Perpinyà: 16 i 11 graus
- Tarragona: 19 i 11 graus
- València: 21 i 12 graus

LLEIBEIG

CECS

- Alacant 976
- Alcoi Festiu
- Barcelona 452
- Castelló 669
- Girona 452
- Illes 794
- Lleida 626
- Tarragona 626
- València 669

(23 abril del 1976)

A LA VORA DE...

Amb tots els dits

He rebut una carta de Cèlia Suñol, novel·lista. En el segon paràgraf, diu: «Abans de continuar escrivint, i perquè no s'estranyi tant dels molts errors de màquina i de puntuació que dec estar fent, deixi'm explicar-li que sóc completament cega i que fa un parell de mesos estic intentant escriure a màquina amb tots els dits, mentre que quan li copiava alguna de les seves obres —se'n recorda?— ho feia només amb un parell de dits de cada mà. A setanta-sis anys que ja tinc, em resulta un xic difícil».

Me'n recordo molt bé. Ja fa bastants anys, Cèlia Suñol va tenir l'amabilitat de mecanografiar-me algun llibre que jo havia escrit a mà, als cafès. Em semblà una persona plena de bondat i de distinció, molt suau, però la suavitat era compatible amb l'energia, com ho demostra ara. Aprendre a escriure a màquina sense veure les tecles, a setanta-sis anys, és un admirable exemple de tremp interior, i puc assegurar que la carta està molt ben escrita.

Cèlia Suñol guanyà el Premi Joanot Martorell de novel·la l'any 1947, i va escriure altres coses mentre feia petits treballs per a editorials, el menjar d'uns rellogats i les feines de la casa. «Ja fa anys que el meu temps ha estat destinat a la necessitat de guanyar diners per a viure. Ara és la meua filla la que em fa de mare i és ella la que porta la casa i treballa per mantenir-la. Una filla extraordinària que amb la seva paciència i bondat em

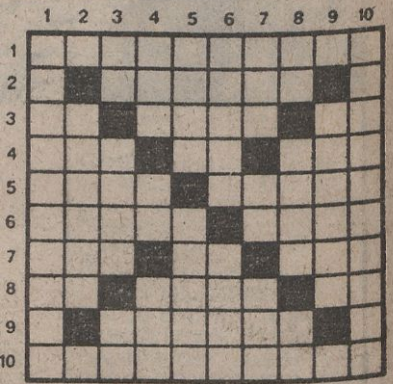
dona cada dia noves forces. I tinc també una vida interior tan rica de sentiments...»

Cèlia Suñol ha viscut, doncs, amb dificultats personals afegides a una llarga època de dificultats col·lectives. Però no ha perdut la fe, en un continuat exercici de paciència. Em sembla just de saludar el seu nom i el seu cas des d'aquestes pàgines, com a representant de la gent —potser més que no creuríem— que ha mantingut la mateixa actitud. Gent que no ha caigut en la trampa de l'amargor, de l'enveja o de la supèrbia, que són els fruits, a vegades comprensibles, d'unes circumstàncies adverses. Cèlia Suñol diu: «Tinc un llibret de contes publicat per la Selecta, una novel·leta que la censura no va deixar passar...» Ja ho veuen: un llibret, una novel·leta... els diminutius espontanis d'una modèstia natural. I penso com devia ser el censor que prohibí un llibre de Cèlia Suñol, d'aquesta escriptora que, parlant d'una novel·la seva, només té interès a assenyalar que «l'esperit que l'anima no pot fer cap mal a ningú».

No sabem què dirà el temps, a la llarga, de les obres de Cèlia Suñol. Però sí sabem que l'esperit que a ella l'anima, —encara ara als setanta-sis anys, aprenent a escriure a màquina amb tots els dits— pot fer bé a molt gent. I per això convé que els diaris se'n facin ressò, d'aquestes vides.

Josep M. ESPINAS

ENCREUATS

HORIZONTALS

- 1. Pertanyent a la pantomima. — 2. Dona color. — 3. Aliment. Al revés, adorn. Metall. — 4. Al revés, aquí. Interjecció i crit de dolor. Al revés, anglisme que vol dir gel. — 5. Vidre d'augment. Al revés, occir. — 6. Gallina que cova. Al revés, ciutat aragonesa. — 7. Epl. Al revés, integració per a cridar l'atenció. Poble de la Vall d'Artana. — 8. Al revés, consonants consecutives. Mogui allò que intercepta l'entrada o la sortida. Interjecció que demana la confirmació. — 9. El fet d'elevat-se el nivell del mar. — 10. Relatiu al sacerdot.

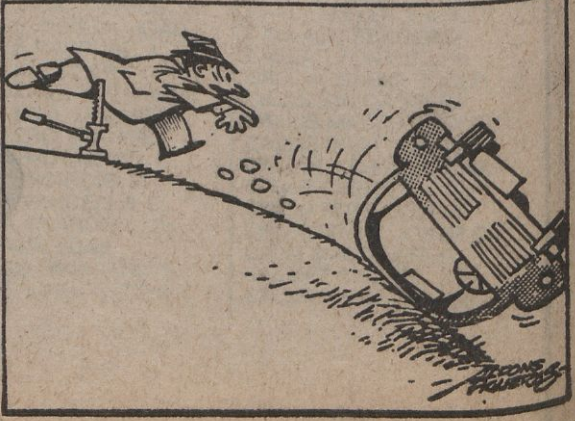
VERTICALS

- 1. Trossos de paper per a subjectar els flocs de cabell. — 2. Acolliments. — 3. Consonants. Al revés, troba. Dossents. — 4. Llinatge català. Al revés, gos. Dialectalment, or. — 5. Vas rodó i ventrut de terrissa o metall. Al revés, acceptava. — 6. Cessar de viure. A revés, parlaré. — 7. Al revés, orina. Vocal repetida. En ribagorçà, aqueix. — 8. Part terminal del braç. Al revés, fet realitzat per l'home. Al revés, possessiu. — 9. Circumstància oportuna. — 10. Conjunt de formalitat solemnes.

SOLUCIONS

- 1. Pantomimic. 2. Colora. — 3. Pa l'ho. Or. — 4. Ica. Al. Eci. — 5. Lupa. Ràtam. — 6. Lloca. Aço. — 7. Ott. le. Aln. — 8. Ts. Obrl. Oi. — 9. Creixa. — 10. Sacerdotal.
- 1. Pantomimic. 2. Colora. — 3. Pa l'ho. Or. — 4. Ica. Al. Eci. — 5. Lupa. Ràtam. — 6. Lloca. Aço. — 7. Ott. le. Aln. — 8. Ts. Obrl. Oi. — 9. Creixa. — 10. Sacerdotal.

EL BON JAN

RUISSELMA